

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/59/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 173., 2014.6.12., 190. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.)	L 169	46	2017.6.30.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2399 irányelve (2017. december 12.)	L 345	96	2017.12.27.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.)	L 150	296	2019.6.7.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.)	L 328	29	2019.12.18.

Helyesbítette:

- **C1** Helyesbítés, HL L 165., 2019.6.21., 129. o. (2014/59/EU)
- **C2** Helyesbítés, HL L 283., 2020.8.31., 2. o. (2019/879)
- **C3** Helyesbítés, HL L 104., 2021.3.25., 55. o. (2014/59/EU)

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/59/EU
IRÁNYELVE**

(2014. május 15.)

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÓSÁGOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg a következő szervezetek helyreállítása és szanálása vonatkozásában:

- a) azon intézmények, amelyek az Unióban vannak letelepedve;
- b) azon pénzügyi vállalkozások, amelyek az Unióban vannak letelepedve, ha a pénzügyi vállalkozás hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy a c) vagy d) pontban említett vállalat leányvállalata, és az 575/2013/EU rendelet 6–17. cikke szerint az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozik;
- c) azon pénzügyi holding társaságok, vegyes pénzügyi holding társaságok és vegyes tevékenységű holding társaságok, amelyek az Unióban székhellyel rendelkeznek;
- d) tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
- e) az ezen irányelvben meghatározott különös feltételeknek megfelelően Unión kívüli székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei.

Az ezen irányelvben előírt követelmények bevezetése és alkalmazása, valamint az első albekezdésben említett szervezeteket illetően rendelkezésükre álló különböző eszközök alkalmazása során – és a különleges rendelkezésekre tekintettel – a szanálási és az illetékes hatóságok figyelembe veszik a szervezetek tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét és jogállását, más intézményekkel vagy általában véve a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsolódását, tevékenységeinek hatályát és komplexitását, az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében rögzített követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszerben vagy ugyanezen rendelet 113. cikkének (6) bekezdésében említett kölcsönös szolidaritási rendszerben való tagságát, valamint azt, hogy végeznek-e a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet.

▼B

(2) A tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak az ezen irányelvben és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályoknál szigorúbb vagy azokat kiegészítő szabályokat, feltéve, hogy ezek általános érvényűek, és nem ellentétesek az ezen irányelv és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szanálás”: szanálási eszköz vagy a 37. cikk (9) bekezdésében meghatározott eszköz alkalmazása a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok közül egy vagy több elérése érdekében;
2. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, kivéve a 2013/36/EU irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott szervezeteket;
3. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott, a 2013/36/EU irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;
4. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;

▼M3

5. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat, valamint ezen irányelv 7., 12., 17., 18., 45–45m., 59–62., valamint 91. és 92. cikkének az e bekezdés 83b. pontjának b) alpontjában említett szanálás alá vonható csoportokra való alkalmazása céljából adott esetben és a megfelelő módon – ki kell terjednie a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetekre, magára a központi szervre és ezek leányvállalataira, figyelembe véve, hogy a szanálás alá vonható csoportok miként teljesítik az ezen irányelv 45e. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményt;
- 5a. „jelentős leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 135. pontjában meghatározott jelentős leányvállalat;

▼B

6. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
7. „összevont alapon”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontjának megfelelően meghatározott összevont helyzet alapja;
8. „intézményvédelmi rendszer” vagy „IPS”: az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő szabályok;
9. „pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;

▼B

10. „vegyes pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;
11. „vegyes tevékenységű holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holding társaság;
12. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat;
13. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 31. pontjában meghatározott EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat;
14. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
15. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 33. pontjában meghatározott EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
16. „szanalási célok”: a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanalási célok;
17. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;
18. „szanalási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkkel összhangban kijelölt hatóság;
19. „szanalási eszköz”: a 37. cikk (3) bekezdésében említett szanalási eszköz;
20. „szanalási hatáskör”: a 63–72. cikkben meghatározott hatáskör;
21. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, beleértve az Európai Központi Bankot is az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében rá ruházott egyes feladatai tekintetében;
22. „illetékes minisztériumok”: a tagállamok pénzügyminisztériumai vagy a nemzeti hatáskörök szerint a nemzeti szinten a gazdasági, pénzügyi és költségvetési döntésekért felelős más minisztériumai, és amelyeket a 3. cikk (5) bekezdésével összhangban jelöltek ki;
23. „intézmény”: hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
24. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület;
25. „felső vezetés”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott felső vezetés;

⁽¹⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

▼B

26. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
27. „határokon átnyúló tevékenységű csoport”: olyan csoport, amelynek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások több tagállamban vannak letelepedve;
28. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy az 1. cikk(1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy csoport – amelynek ezen intézmény vagy szervezet részét képezi – életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
29. „sürgősségi likviditási támogatás”: ideiglenes likviditási problémákkal küzdő fizetőképes pénzügyi vállalkozásoknak vagy fizetőképes pénzügyi vállalkozások csoportjának a központi bank által nyújtott központi banki pénz vagy bármilyen más, a központi banki pénzösszeg növekedéséhez vezető támogatás, anélkül, hogy ez a művelet a monetáris politika részét képezné;
30. „rendszerszintű válság”: a pénzügyi rendszer zavara, amely súlyos negatív következményekkel járhat a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bizonyos mértékben valamennyi pénzügyi közvetítő, piac és infrastruktúra jelentős lehet.
31. „csoporthoz tartozó vállalkozás”: a csoporthoz tartozó jogi személy;
32. „helyreállítási terv”: egy intézmény által az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;
33. „csoportszintű helyreállítási terv”: a csoportszintű helyreállításra vonatkozóan a 7. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott terv;
34. „jelentős fióktelep”: olyan fióktelep, amely a 2013/36/EU irányelv 52. cikkének (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban jelentősnek minősülne;
35. „kritikus funkciók”: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;
36. „fő üzletágak”: azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy intézmény vagy csoport – amelynek az intézmény részét képezi – fő bevételi vagy nyereségforrását jelentik, illetve az új befektetésekből származó bevételek jelenértékének jelentős részét képviselik;
37. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 41. pontjában meghatározott összevont felügyeletet ellátó hatóság;

▼B

38. „szavatolóítóke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolóítóke;
39. „szanálási feltételek”: a 32. cikk (1) bekezdésében említett feltételek;
40. „szanálási intézkedés”: az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálás alá helyezéséről szóló, a 32. vagy a 33. cikknek megfelelő döntés, szanálási eszköz alkalmazása vagy egy, vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
41. „szanálási terv”: egy intézmény vonatkozásában a 10. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített szanálási terv;
42. „csoportszintű szanálás”: a következők bármelyike:
- a) szanálási intézkedés foganatosítása anyavállalat vagy összevont alapú felügyelet alá tartozó intézmény szintjén, vagy
 - b) a szanálási eszközök alkalmazásának és a szanálási hatáskör szanálási hatóságok által történő gyakorlásának összehangolása a csoporthoz tartozó azon vállalkozások tekintetében, amelyek megfelelnek a szanálási feltételeknek;
43. „csoportszintű szanálási terv”: a csoporszintű szanálásra vonatkozóan a 12. és 13. cikkel összhangban készített terv;
44. „csoportszintű szanálási hatóság”: az összevont felügyeletet ellátó hatóság székhelye szerinti tagállamban működő szanálási hatóság;
45. „csoportszintű szanálási program”: csoporszintű szanálásra vonatkozóan a 91. cikk szerint elkészített terv;
46. „szanálási kollégium”: a 88. cikk (1) bekezdése szerinti feladatok elvégzésére a 88. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
47. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyona feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely az intézményekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen intézményekre, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;

▼M2

48. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentum”:
- i. a 63. cikk (1) bekezdése g) és j) pontjának alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok, és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok; és
 - ii. a 108. cikk alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, valamint adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok;

▼B

49. „tagállami anyavállalat intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott tagállami anyavállalat intézmény;

▼B

50. „EU-szintű anya intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott EU-szintű anyavállalat intézmény;
51. „szavatolótoke-követelmények”: az 575/2013/EU rendelet 92–98. cikkében meghatározott követelmények;
52. „felügyeleti kollégium”: a 2013/36/EU irányelv 116. cikke alapján létrehozott, felügyeleti hatóságokat tömörítő kollégiumok;
53. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
54. „felszámolás”: egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek értékesítése;
55. „eszközkelkülönítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak, illetve kötelezettségeinek a 42. cikk szerinti, szanálási hatóság általi, vagyonkezelő szervezethez történő átadására;
56. „vagyonkezelő szervezet”: a 42. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
57. „hitelezői feltőkésítés”: a szanálás alatt álló intézmény kötelezettségei tekintetében a leírási és átalakítási hatáskör 43. cikk szerinti, szanálási hatóság általi gyakorlására szolgáló eszköz;
58. „vagyonértékesítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, illetve a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a 38. cikk szerinti, szanálási hatóság általi olyan vásárlóhoz való átadására, amely nem áthidaló intézmény;
59. „áthidaló intézmény”: a 40. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
60. „áthidaló intézményi mechanizmus”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumoknak vagy a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek áthidaló intézményhez való, a 40. cikk szerinti átadására;
61. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
62. „részvényes”: részvényes vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentum tulajdonosa;

▼ B

63. „átadási hatáskörök”: a 63. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában meghatározott, szanálás alatt álló intézmény részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félhez történő átadására vonatkozó hatáskörök;
64. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
65. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
66. „leírási és átalakítási hatáskörök”: az 59. cikk (2) bekezdésében és 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjaiban előírt hatáskörök;
67. „biztosítékkal fedezett kötelezettség”: olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagy más módon történő teljesítését jelzálogjog, kézizálogjog, visszatartási jog vagy biztosíték fedezi, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket is;
68. „elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 28. cikkének (1)–(4) bekezdésében, 29. cikkének (1)–(5) bekezdésében vagy 31. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;

▼ M3

- 68a. „elsődleges alapvető tőke”: az 575/2013/EU rendelet 50. cikkének megfelelően kiszámított elsődleges alapvető tőke;

▼ B

69. „kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 52. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
70. „aggregált összeg”: azon aggregált összeg, amellyel a 46. cikk (1) bekezdésével összhangban a szanálási hatóság értékelése alapján csökkenteni kell vagy át kell váltani a ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀;

▼ M3

71. „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek”: az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet azon kötelezettségei, valamint tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítés köréből;
- 71a. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: olyan, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, amelyek megfelelnek az ezen irányelv 45b. cikkében vagy a 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, valamint olyan járulékos tőkeinstrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek;
- 71b. „alárendelt leírható instrumentumok”: olyan instrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében – az említett rendelet 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével – meghatározott minden feltételnek;

▼ B

72. „betétbiztosítási rendszer”: a 2014/49/EU irányelv 4. cikkének megfelelően valamely tagállam által bevezetett és hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer;

▼ **B**

73. „járulékos tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 63. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeelemek vagy alárendelt kölcsönök;
74. „releváns tőkeinstrumentumok” a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának és a IV. cím V. fejezetének alkalmazásában: kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok;
75. „átváltási ráta”: az a tényező, amely meghatározza azon részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok számát, amelyekre egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltanak, a szóban forgó kategória egy adott instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;
76. „érintett hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek követelése olyan kötelezettségre vonatkozik, amelyet a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának keretében leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása révén csökkentettek vagy részvénnyé, vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentummá alakítottak;
77. „érintett tulajdonos”: olyan, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosa, akinek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait a 63. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott hatáskör alapján törlik;
78. „megfelelő hatóság”: a 61. cikkel összhangban azonosított tagállami hatóság, amely az adott állam nemzeti joga alapján az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős;
79. „érintett anyaintézmény”: olyan tagállami anyaintézmény, EU-szintű anyaintézmény, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelynek tekintetében a hitelezői feltőkésítés alkalmazására kerül sor;
80. „átvevő fél”: az a vállalkozás, amelyhez a szanalás alatt álló intézmény részvényeit, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, illetve ezek valamilyen kombinációját átadják;
81. „munkanap”: a szombat és a vasárnap, valamint az adott tagállamban ünnepnapnak számító napok kivételével minden nap;
82. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél fizetési kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, illetve olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, és amely kötelezettség ilyen rendelkezés hiányában esedékessé válna;
83. „szanalás alatt álló intézmény”: olyan intézmény, pénzügyi vállalkozás, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelynek tekintetében szanalási intézkedés meghozatalára kerül sor;

▼ **M3**

- 83a. „szanalás alá vonható szervezet”:
- a) olyan, az Unió területén letelepedett jogi személy, amelyet a szanalási hatóság a 12. cikkel összhangban olyan szervezetként azonosít, amellyel kapcsolatban a szanalási terv szanalási intézkedésről rendelkezik; vagy

▼ **M3**

- b) olyan intézmény, amely nem része a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke alapján összevont felügyelet alatt álló csoportnak, és amelynek a vonatkozásában az ezen irányelv 10. cikkének megfelelően kidolgozott szanalási terv szanalási intézkedést ír elő;
- 83b. „szanalás alá vonható csoport”:
- a) egy szanalás alá vonható szervezet és annak olyan leányvállalatai, amelyek nem:
- i. szanalás alá vonható szervezetek;
 - ii. más szanalás alá vonható szervezetek leányvállalatai; vagy
 - iii. olyan, harmadik országban székhellyel rendelkező szervezetek, amelyek a szanalási terv értelmében nem tartoznak a szanalás alá vonható csoporthoz, valamint azok leányvállalatai; vagy
- b) tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetek és maga a központi szerv, amennyiben az említett hitelintézetek vagy a központi szerv közül legalább egy szanalás alá vonható szervezet, valamint azok leányvállalatai;
- 83c. „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

▼ **B**

84. „uniós leányvállalat”: valamely tagállamban letelepedett olyan intézmény, amely egy harmadik országbeli intézmény vagy egy harmadik országbeli anyavállalat leányvállalata;
85. „EU-szintű anyavállalat”: EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
86. „harmadik országbeli intézmény”: olyan szervezet, amely egy olyan harmadik országban van letelepedve, amely úgy kezelendő mintha az Unióban rendelkezne székhellyel és az intézmény meghatározás alá esne;
87. „harmadik országbeli anyavállalat”: harmadik országban letelepedett anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy vegyes pénzügyi a holding társaság anyavállalatok;
88. „harmadik országbeli szanalási eljárás”: egy harmadik országbeli intézmény csődjének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az ezen irányelv szerinti szanalási intézkedésekhez;
89. „uniós fióktelep”: egy harmadik országbeli intézmény olyan fióktelepe, amely valamely tagállamban található;
90. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanalási hatóságok és illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság;
91. „csoportfinanszírozási rendszer”: a csoportszintű szanalási hatóság tagállamában működő finanszírozási rendszer vagy rendszerek;
92. „back-to-back tranzakció”: a vállalatcsoporton belüli két vállalkozás között létrejött olyan ügylet, amelynek célja a csoporton belüli egyik vállalkozás és egy harmadik fél között létrejött ügylettel járó kockázat – teljes egészében vagy részben történő – átruházása;
93. „csoporton belüli garancia”: olyan szerződés, amelyben a csoporton belüli egyik vállalkozás a csoporton belüli másik vállalkozás kötelezettségeire vállalt garanciát egy harmadik fél felé;
94. „fedezett betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott fedezett betétek;

▼B

95. „biztosítható betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja szerinti biztosítható betétek;

▼M4

96. „fedezett kötvény”: az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvény, vagy – a 2022. július 8. előtt kibocsátott instrumentum tekintetében – a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ – a kibocsátás időpontjában alkalmazandó – 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvény;

▼B

97. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;

98. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeit meggyorsítják, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározott „nettósítást”;

99. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás” olyan megállapodás, amely alapján a szanalás alatt álló intézmény és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;

100. „pénzügyi szerződések”: többek közt az alábbi szerződések és megállapodások:

a) értékpapír-ügyletek, ideértve:

i. az értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződések;

ii. értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex opciós ügyleteit;

iii. bármely értékpapírra, csoportra vagy indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;

b) áruszerződések, ideértve:

i. később leszállítandó áru, árucsoport vagy -index vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződéseket;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328, 2019.12.18., 29. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

▼B

- ii. árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó opciós szerződések;
 - iii. bármely árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;
- c) határidős és forward szerződéseket, ideértve valamely áru vagy bármely más tulajdon, szolgáltatás, jog vagy érdekeltség meghatározott áron és jövőbeli időpontban történő vételére, eladására vagy transzferére vonatkozó ügyleteket (az áruügyletek kivételével);
- d) swap-megállapodások, többek között az alábbiak vonatkozásában:
- i. kamatlábakra vonatkozó csereügyletek és opciók; spot- és más devizaügyletek; devizaügyletek; értékpapírindex vagy értékpapír; hitelviszonyt megtestesítő értékpapír indexe vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír; áruindex vagy áru; időjárás-változó; kibocsátáshoz vagy inflációs rátához kapcsolódó ügylet;
 - ii. teljeshozam-swap, hitelfelár- vagy hitelswap;
 - iii. az i. vagy ii. alpontban említett megállapodásokhoz hasonló olyan megállapodások vagy tranzakciók, amelyek ismétlődő swapügylet vagy származtatott ügylet tárgyát képezik;
- e) a három hónapos vagy annál rövidebb futamidejű bankközi hitelezési megállapodások;
- f) az a)–e) pontban említett ügyletek vagy megállapodások bármelyikére vonatkozó keretmegállapodások;
101. „válságmegelőzési intézkedés”: a helyreállíthatóság szempontjából felmerülő hiányosságok vagy akadályok közvetlen megszüntetésére irányuló, a 6. cikk (6) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó, a 17. vagy 18. cikk szerinti hatáskörök gyakorlása, a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása, ideiglenes felszámoló 29. cikk alapján történő kinevezése vagy az 59. cikk szerinti leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása;
102. „válságkezelési intézkedés” szanálási intézkedés vagy rendkívüli ügyvezető kinevezése a 35. cikk szerint, vagy egy az 51. cikk (2) bekezdése vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerinti személy kinevezése;
103. „helyreállítási képesség”: az intézmény képessége arra, hogy rendezze pénzügyi helyzetét, ha az jelentős mértékben romlik;
104. „betétes”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti betétes;
105. „befektető”: a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének 4. pontja értelmében vett befektető;
106. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelevelével megbízott hatóság;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

▼B

107. „mikro-, kis- és középvállalkozások”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében említett éves forgalomra vonatkozó kritérium szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások;
108. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;

▼M3

109. „kombinált pufferkövetelmény”: a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált tőkekövetelmény.

▼B

2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el és ezekben részletesen jelölje meg, hogy milyen kritériumokat kell alkalmazni azoknak a tevékenységeknek, szolgáltatásoknak és működési folyamatoknak a meghatározására, amelyek az első albekezdés 35. pontjában a „kritikus funkciók” fogalom meghatározásában szerepelnek, továbbá jelölje meg azokat a kritériumokat is, amelyek alapján meg lehet határozni az első albekezdés 36. pontjában a „fő üzletágak” fogalom meghatározásában említett üzletágakat és hozzájuk kapcsolódó szolgáltatásokat.

3. cikk

A szanálásért felelős hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam egy, vagy kivételesen több szanálási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.

(2) A szanálási hatóságnak közigazgatási hatóságnak vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságnak kell lennie.

(3) A szanálási hatóságok lehetnek nemzeti központi bankok, illetékes minisztériumok vagy más közigazgatási hatóságok vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságok. A tagállamok kivételesen úgy rendelkezhetnek, hogy a szanálási hatóságok legyenek az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alkalmazásában felügyeletet ellátó illetékes hatóságok. Megfelelő strukturális intézkedésekre van szükség a működési függetlenség biztosítása és az érintett hatóságnak az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti felügyeleti feladatai vagy egyéb feladatai és a szanálási hatóságnak az ezen irányelvben foglalt feladatai közötti összeférhetetlenség megelőzése érdekében, az információcserére és az együttműködésre vonatkozóan a (4) bekezdésben előírt kötelezettségek sérelme nélkül. A tagállamok ennek keretében biztosítják, hogy az illetékes hatóságokon, nemzeti központi bankokon, illetékes minisztériumokon vagy más hatóságokon belül működési szempontból függetlenek legyenek egymástól egyfelől a szanálási funkciók, másfelől az érintett hatóság felügyeleti és egyéb funkciói.

A szanálási hatóság feladatainak az irányelv szerint ellátásában részt vevő alkalmazottakat strukturális szempontból el kell választani az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti feladatok vagy az érintett hatóság egyéb funkcióival kapcsolatos feladatok ellátásában részt vevő alkalmazottaktól, illetve rájuk külön jelentési útvonalak vonatkoznak.

E bekezdés alkalmazásában a tagállam vagy a szanálási hatóság minden szükséges belső szabályt elfogad és közzétesz, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

⁽¹⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

▼B

(4) A tagállamok előírják, hogy a felügyeleti és szanálási funkciókat ellátó hatóságok és a képviselőikben e funkciókat ellátó személyek szorosan működjenek együtt a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, abban az esetben, ha a szanálási hatóság és az illetékes hatóság egymástól különböző szervezet és abban az esetben is, ha a funkciók ellátása egy szervezeten belül történik.

(5) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely betölti az ezen irányelv szerinti illetékes minisztérium funkcióját.

(6) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az irányelv szerinti határozatokról, és – amennyiben a nemzeti jog másként nem rendelkezik – meg kell szereznie a minisztérium jóváhagyását az olyan döntések végrehajtása előtt, amelyeknek közvetlen költségvetési hatásai vagy rendszerszintű következményei vannak.

(7) Az ezen irányelvnek megfelelően az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az EBH által hozott határozatok figyelembe veszik a határozat lehetséges hatását mindazon tagállamokban, ahol az intézmény vagy a csoport működik, valamint minimalizálják pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat és a negatív gazdasági és társadalmi hatásokat ezekben a tagállamokban. Az EBH határozataira az 1093/2010/EU rendelet 38. cikke alkalmazandó.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi szanálási hatóság rendelkezzen a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatásköreit a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal legyen képes gyakorolni.

(9) Az EBH-nak az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködésben ki kell fejlesztenie a megfelelő szaktudást, erőforrásokat és működési kapacitást, valamint többek közt rendszeres szakértői értékeléseken keresztül nyomon kell követnie a (8) bekezdés végrehajtását.

(10) Ha az (1) bekezdéssel összhangban egy tagállam egynél több hatóságot jelöl ki a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására, erről teljes körű indokolással ellátott értesítést nyújt be az EBH és a Bizottság számára, egyértelműen felosztja a feladatokat és felelősségi köröket e hatóságok között, biztosítja a megfelelő koordinációt közöttük, és a többi tagállam illetékes hatóságával való együttműködés és koordináció céljára egyetlen hatóságot kapcsolattartó hatóságnak jelöl ki.

(11) A tagállamok tájékoztatják az EBH-t a szanálási hatóságnak és a kapcsolattartó hatóságnak kinevezett nemzeti hatóságról vagy hatóságokról, valamint adott esetben azok konkrét feladatairól és felelősségi köréről. Az EBH közzéteszi a szanálási hatóságok és a kapcsolattartó hatóságok listáját.

(12) A 85. cikk sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően korlátozhatják a szanálási hatóság, az illetékes hatóság, valamint ezek alkalmazottjai felelősségét az ezen irányelv szerinti funkcióik ellátása során általuk tett cselekmények és mulasztások tekintetében.

II. CÍM ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Helyreállítási és szanálási tervek

1. szakasz

Általános rendelkezések

4. cikk

Egyszerűsített kötelezettségek egyes intézmények számára

(1) Tekintettel az adott intézmény csődjének az intézmény tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából, méretéből és jogállásából, más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságából, tevékenységeinek kiterjedéséből és komplexitásából, intézményvédelmi rendszerben vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett egyéb kölcsönös szolidaritási rendszerekben való tagságából, valamint a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerinti befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek végzéséből kifolyólag gyakorolt esetleges hatására, és attól függően, hogy csődje és azt követő, rendes fizetéképtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, vagy a tágabb gazdaságra, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és szanálási hatóságok meghatározzák az alábbiakat:

- a) az 5–12. cikkben meghatározott helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei;
- b) az első helyreállítási és szanálási tervek elkészítésének határideje és a helyreállítási és szanálási tervek aktualizálásának gyakorisága, amely kisebb lehet az 5. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 10. cikk (6) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében megállapított mértéknél;
- c) az intézmények által az 5. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (1) bekezdése és a 12. cikk (2) bekezdése, valamint a melléklet A. és B. szakaszában foglaltak szerint benyújtandó információk tartalma és részletei, ideértve információkat is;
- d) a szanálhatóság 15. cikk és a 16. cikk, valamint a melléklet C. szakasza szerinti értékelésének részletessége.

(2) Az illetékes hatóságoknak, illetve adott esetben a szanálási hatóságoknak szükség esetén a nemzeti makroprudenciális hatósággal való egyeztetést követően kell elvégezniük az (1) bekezdés szerinti értékelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén az illetékes hatóságok, illetve adott esetben szanálási hatóságok bármikor teljes körű, nem egyszerűsített kötelezettségeket írhatnak elő.

▼B

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített követelmények alkalmazása önmagában ne befolyásolja az illetékes hatóság, illetve adott esetben a szanalási hatóság arra vonatkozó hatáskörét, hogy válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedést hozzon.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében az intézmény csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának a szóban forgó bekezdés szerinti megállapítása céljából.

(6) Adott esetben figyelembe véve az (5) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmény csődje pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának (1) bekezdés szerinti megállapítása céljából szükséges, az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az illetékes hatóságoknak és a szanalási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t arról, milyen módon alkalmazták az (1), (8), (9) és (10) bekezdést a joghatóságuk alá tartozó intézményekre. Az EBH legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az (1), (8), (9) és (10) bekezdés végrehajtásáról. Ezen belül a jelentés megjelöli, hogy tapasztalható-e eltérések az (1), (8), (9) és (10) bekezdés nemzeti szintű alkalmazása terén.

(8) A (9) és (10) bekezdésre figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a szanalási hatóságok eltekinthessenek az alábbiak alkalmazásától:

a) az e fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelmények az olyan, központi szervhez kapcsolódó intézmények esetében, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének megfelelően teljes egészében vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól.

b) a 2. szakaszban szereplő követelményektől olyan intézmény esetében, amely intézményvédelmi rendszer tagja.

(9) Amennyiben a (8) bekezdés alapján mentesítést adnak, a tagállamok:

a) a fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelményeket összevont alapon alkalmazzák az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervre és az ahhoz kapcsolt intézményekre;

b) előírják az intézményvédelmi rendszer számára, hogy együttműködve a mentesítést kapott tagokkal, megfeleljen a 2. szakaszban szereplő követelményeknek.

▼B

Ezért az e fejezet 2. és 3. szakaszában szereplő, csoportra történő hivatkozások magukban foglalják az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervet és az ahhoz kapcsolt intézményeket, valamint mindezek leányvállalatait, a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont alapú felügyelet alá tartozó anyavállalatokra vagy intézményekre való hivatkozások pedig magukban foglalják a központi szervet.

(10) Az olyan intézmények, amelyek az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének értelmében az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete alatt állnak, illetve jelentős részét képezik egy tagállam pénzügyi rendszerének, e fejezet 2. szakaszának értelmében elkészítik saját helyreállítási terveiket és ezek vonatkozásában a 3. szakasszal összhangban egyedi szanalási terveket kell készíteni.

E bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő, hogy egy intézmény működése meghatározó részét alkotják az adott tagállam pénzügyi rendszerének, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

- a) eszközeinek összértéke meghaladja a 30 000 000 000 eurót; vagy
- b) eszközei összértékének a letelepedés szerinti tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha az eszközök összértéke nem éri el az 5 000 000 000 eurót.

(11) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki és ezekben meghatározza, hogy az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok a (7) bekezdés alkalmazásában milyen egységes formanyomtatványokat, mintadokumentumokat és fogalommeghatározásokat alkalmazzanak az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására, az arányosság elvére figyelemmel.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

2. sz a k a s z

Helyreállítási tervezés

5. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan intézmény, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont felügyelet alá tartozó valamely csoportnak, készítse és tartson naprakészen helyreállítási tervet, amely rendelkezik arról, hogy ha az adott intézmény pénzügyi helyzete súlyosan romlik, az miként rendezendő az intézmény által hozandó intézkedésekkel. A helyreállítási tervek a 2013/36/EU irányelv 74. cikke értelmében vett vállalatirányítási intézkedésnek minősülnek.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége lesz rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére vagy részesülni fog ilyenben.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölniük, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(5) A 4. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a helyreállítási tervek tartalmazzák a melléklet A. szakaszában felsorolt információkat. A tagállamok előírhatják, hogy a helyreállítási tervek további információkat tüntessenek fel.

A helyreállítási terveknek olyan, lehetséges intézkedéseket is tartalmazniuk kell, amelyeket az intézmény abban az esetben hozhat meg, ha a korai beavatkozás 27. cikk szerinti feltételei teljesülnek.

(6) A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervek, a helyreállítási intézkedések gyors végrehajtását biztosítandó, tartalmazzanak megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítási intézkedési lehetőségek széles körére terjedjenek ki. A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervekben legyenek az intézmény egyedi feltételeinek szempontjából releváns súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetre vonatkozó forgatókönyvek, beleértve a rendszer egészét érintő eseményeket és az olyan stresszhelyzeteket is, amelyek egy-egy konkrét jogi személyt vagy csoportot érintenek.

(7) Az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) szoros együttműködésben és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH 2015. július 3-ig iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az e cikk (6) bekezdésének alkalmazása céljából felhasználandó forgatókönyv-lehetőségeket.

(8) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek hatáskörrel ahhoz, hogy előírják az intézmények számára, hogy vezessenek részletes nyilvántartást azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek az érintett intézmény szerződő fele.

(9) Az intézmény (1) bekezdésben említett vezető testületének az illetékes hatóság részére való benyújtás előtt értékelnie kell és jóvá kell hagynia a helyreállítási tervet.

(10) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben, a 4. cikk sérelme nélkül, részletesebben meghatározza a helyreállítási tervben szerepeltetendő, az e cikk (5) bekezdésében említett információkat.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, amelyek az 5. cikk (1) bekezdése, illetve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében helyreállítási tervet kötelesek készíteni, azt vizsgálat céljából nyújtják be az illetékes hatóságnak. A tagállamok előírják továbbá, hogy az intézmények az illetékes hatóságok számára kielégítő módon igazolják, hogy a tervek megfelelnek a (2) bekezdés szerinti kritériumoknak.

(2) Az illetékes hatóság – hat hónappal az egyes tervek benyújtását és az azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, és ha az az adott fióktelep szempontjából releváns – megvizsgálja a tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg az 5. cikkben megállapított követelményeknek és a következő kritériumoknak:

a) meglehetősen valószínű, hogy a tervben javasolt intézkedések végrehajtásával fenntartható vagy helyreállítható az intézmény vagy csoport életképessége és pénzügyi helyzete, figyelembe véve az intézmény által hozott tervezett előkészítő intézkedéseket;

b) meglehetősen valószínű, hogy a terv és a tervben szereplő egyes opciók minden valószínűség szerint gyorsan és hatékonyan végrehajthatók pénzügyi stresszhelyzetben, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy a pénzügyi rendszerre jelentős kedvezőtlen hatást gyakoroljanak, még olyan forgatókönyvek megvalósulását is beleértve, amelyek azt eredményeznék, hogy ugyanebben az időszakban más intézmények is helyreállítási terveket hajtanak végre.

(3) Az illetékes hatóság a helyreállítási tervek megfelelőségének értékelésekor a szervezeti felépítés összetettségéhez és az intézmény kockázati profiljához mérten figyelembe veszi az intézmény tőke- és finanszírozási struktúrájának megfelelőségét.

(4) Az illetékes hatóság a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja a helyreállítási tervet. A szanálási hatóság megvizsgálhatja a helyreállítási tervet annak megállapítása céljából, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az intézmény szanálhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben.

(5) Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közli az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és előírja számára, hogy két hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését.

Mielőtt egy intézménytől megkövetelnék, hogy helyreállítási tervét ismét nyújtsa be, az illetékes hatóság az intézmény számára lehetőséget biztosít arra, hogy megtegye az e követelménnyel kapcsolatos észrevételeit.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az átdolgozott terv a hiányosságokat és akadályokat nem orvosolja megfelelően, lehetősége van az intézményt arra utasítani, hogy eszközöljön bizonyos konkrét módosításokat a terven.

▼B

(6) Ha az intézmény nem nyújt be átdolgozott helyreállítási tervet, vagy az illetékes hatóság megítélése szerint az átdolgozott helyreállítási terv nem orvosolja megfelelően az eredeti értékelésben megállapított hiányosságokat és potenciális akadályokat, és a terv konkrét módosításaira vonatkozó utasítással a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóság arra kötelezi az intézményt, hogy ésszerű határidőn belül azonosítsa, hogy milyen módosításokat tud eszközölni az üzletvitelén annak érdekében, hogy kiküszöbölje a helyreállítási terv hiányosságait, illetve az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Ha az intézmény az illetékes hatóság által megszabott határidőn belül nem azonosítja az ilyen módosításokat, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézmény által javasolt intézkedésekkel a hiányosságok, illetve akadályok nem lennének megfelelően kezelhetők, akkor az illetékes hatóság bármely általa szükségesnek és arányosnak ítélt intézkedés meghozatalára utasíthatja az intézményt, figyelembe véve a hiányosságok és akadályok súlyosságát és az intézkedések hatását az intézmény üzletvitelére.

Az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének sérelme nélkül az alábbiakra utasíthatja az intézményt:

- a) az intézmény kockázati profiljának, így a likviditási kockázatának mérséklése;
- b) a feltőkésítésre vonatkozó intézkedések kellő időben történő meghozatalának lehetővé tétele;
- c) az intézmény stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;
- d) a forrásbevonási stratégia módosítása a fő üzletágak és kritikus funkciók ellenálló képességének fokozása érdekében;
- e) az intézmény irányítási struktúrájának átalakítása.

Az intézkedések e bekezdésben megállapított listája nem zárja ki, hogy a tagállamok az illetékes hatóságok számára további intézkedések meghozatalát is engedélyezzék a nemzeti jog szerint.

(7) Ha az illetékes hatóság a (6) bekezdés alapján intézkedések meghozatalára kötelez egy intézményt, az intézkedésekre vonatkozó határozatának indokoltnak és arányosnak kell lennie.

A határozatról az intézményt írásban kell értesíteni, és az ellen fellebbezésnek van helye.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket az illetékes hatóságnak értékelnie kell az e cikk (2) bekezdésében és a 8. cikk (1) bekezdésében említett értékelés céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

7. cikk

Csoportszintű helyreállítási tervek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az EU-szintű anyavállalatok készítsenek csoportszintű helyreállítási tervet és nyújtsák be azt az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. A csoportszintű helyreállítási terveknek az EU-szintű anyavállalat által vezetett csoport egészére vonatkozó helyreállítási tervet kell tartalmazniuk. A csoportszintű helyreállítási tervben meg kell határozni azokat az intézkedéseket, amelyeket adott esetben végre kell hajtani az EU-szintű anyavállalat és az egyes leányvállalatok szintjén.

(2) A 8. cikknek megfelelően az illetékes hatóságok előírhatják a leányvállalatok számára, hogy készítsenek és nyújtsanak be egyénileg helyreállítási tervet.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – továbbítja a csoportszintű helyreállítási terveket az alábbiaknak:

- a) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak;
- b) azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, ha az az adott fióktelep szempontjából releváns;
- c) a csoportszintű szanalási hatóságnak; továbbá
- d) a leányvállalatok szanalási hatóságainak.

(4) A csoportszintű helyreállítási terv célja a csoport mint egész, illetve a csoportot alkotó intézmények stabilitásának biztosítása stresszhelyzetben, egyrészt a válsághelyzet okainak kezelésével vagy megszüntetésével, másrészt a csoport vagy az érintett intézmény pénzügyi helyzetének rendezésével, ugyanakkor a csoport más tagjainak pénzügyi helyzetét is figyelembe véve.

A csoportszintű helyreállítási tervnek olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek célja az EU-szintű anyavállalat, az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek, valamint a leányvállalatok, és amennyiben a 2013/36/EU irányelv értelmében alkalmazandó, a jelentős fióktelepek szintjén meghozandó intézkedések koordinációjának és konzisztenciájának biztosítása.

(5) A csoportszintű helyreállítási terv és a valamely leányvállalat részére készített bármely terv tartalmazza az 5. cikkben meghatározott elemeket. Az említett terveknek tartalmazniuk kell adott esetben a III. fejezet szerint kötött, csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak megfelelően elfogadott, csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezéseket.

(6) A csoportszintű helyreállítási terveknek tartalmazniuk kell az 5. cikk (6) bekezdésében meghatározott forgatókönyvek esetén alkalmazandó lépéseket tartalmazó lehetőségek sorát.

A csoportszintű helyreállítási terv minden egyes forgatókönyv tekintetében meghatározza, hogy van-e a helyreállítási intézkedések végrehajtásának akadálya a csoporton belül, így a terv által érintett egyedi vállalatok szintjén, és van-e a szavatolótoke csoporton belüli haladéktalan átruházásának vagy a kötelezettségek vagy eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya.

▼B

(7) A csoportszintű helyreállítási tervet az (1) bekezdés szerint elkészítő vállalat vezető testülete értékeli és jóváhagyja a csoportszintű helyreállítási tervet, mielőtt benyújtaná azt az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz.

8. cikk

A csoportszintű helyreállítási tervek értékelése

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság, a leányvállalatok illetékes hatóságaival közösen és a 2013/36/EU irányelv 116. cikkében említett illetékes hatóságokkal, valamint – amennyiben a jelentős fióktelepek számára releváns – a jelentős fióktelepek illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, felülvizsgálja a csoportszintű helyreállítási tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg a 6. és 7. cikkben meghatározott követelményeknek és kritériumoknak. Az értékelést a 6. cikkben meghatározott eljárásnak és e cikknek megfelelően kell elvégezni, és az a csoport működése által érintett valamennyi tagállam esetében figyelembe veszi a helyreállítási intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatását.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai az alábbi kérdésekben együttes határozat meghozatalára törekednek:

- a) a csoportszintű helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;
- b) a csoporthoz tartozó intézmények esetében szükséges-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; továbbá
- c) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása;

A feleknek törekedniük kell arra, hogy az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák attól a naptól számítva, amikor az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban a csoportszintű helyreállítási tervet továbbította.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(3) Ha az illetékes hatóságok a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot a csoportszintű helyreállítási terv vizsgálatáról és értékeléséről vagy az EU-szintű anyavállalat által a 6. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban meghozandó bármely intézkedésről, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság maga hoz határozatot ezekben az ügyekben. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határozata meghozatalához előzetesen figyelembe kell vennie a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküldi a határozatot az EU-szintű anyavállalatnak és a többi illetékes hatóságnak.

Ha a négy hónapos időszak végén a (2) bekezdésben említett valamelyik illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania döntését, és meg kell várnia az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen hozott bármely határozatát, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozatát kell alkalmazni.

▼B

(4) Ha az illetékes hatóságok a következő ügyekben a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot:

- a) a joghatóságuk alá tartozó intézmények esetében kell-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; vagy
- b) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedéseket a leányvállalatok szintjén kell-e alkalmazni,

akkor az illetékes hatóságoknak maguknak kell határozniuk:

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat illetékes hatóságának el kell halasztania döntését, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatért egyéni szinten felelős illetékes hatóság határozatát kell alkalmazni.

(5) Azok a további illetékes hatóságok, amelyek a (4) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű helyreállítási tervről.

(6) A (2) vagy a (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (3) és a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában az illetékes hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) Valamely illetékes hatóságnak a (3) vagy (4) bekezdésnek megfelelő kérelme alapján lehetőség van arra, hogy az EBH csak elősegítse azt, hogy az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak a helyreállítási tervek értékelése és a 6. cikk (6) bekezdése a), b) és d) pontjában szereplő intézkedések végrehajtása tekintetében.

9. cikk

Indikátorok a helyreállítási tervben

(1) Az 5–8. cikk alkalmazásának céljára az illetékes hatóságok előírják, hogy minden helyreállítási terv tartalmazzon egy olyan, az intézmény által kialakítandó, indikátorokból álló keretet, amely meghatározza, hogy mely ponton hozhatók meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedések. Ezekről az indikátorokról az illetékes hatóságok állapodnak meg a helyreállítási tervek 6. és 7. cikknek megfelelő értékelése során. Az indikátorok lehetnek az intézmény pénzügyi helyzetével összefüggő, mennyiségi vagy minőségi jellegű mutatók, és alakulásuknak könnyen figyelemmel kísérhetőnek kell lennie. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő intézkedéseket vezessenek be a mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.

Az első albekezdés ellenére az intézmény:

- a) a helyreállítási terve alapján intézkedést hozhat akkor is, ha a helyzet nem felel meg a vonatkozó indikátornak, de az intézmény vezető testülete a körülmények alapján azt helyénvalónak ítéli; vagy

▼B

- b) eltekinthet az intézkedés meghozatalától, amennyiben az intézmény vezető testülete úgy ítéli meg, hogy az a helyzet körülményeiből adódóan nem lenne helyénvaló;

A helyreállítási tervben szereplő intézkedés meghozatalára, illetve az intézkedés meghozatalától való eltekintésre vonatkozó határozatról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot.

- (2) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett minőségi és mennyiségi indikátorok minimum-listáját.

3. szakasz

Szanálási tervezés

10. cikk

Szanálási tervek

(1) A szanálási hatóságnak – az illetékes hatósággal való konzultációt követően, valamint azt követően, hogy konzultált a hatáskörrel rendelkező szanálási hatóságokkal, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben ez a jelentős fióktelep szempontjából releváns – szanálási tervet kell készítenie minden olyan intézmény tekintetében, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak. A szanálási terv rendelkezik azokról a szanálási intézkedésekről, amelyeket a szanálási hatóság foganatosíthat, amennyiben az intézmény megfelel a szanálási feltételeknek. A (7) bekezdésben említett információkat az érintett intézmény tudomására kell hozni.

(2) A szanálási terv kidolgozásakor a szanálási hatóság azonosítja a szanálhatóság előtt álló valamennyi lényeges akadályt, és – amennyiben szükséges és arányosnak tekinthető – meghatározza a megfelelő fellépéseket ezen akadályok kezelésére, e cím II. fejezetével összhangban.

(3) A szanálási terv készítése során releváns forгатókönyveket kell figyelembe venni, ideértve az egyedi okokra visszavezethető csődeseeményt, vagy a szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején bekövetkező eseményeket. A szanálási terv nem feltételezheti az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4) A szanálási tervnek elemzést kell tartalmaznia arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölnie, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

▼B

(5) A szanalási hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy segítséget nyújtsanak a szanalási tervek elkészítéséhez és aktualizálásához.

(6) A szanalási tervek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizálását legalább évente, továbbá az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után el kell végezni, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy másképpen szükségessé teszi a szanalási terv módosítását.

A szanalási tervek első albekezdés szerinti felülvizsgálata vagy aktualizálása céljából az intézmények és az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a szanalási hatóságokat minden olyan változásról, amely a szanalási terv felülvizsgálatát vagy aktualizálását teszi szükségessé.

▼M3

Az e bekezdés első albekezdésében említett felülvizsgálatot szanalási intézkedések végrehajtását vagy az 59. cikk szerinti hatáskörök gyakorlását követően kell elvégezni.

Az e cikk (7) bekezdésének o) és p) pontjában említett határidőknek az e bekezdés harmadik albekezdésében említett körülmények között való meghatározásakor a szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie a 2013/36/EU irányelv 104b. cikkében említett követelménynek való megfelelésre vonatkozó határidőt.

▼B

(7) A 4. cikk sérelme nélkül, a szanalási terv opciókat határoz meg a IV. címbe említett szanalási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre való alkalmazására vonatkozóan. Adott esetben és lehetőség szerint számszerűsítve tartalmazza a következőket:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
- b) a szanalási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
- c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- e) a szanalhatóság e cikk (2) bekezdése és a 15. cikk szerint elvégzett értékelésének részletes leírása;
- f) a 15. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanalhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 17. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 11. cikk szerint előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanalási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) a szanalási hatóság arra vonatkozó ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanalási opciók az alábbiak bevonása nélkül;
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;

▼ B

- ii. bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- iii. nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek és az alkalmazandó ütemterveknek megfelelően alkalmazható különféle szanalási stratégiák részletes leírása;
- k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- l) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása, valamint az ügyfélpozíciók hordozhatóságának értékelése;
- m) a terv által az intézmény munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanalási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, adott esetben figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti rendszereket;
- n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;

▼ M3

- o) a 45e. és a 45g. cikkben említett követelmények és azok 45m. cikk szerinti elérésének határideje;
- p) amennyiben a szanalási hatóság alkalmazza a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdését, a szanalás alá vonható szervezet általi, a 45m. cikk szerinti megfelelés ütemezése;

▼ B

- q) az intézmény működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
- r) valamint adott esetben az intézmény szanalási tervvel kapcsolatos véleménye.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy előírják egy, az intézmény és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek szerződő fele. A szanalási hatóság előírhatja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet milyen határidőn belül köteles bemutatni ezeket a nyilvántartásokat. Ugyanezt a határidőt kell alkalmazni a joghatósága alá tartozó valamennyi intézményre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre. A szanalási hatóság különböző határidőket írhat elő a 2. cikk 100. pontjában említett pénzügyi szerződések különböző típusai tekintetében. E bekezdés nem érinti az illetékes hatóság információgyűjtési jogkörét.

(9) Az EBH az ERKT-vel folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a szanalási terv tartalmát.

▼B

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*11. cikk***A szanalási tervekhez és az együttműködéshez szükséges intézményi információk**

1. A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörrel, amelynek alapján előírhatják az intézmények számára az alábbiakat:

- a) szükséges mértékű együttműködés a szanalási tervek elkészítésében;
- b) a szanalási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információ biztosítása akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságon keresztül.

A szanalási hatóságoknak különösen a melléklet B. szakaszában meghatározott információk és elemzés bekérésére kell hatáskört biztosítani.

2. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek a szanalási hatóságokkal annak ellenőrzésében, hogy az (1) bekezdésben meghatározott információk vagy azok egy része már rendelkezésre áll-e. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok megküldik azokat a szanalási hatóságoknak.

3. Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti információ biztosítása során használandó eljárásokra és egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok minimális körére vonatkozóan.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

*12. cikk***Csoportszintű szanalási tervek****▼M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok a leányvállalatok szanalási hatóságaival együtt és – amennyiben az adott jelentős fióktelep szempontjából releváns – a jelentős fióktelepek szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, csoportszintű szanalási terveket készítsenek. A csoportszintű szanalási tervben az alábbiak tekintetében meghozandó intézkedéseket kell meghatározni:

- a) az EU-szintű anyavállalat;
- b) a csoport részét képező és az Unióban letelepedett leányvállalatok;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek; továbbá
- d) a VI. címre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül letelepedett leányvállalatok.

▼ M3

Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervben minden egyes csoportra vonatkozóan meg kell határozni a szanálás alá vonható szervezeteket; és a szanálás alá vonható csoportokat.

▼ B

(2) A csoportszintű szanálási tervet a 11. cikk szerint megadott információk alapján kell elkészíteni.

(3) A csoportszintű szanálási terv:

▼ M3

a) meghatározza a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a szanálás alá vonható szervezetek tekintetében alkalmazandó szanálási intézkedéseket, valamint azt, hogy ezen szanálási intézkedések milyen hatással járnak az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett egyéb, csoporthoz tartozó szervezetek, az anyavállalat és a leányintézmények vonatkozásában;

aa) amennyiben a csoport egynél több szanálás alá vonható csoportot foglal magában, meghatározza a szanálási intézkedéseket az egyes szanálás alá vonható csoportok szanálás alá vonható szervezeteivel kapcsolatban, valamint azt, hogy ezen intézkedések milyen következményekkel járnak az alábbiakra nézve:

i. az ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó egyéb, csoporton belüli szervezetek;

ii. egyéb szanálás alá vonható csoportok;

b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanálási eszközök és a szanálási hatáskörök összehangolt módon az Unióban letelepedett szanálás alá vonható szanálás alá vonható szervezetekre – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több szervezet által végzett, elkülönült tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak vagy szanálás alá vonható csoportoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanálás potenciális akadályait;

▼ B

c) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett vállalkozások is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, valamint a szanálás Unión belüli következményeit;

d) a csoportszintű szanálás feltételeinek való megfelelés esetén azonosítja a csoportszintű szanálás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;

▼ M3

e) meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságok kívánnak alkalmazni az egyes szanálás alá vonható csoportokon belüli szervezetek tekintetében;

▼ B

f) meghatározza, hogyan történne a csoportszintű szanálási intézkedések finanszírozása és hol volna szükség a finanszírozási rendszerre, megállapítja, hogy milyen elvek alapján történjen a finanszírozási felelősség megosztása a különböző tagállamok finanszírozási forrásai között. A terv nem feltételezheti az alábbiakat:

i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;

▼B

- ii. bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- iii. bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Ezeket az elveket igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján kell megállapítani, és ennek során különösen a 107. cikk (5) bekezdésében foglaltakat, valamint azt kell figyelembe venni, hogy azok milyen hatást gyakorolnak az érintett tagállamokban a pénzügyi stabilitásra.

(4) A csoport szanálhatóságának a 16. cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanalási terv e cikkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg kell elvégezni. A csoportszintű szanalási tervben részletesen be kell mutatni a szanalhatóságának a 13a. cikkel összhangban elvégzett értékelését.

(5) A csoportszintű szanalási terv egyik tagállamra sem gyakorolhat aránytalan mértékű hatást.

(6) Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a csoportszintű szanalási tervek tartalmát a csoportok üzleti modelljei sokféleségének figyelembevételével.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*13. cikk***A csoportszintű szanalási tervekhez vonatkozó követelmény és eljárás**

(1) Az EU-szintű anyavállalatoknak be kell nyújtaniuk a csoportszintű szanalási hatóságnak azokat az információkat, amelyek benyújtása a 11. cikkel összhangban előírható. Ezeknek az információknak az EU-szintű anyavállalatra, valamint az előírt mértékig a csoporthoz tartozó egyes vállalkozásokra kell vonatkozniuk, beleértve az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett vállalkozásokat.

A csoportszintű szanalási hatóság – az irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – az e bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat az alábbiaknak továbbítja:

- a) az EBH-nak;
- b) a leányvállalatok szanalási hatóságainak;
- c) azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns;
- d) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak; valamint

▼B

- e) azon tagállamok szanálási hatóságainak, amelyekben az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek székhellyel rendelkeznek.

Azon információknak, amelyet a csoportszintű szanálási hatóság továbbít a leányvállalatok szanálási hatóságai és illetékes hatóságai, azon joghatóság szanálási hatóságai, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatók, valamint a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságok részére, legalább a leányvállalat vagy jelentős fióktelep számára releváns valamennyi információt tartalmaznia kell. Az EBH részére nyújtott információknak tartalmaznia kell az EBH-nak a csoportszintű szanálási tervekkel kapcsolatos szerepe szempontjából lényeges valamennyi információt. Harmadik országokban található leányvállalatokra vonatkozó információk esetében a csoportszintű szanálási hatóság az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságának vagy szanálási hatóságának a jóváhagyása nélkül nem köteles továbbítani az említett információt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett szanálási hatóságokkal együtt a szanálási kollégiumokban, továbbá az érintett illetékes hatóságokkal – köztük a jelentős fióktelepek működési helye szerinti tagállamok joghatóságának illetékes hatóságaival – folytatott konzultációt követően készítsék el és tartsák karban a csoportszintű szanálási terveket. A csoportszintű szanálási hatóságok saját döntésük alapján bevonhatják a csoportszintű szanálási tervek elkészítésébe és naprakészen tartásába azon joghatóságok harmadik országbeli szanálási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatot, pénzügyi holding társaságot vagy a 2013/36/EU irányelv 51. cikkében említett jelentős fióktelepet létesített, amennyiben e hatóságok megfelelnek az ezen irányelv 98. cikkében megállapított titoktartási követelményeknek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási tervek felülvizsgálatára és adott esetben aktualizálására legalább évente sor kerüljön, továbbá a csoport vagy a csoportba tartozó bármely vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után, amely jelentős hatással lehet a tervre vagy szükségessé teheti annak módosítását.

(4) A csoportszintű szanálási tervet a csoportszintű szanálási hatóság és a leányvállalatok szanálási hatóságainak együttes határozata formájában kell elfogadni.

▼M3

Amikor a csoport egynél több szanálás alá vonható csoportból áll, a 12. cikk (3) bekezdésének aa) pontjában említett szanálási intézkedési tervet az e bekezdés első albekezdése szerinti együttes határozatba kell foglalni.

▼B

Az említett szanálási hatóságok az együttes határozatot négy hónapon belül hozzák meg attól a naptól számítva, amikor a csoportszintű szanálási hatóság az (1) bekezdés második albekezdésében említett információkat továbbította.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(5) Ha a szanálási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatot, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a csoportszintű szanálási tervről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

▼B

Az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanálási hatóság határozata alkalmazandó.

(6) ►**M3** Amennyiben a szanálási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatukat, a leányvállalatért felelős egyes szanálási hatóságoknak, amelyek nem értenek egyet a csoportszintű szanálási tervvel, saját maguknak kell határozatot hozniuk, valamint adott esetben azonosítaniuk kell a szanálás alá vonható szervezetet és el kell készíteniük, illetve naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetekből álló szanálás alá vonható csoport szanálási tervét. Az egyet nem értő szanálási hatóságok egyes határozatait teljes körű indokolással kell ellátni, azokban meg kell jelölni a javasolt csoportszintű szanálási tervvel való egyet nem értés indokait, valamint figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság és illetékes hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Minden egyes szanálási hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a szanálási kollégium többi tagját. ◀

Az e cikk (9) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor az érintett szanálási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalat szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(7) Azok a további szanálási hatóságok, amelyek a (6) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási tervről.

(8) A (4) és a (7) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve az (5) és a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanálási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Az e cikk (5) vagy (6) bekezdésének megfelelően, ha valamelyik szanálási hatóság kérelmezi, lehetőség van arra, hogy az EBH elősegítse azt, hogy a szanálási hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak, kivéve, ha valamelyik érintett szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a nézetkülönbség olyan témával kapcsolatban alakult ki, amely ütközik a tagállama költségvetési hatáskörével.

▼B

(10) A (4) és (7) bekezdés alapján hozott együttes határozatok esetén, illetve ha a szanalási hatóság a (9) bekezdés értelmében úgy értékeli, hogy egy a csoportszintű szanalási tervekre vonatkozó nézetkülönbség tárgya hatást gyakorol a hatóság tagállamának költségvetési hatáskörére, a csoportszintű szanalási hatóság elindítja a csoportszintű szanalási terv, ezen belül a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény újraértékelését.

*14. cikk***A szanalási tervek továbbítása az illetékes hatóságok felé**

(1) A szanalási hatóság továbbítja a szanalási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.

(2) A csoportszintű szanalási hatóság továbbítja a csoportszintű szanalási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.

*II. FEJEZET****Szanalhatóság****15. cikk***Intézmények szanalhatóságának az értékelése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóság, miután konzultált az illetékes hatósággal és azon joghatóságok szanalási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékeli, hogy egy csoporthoz nem tartozó intézmény milyen mértékig szanalható anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Valamely intézmény akkor minősül szanalhatónak, ha a szanalási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a különböző szanalási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre történő alkalmazása révén – a szanalása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív hatással járjon azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve, ahol az adott intézmény le van telepedve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű

▼B

eseményeket is, és szem előtt tartva az intézmény által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását. A szanálási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy intézmény nem minősül szanálhatónak.

(2) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságnak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelnie kell.

(3) A szanálhatóságnak az e cikk szerinti értékelését a szanálási hatóságnak a szanálási tervnek a 10. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakésszé tételével egyidejűleg és annak céljából kell elvégeznie.

(4) Az EBH – az ERKT-vel folytatott konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények és csoportok szanálhatóságának az e cikk (2) bekezdésében és a 16. cikkben előírt értékelése során megvizsgálandó ügyek és kritériumok pontos meghatározására.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*16. cikk***Csoportok szanálhatóságának az értékelése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok, az összevont felügyelet alá tartozó leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt, miután konzultáltak az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, a leányvállalatok illetékes hatóságaival és azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékeli, hogy a csoportok milyen mértékben szanálhatók anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

▼M3

Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóságok szerint megvalósítható és hitelt érdemlően végrehajtható, hogy a csoporthoz tartozó szervezeteket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják vagy a szanálási eszközöknek a szanálás alá vonható szervezetekre történő alkalmazása és az azokkal kapcsolatos szanálási hatáskörök gyakorlása révén szanálják, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel – ideértve az általános pénzügyi instabilitást vagy a rendszerszintű eseményeket is – járjon a csoporthoz tartozó szervezetek székhelye vagy fióktelepei helye szerinti tagállamok pénzügyi rendszereire, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, és törekedve arra, hogy biztosítva legyen a csoporthoz tartozó szervezetek által ellátott kritikus funkciók folytonossága, amennyiben ezek rövid időn belül könnyen vagy más módon leválaszthatók.

▼M3

A csoportszintű szanalási hatóságoknak időben értesíteniük kell az EBH-t, amennyiben úgy vélik, hogy egy csoport nem minősül szanalhatónak.

▼B

A csoport szanalhatóságának az értékelését a 88. cikkben említett szanalási kollégium mérlegeli.

(2) A csoport szanalhatóságnak értékelése során a szanalási hatóságoknak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelniük kell.

(3) A csoport szanalhatóságának az e cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanalási terveknek a 12. cikkkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából kell elvégezni. Az értékelést a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárással kell végrehajtani.

▼M3

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy csoport több szanalás alá vonható csoportból áll, az (1) bekezdésben említett hatóságok e cikkkel összhangban értékeljék az egyes szanalás alá vonható csoportok szanalhatóságát.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értékelést az egész csoport szanalhatóságára vonatkozó értékelést kiegészítve kell elvégezni a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárás keretében.

*16a. cikk***Bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatáskör**

(1) Ha a szervezet abban a helyzetben van, hogy egyszerre megfelel a kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjában említett minden követelménynek, de az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményekkel együtt vizsgálva nem felel meg a kombinált pufferkövetelménynek, az ezen irányelv 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva, akkor a szóban forgó szervezet szanalási hatóságának hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdéssel összhangban megtiltsa a szervezetnek azt, hogy több nyereséget fizessen ki a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, az e cikk (4) bekezdésének megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (MDA) az alábbi intézkedések bármelyike révén:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó nyereségkifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor a szervezet nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt; vagy
- c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

Amennyiben valamely szervezet az első albekezdésben említett helyzetben van, erről haladéktalanul értesítenie kell a szanalási hatóságot.

▼ **M3**

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben a szervezet szanalási hatóságának az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően indokolatlan késedelem nélkül mérlegelnie kell, hogy gyakorolja-e az (1) bekezdésben említett hatáskört, és ehhez a következő elemek mind-egyikét figyelembe kell vennie:

- a) a meg nem felelés oka, időtartama és mértéke, valamint annak a szanalhatóságra gyakorolt hatása;
- b) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása és annak a valószínűsége, hogy a szervezet belátható időn belül teljesítheti a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltételt;
- c) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni az (1) bekezdésben említett követelményeknek;
- d) abban az esetben, ha a szervezet nem képes felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében vagy ezen irányelv 45b. cikkében vagy 45f. cikke (2) bekezdésében megállapított feltételeknek, a szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie azt, hogy az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be;
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása lenne-e a legmegfelelőbb és a legarányosabb eszköz a szervezet helyzetének kezelésére, figyelembe véve, hogy az potenciálisan milyen hatást gyakorolhat egyrésztől az érintett szervezet finanszírozási feltételeire, másrésztől pedig a szanalhatóságára.

A szanalási hatóságnak legalább havonta meg kell ismételnie az arra vonatkozó értékelést, hogy szükséges-e gyakorolni az (1) bekezdésben említett hatáskört, egészen addig, ameddig a szervezet az (1) bekezdésben említett helyzetben van.

(3) Ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szervezet kilenc hónappal az erről szóló értesítését követően még mindig az (1) bekezdésben említett helyzetben van, a szanalási hatóságnak – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – gyakorolnia kell az (1) bekezdésben említett hatáskört, kivéve ha a szanalási hatóság egy értékelést követően úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül legalább kettő teljesül:

- a) a meg nem felelés a pénzügyi piacok működését érintő súlyos zavarnak tudható be, ami miatt a pénzügyi piacok nagy részét érintő stresszhelyzet alakult ki a pénzügyi piacok több szegmensében;
- b) az a) pontban említett zavar nem csupán a szervezet szavatolótőke-instrumentumai és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumai árának a fokozott ingadozását vagy a szervezet költségeinek a növekedését eredményezi, hanem a piacok teljes vagy részleges bezárásához is vezet, ami miatt a szervezet nem tud szavatolótőke-instrumentumokat vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumokat kibocsátani a piacokon;
- c) a piac b) pontban említett bezárása nem csak az érintett szervezetre, hanem több más szervezetre is vonatkozik;
- d) aza) pontban említett zavar miatt az érintett szervezet nem tud a meg nem felelés megszüntetéséhez elegendő szavatolótőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumokat kibocsátani; vagy
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása negatív tovagyrűző hatást gyakorol a bankszektor egy részére, ami alááshatja a pénzügyi stabilitást.

▼ M3

Az előző albekezdésben említett kivétel alkalmazás esetén, a szanalási hatóságnak értesítenie kell az illetékes hatóságot a döntéséről és írásbeli magyarázatot kell benyújtania az általa végzett értékelésről.

A szanalási hatóságnak havonta meg kell ismételnie az értékelését annak megállapítása érdekében, hogy alkalmazható-e az első albekezdésben említett kivétel.

(4) Az M-MDA kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget meg kell szorozni a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. Az M-MDA-t csökkenteni kell bármelyik, az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett bármelyik intézkedésből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:

a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekből eredően kifizetett összeggel;

plusz

b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekből eredően kifizetett összeggel;

mínusz

c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A (4) bekezdésben említett tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

a) a tényező értéke 0, ha a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisében belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére;

b) a tényező értéke 0,2, ha a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisében belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére;

c) a tényező értéke 0,4, ha a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisében belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére;

▼ M3

d) a tényező értéke 0,6, ha a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére.

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{A kvartilis alsó határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{A kvartilis felső határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény}}{4} \times Q_n$$

ahol a „Q_n” az érintett kvartilis sorszáma.

▼ B*17. cikk***A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök****▼ M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy szervezet szanálhatóságának a 15. és a 16. cikk szerint elvégzett értékelését követően a szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultáció után – azt állapítja meg, hogy jelentős akadályai vannak az érintett szervezet szanálhatóságának, az említett szanálási hatóság erről a megállapításáról írásban tájékoztassa az érintett szervezetet, az illetékes hatóságot, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságait, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak.

▼ B

(2) A szanálási hatóságok szanálási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségét (10. cikk (1) bekezdés), valamint az érintett szanálási hatóságok csoportszintű szanálási tervekhez vonatkozó együttes határozata meghozatalának kötelezettségét (13. cikk (4) bekezdés) az (1) bekezdésben említett értesítést követően felfüggesztik, míg a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy arról az e cikk (4) bekezdésének megfelelően döntést nem hoz.

▼ M3

(3) A szervezet az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt jelentős akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére.

A szervezet az e cikk (1) bekezdésének megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított két héten belül köteles olyan lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak, mellékelve ezen intézkedések végrehajtásának ütemezését is, amelyekkel biztosítható, hogy a szervezet megfeleljen az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkének és a kombinált pufferkövetelménynek abban az esetben, ha a szanálhatóság jelentős akadályai az alábbi helyzetek valamelyikéből fakad:

▼ **M3**

- a) a szervezet egyszerre megfelel a kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjában említett minden követelménynek, de az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményekkel együtt vizsgálva nem felel meg a kombinált pufferkövetelménynek, az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva; vagy
- b) a szervezet nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében és 494. cikkében említett követelményeknek vagy az ezen irányelv 45c. cikkében és 45d. cikkében említett követelményeknek.

A második albekezdés értelmében javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt.

A szanalási hatóságnak az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az első és a második albekezdésben javasolt intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályt.

(4) Ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy egy szervezet által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy kiküszöbölik ki hatékonyan a szóban forgó akadályokat, a szanalási hatóságnak közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten olyan alternatív intézkedések meghozatalára kell köteleznie a szervezetet, amelyekkel elérhető a kívánt cél, és ezekről az intézkedésekről írásban tájékoztatnia kell a szervezetet, amelynek egy hónapon belül az intézkedések megvalósítására vonatkozó tervet kell javasolnia.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a szanalási hatóságnak bizonyítania kell, hogy a szervezet által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanalás akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie, hogy a szanalhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a szervezet üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint arra a képességére, hogy hozzájáruljon a gazdasághoz.

▼ **B**

- (5) A (4) bekezdés céljából a szanalási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük bármely alábbi intézkedés meghozatalára:
- a) a csoporton belüli finanszírozási rendszerek vagy ezek hiánya felülvizsgálatának, vagy a kritikus funkciók nyújtására vonatkozó csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása az ► **M3** szervezet ◀ számára;
 - b) az egyedi és összesített kitettségek felső határának előírása az ► **M3** szervezet ◀ számára;
 - c) a szanalási célok szempontjából fontos konkrét vagy általános további tájékoztatási követelmények előírása;
 - d) egyes eszközök elidegenítésének előírása az ► **M3** szervezet ◀ számára;
 - e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása az ► **M3** szervezet ◀ számára;
 - f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;

▼ **B**

- g) az ► **M3** szervezet ◀, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása révén;
- h) annak előírása valamely ► **M3** szervezet ◀ vagy anyavállalat számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok;

▼ **M3**

- ha) annak előírása valamely intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy nyújtson be tervet a 45e. vagy a 45f. cikk követelményeinek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitétséérték százalékában kifejezve, és adott esetben a kombinált pufferkövetelménynek való megfelelés helyreállítására és az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkében említett követelményeknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitétségi mérték százalékában kifejezve;
- i) leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kibocsátásának előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára annak érdekében, hogy megfeleljen a 45e. vagy a 45f. cikkben szereplő követelményeknek;
- j) annak előírása az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy tegyenek egyéb lépéseket a 45e. vagy a 45f. cikk értelmében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek való megfelelés és különösen annak érdekében, hogy megkíséreljék újratárgyalni az általuk kibocsátott, leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat vagy járulékos tőkeinstrumentumokat annak biztosítása céljából, hogy amennyiben a szanálási hatóság az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni;
- ja) annak előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy a 45e. vagy 45f. cikknek való folyamatos megfelelés biztosítása érdekében változtassa meg az alábbi eszközök lejárat szerkezetét:
 - i. szavatolótőke-instrumentumok, az illetékes hatóság egyetértését követően; valamint
 - ii. a 45b. cikkben és a 45f. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek;
- k) amennyiben egy szervezet vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű holding társaság hozzon létre külön pénzügyi holding társaságot a szervezet ellenőrzésére, ha az a szervezet szanálásának elősegítése és annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a IV. címben meghatározott szanálási eszközök és hatáskörök gyakorlása káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.

▼B

(6) Az (1) vagy (4) bekezdés szerinti határozatnak az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

- a) a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat is tartalmaznia kell;
- b) a határozatban jelezni kell, hogy az értékelés vagy megállapítás miként felel meg a (4) bekezdésben előírt, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek; továbbá
- c) jogorvoslással lehet élni vele szemben.

▼M3

(7) A (4) bekezdésében említett bármely intézkedés azonosítása előtt a szanalási hatóságnak – az illetékes hatósággal, valamint adott esetben a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően – kellő módon mérlegelnie kell azt a potenciális hatást, amelyet a szóban forgó intézkedések az adott szervezetre, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint más tagállamok és az Unió egésze pénzügyi stabilitására gyakorolhatnak.

▼B

(8) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az (5) bekezdésben előírt intézkedéseket és azon körülményeket, amelyek fennállása esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók.

*18. cikk***A szanalhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök: csoportos kezelés****▼M3**

(1) A csoportszintű szanalási hatóságnak a leányvállalatok szanalási hatóságaival közösen – a felügyeleti kollégiummal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak és amennyiben az a jelentős fióktelepek szempontjából releváns – a szanalási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 16. cikkben előírt értékelést, és minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy együttes határozat jöjjön létre a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedéseknek valamennyi szanalás alá vonható szervezet és azok azon leányvállalatai vonatkozásában történő alkalmazásáról, amelyek az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek és a csoport részét képezik.

(2) A csoportszintű szanalási hatóságnak – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell terjesztenie az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanalási hatóságainak, amelyeknek azt továbbítaniuk kell a hatáskörükbe tartozó leányvállalatok felé, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kell elkészíteni, és abban elemezni kell a szanalási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanalási hatáskörök csoporttal, illetve amennyiben a csoport egynél több szanalás alá vonható csoportból áll, a szanalás alá vonható csoportokkal szembeni gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentésben figyelembe kell venni a csoport üzleti modelljére gyakorolt hatást, és abban olyan arányos és célzott intézkedésekre kell ajánlást tenni, amelyek a csoportszintű szanalási hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.

▼ **M3**

Amennyiben a csoport szanálhatóságának akadálya a csoporthoz tartozó, a 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudható be, a csoportszintű szanálási hatóságnak értesítenie kell az EU-szintű anyavállalatot a felmerült akadály vonatkozásában általa készített értékelésről, miután konzultált a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságával és leányintézményeinek szanálási hatóságaival.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül az EU-szintű anyavállalat előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanálási hatóságnak, amelyek orvosolhatják a jelentésben feltárt akadályokat.

Amennyiben a jelentésben azonosított akadályok a csoporthoz tartozó, az ezen irányelv 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudhatók be, az EU-szintű anyavállalat az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően küldött értesítés kézhezvételének napjától számított két héten belül köteles potenciális intézkedéseket javasolni a csoportszintű szanálási hatóságnak, mellékelve azok végrehajtásának ütemezését is, annak érdekében, hogy a csoporthoz tartozó szervezet megfeleljen az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkében említett követelményeknek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitétségmentesség százalékában kifejezve, és adott esetben a kombinált pufferkövetelménynek, valamint az ezen irányelv 45e. és a 45f. cikkében említett követelményeknek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitétségi mérték százalékában kifejezve.

A második albekezdés értelmében javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt. A szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a jelentős akadályt.

(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanálási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanálási hatóságoknak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.

(5) Az együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat esetleges észrevételeinek benyújtásától számított négy hónapon belül kell meghozni. Abban az esetben, ha az EU-szintű anyavállalat nem nyújtott be észrevételeket, az együttes határozatot a (3) bekezdés első albekezdésében említett négyhónapos időszak leteltétől számított egy hónapon belül kell meghozni.

A 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett helyzet következtében felmerülő szanálhatósági akadályra vonatkozó együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat e cikk (3) bekezdése szerinti észrevételeinek benyújtásától számított két héten belül kell meghozni.

▼M3

Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet a csoportszintű szanálási hatóságnak meg kell küldenie az EU-szintű anyavállalat részére.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke c) pontjának második bekezdésével összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(6) Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszakon belüli, együttes határozat hiányában a csoportszintű szanálási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján teendő, megfelelő csoportszintű intézkedést.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamely szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a csoportszintű szanálási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a csoportszintű szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni.

(6a) Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakon belüli együttes határozat hiányában a releváns szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának saját magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján a szanálás alá vonható csoport szintjén végrehajtandó megfelelő intézkedésekről.

Az első albekezdésben említett határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni az azonos szanálás alá vonható csoporthoz tartozó más szervezetek szanálási hatóságai és a csoportszintű szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az érintett szanálási hatóságnak a szanálás alá vonható szervezet rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

▼ **M3**

(7) Együttes határozat hiányában a szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok szanálási hatóságainak saját maguknak kell meghozniuk a határozatot a leányvállalatok által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban egyedileg meghozandó megfelelő intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A határozatot az érintett leányvállalat és ugyanazon szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezete, az adott szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága, és, amennyiben eltér, a csoportszintű szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a leányvállalat szanálási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszakként kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a leányvállalat szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

▼ **B**

(8) Az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a szanálási hatóságok által a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanálási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat a 17. cikk (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanálási hatóságnak az e cikk (6) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanálási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

*III. FEJEZET**Csoporton belüli pénzügyi támogatás**19. cikk***Csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami anyaintézmény, egy EU-szintű anyaintézmény, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett vállalat és annak más tagállamokban vagy harmadik országokban található leányvállalatai, amelyek az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozó intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, az e fejezetben megállapított feltételek teljesülése esetén megállapodást köthessenek arról, hogy a megállapodásban részes, a 27. cikk szerinti korai beavatkozás feltételeinek megfelelő bármely másik félnek pénzügyi támogatást nyújtanak.

(2) Ez a fejezet nem alkalmazandó a csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezésekre, köztük a finanszírozási rendszerekre és a centralizált finanszírozási rendszerek működésére, amennyiben az e rendszerekben részt vevő felek egyike sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.

▼B

(3) Nem szükséges csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) az intézmény eseti jellegű és a csoport szabályzatainak megfelelő döntése esetén csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásához bármely, pénzügyi nehézségekkel küzdő, csoporton belüli szervezet részére, ha az nem jelent kockázatot a csoport egésze számára; vagy

b) valamely tagállamban való működéshez.

(4) A tagállamok felszámolják az e fejezettel összhangban végrehajtott, csoporton belüli pénzügyi támogatási tranzakciók valamennyi nemzeti jog szerinti akadályát, feltéve, hogy e fejezet egyetlen rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat abban, hogy korlátozzák a csoporton belüli tranzakciókat azon – az 575/2013/EU rendeletben előírt lehetőségeket gyakorló vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető – nemzeti jogszabályaiknak vagy azon jogszabályaiknak megfelelően, amelyek a pénzügyi stabilitás érdekében előírják a csoport vagy a csoporton belül végzett tevékenységek egyes részeinek a leválasztását.

(5) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) a csoporthoz tartozó egy vagy több leányvállalatra terjedhet ki, és az anyavállalat által a leányvállalatoknak, a leányvállalatok által az anyavállalatnak, a csoporthoz tartozó, a megállapodásban részes félként szereplő leányvállalatok által egymás között nyújtandó pénzügyi támogatásról, vagy ezek bármely kombinációjáról rendelkezhet;

b) hitel, garanciavállalás, biztosítékként használandó eszközök átadása, vagy e pénzügyi támogatások bármilyen kombinációjának formájában nyújtandó pénzügyi támogatásról rendelkezhet, mely egy vagy több ügylet keretében valósul meg, ideértve a támogatás kedvezményezettje és egy harmadik fél között létrejött ügyleteket is.

(6) Amennyiben a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásban foglalt feltételekkel egy csoporthoz tartozó szervezet vállalja, hogy pénzügyi támogatást nyújt egy csoporthoz tartozó másik vállalkozásnak, a megállapodás tartalmazhatja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás viszonyossági kötelezettségvállalását is arra vonatkozóan, hogy pénzügyi támogatást biztosít a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozásnak.

(7) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak tartalmaznia kell a megállapodás keretében teljesített bármely ügyletben fizetendő ellenérték számításának az elveit. Az elvek között kell szerepelnie annak az előírásnak, hogy az ellenértéket a pénzügyi támogatás nyújtásának az időpontjában kell megállapítani. A megállapodásnak és azon belül a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveinek és a megállapodás egyéb feltételeinek meg kell felelniük az alábbi elveknek:

a) minden fél szabadon dönthet a megállapodás megkötéséről;

b) a megállapodás megkötése és a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása során minden fél saját érdekei szerint cselekszik, amelybe beletartozhat minden közvetlen vagy közvetett előny, amelyben a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen valamely fél részesül;

▼B

- c) a pénzügyi támogatást nyújtó mindegyik félnek teljes körűen meg kell kapnia a releváns információkat a pénzügyi támogatásban részesülő felektől a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása, valamint a pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló döntés előtt;
- d) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározásakor figyelembe vehetők azok a piacon hozzá nem férhető információk, amelyekkel a pénzügyi támogatást nyújtó fél rendelkezik azon oknál fogva, hogy ugyanazon csoport tagja, mint a pénzügyi támogatásban részesülő fél; továbbá
- e) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveibe nem tartozik bele az a kötelezettség, hogy figyelembe vegyék a csoporton kívüli eseményeknek a piaci árakra gyakorolt várható ideiglenes hatását.
- (8) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás csak akkor jöhet létre, ha a javaslat elkészítésekor az érintett illetékes hatóságok véleménye szerint egyik fél sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásból fakadó jogokat, követeléseket és intézkedéseket kizárólag a megállapodásban részt vevő felek gyakorolhatják, harmadik felek nem jogosultak erre.

*20. cikk***A megállapodástervezet illetékes hatóságok általi felülvizsgálata és közvetítés**

- (1) Az EU-szintű anyaintézménynek engedélyezési kérelmet kell benyújtania az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz minden, a 19. cikk értelmében javasolt csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás vonatkozásában. A kérelemnek tartalmaznia kell a megállapodástervezet szövegét, és meg kell határoznia azokat csoporthoz tartozó szervezeteket, amelyek a tervezett megállapodásban félként szerepelnek majd.
- (2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság együttes határozat meghozatala céljából haladéktalanul továbbítja a kérelmet a megállapodásban félként részt venni kívánó minden egyes leányvállalat illetékes hatóságának.
- (3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésében megállapított eljárással megadja az engedélyt, ha a megállapodástervezetben foglalt feltételek összhangban állnak a pénzügyi támogatás tekintetében a 23. cikkben előírt feltételekkel.
- (4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésben megállapított eljárással megtilthatja a tervezett megállapodás megkötését, ha úgy véli, hogy az nem felel meg a pénzügyi támogatásra vonatkozóan a 23. cikkben előírt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz való beérkezése napjától számított négy hónapon belül együttesen határozzanak arról, hogy a megállapodástervezetben foglaltak összhangban állnak-e a pénzügyi támogatás 23. cikkben előírt feltételeivel, figyelembe véve a megállapodás végrehajtásának a csoport működése szerinti valamennyi tagállamban kifejtett lehetséges hatásait, beleértve a költségvetési következményeket is. Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld a kérelmezőnek.

▼B

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) Ha az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját maga határoz a kérelemről. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell küldenie a határozatát a kérelmezőnek és a többi illetékes hatóságnak.

(7) Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

*21. cikk***A megállapodástervezet részvényesek általi jóváhagyása**

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok által engedélyezett megállapodástervezeteket a csoporthoz tartozó valamennyi olyan vállalkozás részvényeseinek be kell nyújtani jóváhagyásra, amely félként részt kíván venni a megállapodásban. Ebben az esetben a megállapodás csak azokra a felekre érvényes, amelyeknek a részvényesei a (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyták a megállapodást.

(2) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás kizárólag azokra a csoporthoz tartozó szervezetekre érvényes, amelyek részvényesei jóváhagyták a csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete részére, hogy határozatot hozzon arról, hogy az adott csoporthoz tartozó vállalkozás a megállapodásban, valamint az e fejezetben megállapított feltételeknek megfelelően pénzügyi támogatást nyújtson vagy abban részesüljön, és a részvényesek nem vonták vissza ezt a jóváhagyást.

(3) A megállapodásban félként szereplő vállalkozások vezető testülete minden évben beszámol a részvényeseknek a megállapodás teljesítéséről és a megállapodás szerint hozott határozatok végrehajtásáról.

*22. cikk***A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodások megküldése a szanálási hatóságok számára**

Az illetékes hatóságok az általuk engedélyezett csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásokat és azok módosításait megküldik az érintett szanálási hatóságok számára.

*23. cikk***A csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételei**

(1) A csoporthoz tartozó valamely vállalkozás kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén nyújthat a 19. cikkkel összhangban pénzügyi támogatást:

▼B

- a) ésszerűen számítani lehet arra, hogy a nyújtott támogatás jelentős mértékben orvosolja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás pénzügyi nehézségeit;
- b) a pénzügyi támogatás nyújtásának célja az egész csoport vagy a csoporthoz tartozó bármely vállalkozás pénzügyi stabilitásának a megőrzése vagy helyreállítása, és a támogatást nyújtó vállalkozás érdekeit is szolgálja;
- c) a pénzügyi támogatás nyújtására feltételekkel, többek között a 19. cikk (7) bekezdésének megfelelően ellenérték fejében kerül sor;
- d) a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat meghozatalakor a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének rendelkezésére álló információk alapján ésszerűen számítani lehet arra, hogy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás megfizeti a támogatás ellenértékét, és amennyiben a támogatásra hitel formájában kerül sor, visszafizeti a hitelt. Amennyiben a támogatás garancia vagy bármilyen biztosíték formáját ölti, ugyanez a feltétel vonatkozik a fogadó fél számára abban az esetben keletkező kötelezettségre, ha a garanciát vagy a biztosítékot igénybe veszik;
- e) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyezteti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás likviditását vagy fizetőképességét;
- f) a pénzügyi támogatás nyújtása nem fenyegeti a pénzügyi stabilitást, különösen a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás tagállamában;
- g) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti a 2013/36/EU irányelvnek a tőkével és a likviditással kapcsolatos követelményeit, valamint a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (2) bekezdése alapján előírt követelményeket, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó vállalkozás egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- h) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti az 575/2013/EU rendeletnek és a 2013/36/EU irányelvnek a nagykockázatú vállalkozásra vonatkozó előírásait, beleértve az abban szereplő lehetőségek alkalmazását lehetővé tevő nemzeti jogszabályokat is, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó szervezet egyedi felügyeletéért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- i) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyeztetheti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás szanálhatóságát.

(2) AZ EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a), c), e) és i) pontjában említett feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

(3) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésének b), d), f), g) és h) pontjában előírt feltételek meghatározását célzó gyakorlatok közelítésének az előmozdítására.

*24. cikk***A pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat**

A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti nyújtására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia. A határozatot indokolni kell, és a határozatnak meg kell jelölnie a tervezett pénzügyi támogatás célját. A határozatban különösen ki kell térni arra, hogy a pénzügyi támogatás nyújtása miként felel meg a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek. A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti elfogadására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia.

*25. cikk***Az illetékes hatóságok elutasításhoz való joga**

(1) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás alapján történő támogatásnyújtás előtt a pénzügyi támogatást nyújtani kívánó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete köteles értesíteni:

- a) saját illetékes hatóságát;
- b) adott esetben az összevont alapú felügyeletet ellátó hatóságot, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal; továbbá
- d) az EBH-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell a vezető testületnek a 24. cikkel összhangban hozott, indokolással ellátott határozatát, valamint a tervezett pénzügyi támogatás részletes adatait, és mellékelni kell hozzá a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás példányát.

(2) A pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül egyetérthet a pénzügyi támogatás nyújtásával, vagy megtilthatja, vagy korlátozhatja azt, ha úgy ítéli meg, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a 23. cikkben megállapított feltételei nem teljesülnek. Az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatát.

(3) Az illetékes hatóság a pénzügyi támogatás jóváhagyására, megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatáról azonnal tájékoztatja:

- a) az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
- b) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát; továbbá
- c) az EBH-t.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanálási kollégium tagjait.

▼B

(4) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozásértfelelős illetékes hatóság kifogásolja a pénzügyi támogatás megtiltásáról vagy korlátozásáról szóló határozatot, az ügyet két napon belül az EBH elé terjesztheti, és az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét.

(5) Ha az illetékes hatóság a (2) bekezdésben megjelölt időtartamon belül nem tiltja meg vagy nem korlátozza a pénzügyi támogatást, vagy ha azt a szóban forgó időtartam vége előtt jóváhagyja, akkor a pénzügyi támogatás az illetékes hatósághoz benyújtott feltételek szerint nyújtható.

(6) Az intézmény vezető testületének a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozatát továbbítják:

- a) az illetékes hatóságnak;
- b) adott esetben az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságának, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal;
- d) az EBH-nak.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanalási kollégium tagjait.

(7) Ha az illetékes hatóság az e cikk 2) bekezdése értelmében korlátozza vagy megtiltja a csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtását, és ha a csoportszintű helyreállítási terv a 7. cikk (5) bekezdéssel összhangban hivatkozik a csoporton belüli pénzügyi támogatásra, az azon csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága, amellyel kapcsolatban a támogatást korlátozzák vagy megtiltják, felkérheti az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, hogy 8. cikk szerint indítsa el a csoportszintű helyreállítási terv újraértékelését, vagy, amennyiben a helyreállítási terv egyéni alapon készült, kérheti a csoporthoz tartozó vállalatot egy felülvizsgált helyreállítási terv benyújtására.

*26. cikk***Közzététel**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporthoz tartozó vállalkozások közzétegyék, hogy kötöttek-e a 19. cikk szerint csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodást, valamint hogy közzétegyék a bármely ilyen megállapodás általános feltételeit és a megállapodásban részes csoporthoz tartozó vállalkozások nevét, és legalább évente aktualizálják ezeket az információkat.

Az 575/2013/EU rendelet 431–434. cikkei alkalmazandók.

(2) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben előírt közzététel formájának és tartalmának meghatározására.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

▼B

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkkel összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

27. cikk

Korai beavatkozási intézkedések**▼C1**

(1) Amennyiben valamely intézmény megsérti, vagy – egyebek mellett több kritérium alapján (amelyek magukban foglalhatják az intézmény 1,5 százalékponttal megnövelt szavatolóőkéjére vonatkozó követelményt is) értékelte pénzügyi helyzete rohamos romlása következtében, ideértve likviditási helyzetének romlását, a tőkeáttételt, a nem teljesítő hiteleknek vagy a kitétségek koncentrációjának növekvő szintjét – nagy valószínűséggel a közeljövőben meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/65/EU irányelv II. címében vagy a 600/2014/EU rendelet 3–7., 14–17. vagy 24., 25., vagy 26. cikkének bármelyikében meghatározott követelményeket, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedések sérelme nélkül adott esetben legalább az alábbi intézkedések rendelkezésére álljanak:

▼B

- a) a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály és intézkedés végrehajtásának előírása az intézmény vezető testülete számára, vagy, ha a korai beavatkozáshoz vezető körülmények eltérnek a kezdeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, a helyreállítási terv az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban történő aktualizálásának, illetve az aktualizált tervben rögzített egy vagy több szabály vagy intézkedés adott időkereten belüli végrehajtásának előírása az intézmény vezetése számára az a bevezető mondatban említett feltételek megszüntetése érdekében;
- b) a helyzet megvizsgálásának, a feltárt problémák megoldására irányuló intézkedések azonosításának és a problémák megoldását célzó cselekvési program és végrehajtási időrend kidolgozásának előírása az intézmény vezető testülete számára;
- c) az intézmény részvényesi közgyűlése összehívásának előírása az intézmény vezető testülete számára, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, és mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;
- d) a vezető testület vagy felső vezetés egy vagy több tagja eltávolításának vagy lecserélésének előírása, ha a szóban forgó személyek a 2013/36/EU irányelv 13. cikke vagy a 2014/65/EU 9. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
- e) az adósság átstrukturálásával kapcsolatban néhány vagy minden hitelezővel folytatandó tárgyalásokra vonatkozó terv készítésének előírása az intézmény vezető testülete számára, adott esetben a helyreállítási terv szerint;

▼B

- f) az intézmény üzleti stratégiája módosításának az előírása;
- g) az intézmény jogi vagy működési strukturái módosításának az előírása; továbbá
- h) a szanálási terv aktualizálásához és az intézmény esetleges szanálásának előkészítéséhez – ideértve az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését – szükséges valamennyi információ többek között helyszíni vizsgálatok révén, a 36. cikkel összhangban történő megszerzése, és a szanálási hatóságnak való továbbítása;

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanálási hatóságokat, amikor megállapítják, hogy egy adott intézmény vonatkozásában teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, valamint gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok hatáskörébe tartozzon annak előírása is az intézmény számára, hogy a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek és a 84. cikkben meghatározott titoktartási előírások betartása mellett vegyék fel a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény szanálásának előkészítése érdekében.

(3) Az (1) bekezdésben említett minden egyes intézkedés vonatkozásában az illetékes hatóságok megfelelő határidőt szabnak a végrehajtásra, illetve az adott intézkedés hatékonyságának értékelésére.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazását kiváltó feltételek következetes alkalmazásának az előmozdítására.

(5) Az EBH – adott esetben figyelembe véve a (4) bekezdésben említett iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések használatát előidéző minimális feltételek pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*28. cikk***A felső vezetés és a vezető testület elmozdítása**

Amennyiben egy intézmény pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy ha súlyosan megsértik a törvényeket vagy rendeleteket, az intézmény alapszabályát, vagy súlyos igazgatási szabálytalanságok fordulnak elő, és a 27. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a folyamat visszafordításához, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok előírhassák az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete egészének vagy egyes tagjainak elmozdítását. Az új felső vezetés vagy vezető testület kinevezése a nemzeti és uniós jogszabályoknak megfelelően, az illetékes hatóság jóváhagyásával és egyetértésével történik.

29. cikk

Ügyvivő vagyongfelügyelő

(1) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a felső vezetés vagy a vezető testület 28. cikkben említett leváltása nem elegendő a helyzet orvoslására, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok egy vagy több ügyvivő vagyongfelügyelőt nevezhessenek ki az intézmény élére. Az illetékes hatóságok – a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva – ügyvivő vagyongfelügyelőt nevezhetnek ki, aki vagy ideiglenesen felváltja az intézmény vezető testületét, vagy ideiglenesen együtt dolgozik az intézmény vezető testületével, és az illetékes hatóságnak a két lehetőség közti választását a kinevezéskor meg kell jelölnie. Amennyiben az illetékes hatóság az intézmény vezetésével együtt dolgozó ügyvivő vagyongfelügyelőt nevez ki, akkor a kinevezéskor pontosan meg kell jelölnie az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét, feladatait és hatáskörét, valamint az intézmény vezető testületével szembeni azon esetleges követelményt, hogy konkrét döntések vagy intézkedések meghozatala vagy fellépések elfogadása előtt konzultáljon az ügyvivő vagyongfelügyelővel vagy kérje ki a beleegyezését. Az illetékes hatóság részére elő kell írni, hogy hozza nyilvánosságra, ha ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére került sor, kivéve azt az esetet, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő nem jogosult az intézmény képviselőjére. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással, és esetében ne álljon fel semmilyen összeférhetlenség.

(2) Az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor pontosan meg kell jelölnie a rendkívüli ügyvezető hatáskörét, a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva. E hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve az intézmény vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának az ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyongfelügyelő intézménnyel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal.

(3) Az illetékes hatóság a kinevezéskor megjelöli az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait, amelyek közé tartozhat az intézmény pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás, az intézmény tevékenységének részben vagy egészben történő irányítása az intézmény pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából, valamint intézkedések meghozatala az intézmény tevékenységének megbízható és prudens irányítása érdekében. Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kizárólagos hatáskörrel rendelkezzenek az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére vagy felmentésére. Az illetékes hatóság bármikor bármilyen okból felmentheti az ügyvivő vagyongfelügyelőt. Az illetékes hatóság az e cikknek megfelelően bármikor módosíthatja az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésének a feltételeit.

(5) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő bizonyos intézkedésekhez köteles előzetesen megkérni az illetékes hatóság egyetértését. Az illetékes hatóság az ilyen előírásokat vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor, vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek módosításakor közli.

▼B

Az ügyvivő vagyongfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.

(6) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő az illetékes hatóság által meghatározott időközönként, valamint megbízatásának lejártakor készítsen jelentéseket az intézmény pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.

(7) Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szólhat. Ez az időszak kivételesen megújítható, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is fennállnak. Az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy megfelelő körülmények indokolják-e az ügyvivő vagyongfelügyelő további alkalmazását, valamint köteles az erre vonatkozó döntést indokolni a részvényesek felé.

(8) Az e cikk betartásával, az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jog értelmében a részvényeseket megillető jogokat.

(9) A tagállamok korlátozhatják az ügyvivő vagyongfelügyelőnek az e minőségben ellátott, a (3) bekezdés szerinti feladatai teljesítése során hozott intézkedésekért és elkövetett mulasztásokért a nemzeti joggal összhangban fennálló felelősségét.

(10) Az e cikk értelmében kinevezett ügyvivő vagyongfelügyelő nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

*30. cikk***A korai beavatkozási intézkedések és az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésének koordinálása a csoportok tekintetében**

(1) Ha egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának, vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő a 29. cikkével összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal.

(2) Az értesítést és a konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy az érintett EU-szintű anyavállalat vonatkozásában indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyongfelügyelőnek a 29. cikk szerinti kinevezése, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő vállalkozásokra gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a felügyeleti kollégiumon belüli többi érintett illetékes hatóságot és az EBH-t.

(3) Ha egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő a 29. cikkkel összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az említett cikkek szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

▼B

Az értesítés kézhezvételekor az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikkben foglalt követelmények bevezetése vagy egy ügyvivő vagyonfelügyelőnek a 29. cikk szerinti kinevezése a szóban forgó intézmény élére várhatóan milyen hatást gyakorol majd a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az értékelést három napon belül meg kell küldenie az illetékes hatóságnak.

Az értesítést és a konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyonfelügyelő 29. cikk szerinti kinevezése. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelését. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot és az EBH-t.

(4) Ha több illetékes hatóság szándékozik ugyanazon csoporthoz tartozó több intézmény esetében ügyvivő vagyonfelügyelőt kinevezni vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedést alkalmazni, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak mérlegelnie kell, hogy nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett szervezet élére ugyanazt az ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezik ki, illetve ha koordinálják a 27. cikkben foglalt intézkedések több intézmény vonatkozásában való alkalmazását, hogy ezáltal elősegítsék az érintett intézmény pénzügyi helyzetét helyreállító megoldások alkalmazását. Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézményekben ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazásáról.

(5) Amennyiben egy érintett illetékes hatóság nem ért egyet a határozattal, amelyről az (1) vagy (3) bekezdéssel összhangban értesítették, vagy ha nem születik meg a (4) bekezdés szerinti együttes határozat, úgy az illetékes hatóság a (6) bekezdéssel összhangban az EBH elé utalhatja az ügyet.

(6) Az EBH bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat az ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontjára vonatkozóan az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének e) vagy az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének g) pontjában említett egy vagy több intézkedést alkalmazni szándékozó illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

▼B

(7) Minden illetékes hatóság határozatát indokolni kell. A határozat meghozatala során figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által az (1) vagy a (3) bekezdésben említett konzultációs időszak vagy a (4) bekezdésben említett ötnapos időszak során kifejtett álláspontokat és fenntartásokat, valamint a határozatnak az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatását. A határozatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság köteles elküldeni az EU-szintű anyavállalatnak, az érintett illetékes hatóságok pedig a leányvállalatoknak.

Az e cikk (6) bekezdésében említett esetekben, ha az e cikk (1) vagy a (3) bekezdésében említett konzultációs időszak vége előtt vagy az e cikk (4) bekezdésében említett ötnapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban az EBH elé utalja, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi illetékes hatóságnak el kell halasztania a határozathozatalt, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az ötnapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztetési időszaknak minősül. Az EBH három napon belül hozza meg határozatát. Az ötnapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(8) Ha az EBH három napon belül nem hoz határozatot, akkor az (1) bekezdéssel, a (3) bekezdéssel vagy a (4) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban hozott egyedi határozatokat kell alkalmazni.

IV. CÍM

SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános alapelvek

31. cikk

Szanálási célok

(1) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szanálási célokat, és azokat az eszközöket és hatásköröket kell választaniuk, amelyek a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.

(2) Az (1) bekezdésben említett szanálási célok a következők:

- a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
- b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a – többek között piaci infrastruktúrákat érintő – pénzügyi fertőzés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
- c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;
- d) a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;

▼B

e) az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.

A szanálási hatóságnak a fenti célok követésekor törekednie kell arra, hogy minimálisra csökkentse a szanálás költségeit, és kerülje az értékek megsemmisítését, kivéve, ha az a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(3) Ezen irányelv különböző rendelkezéseire is figyelemmel, a szanálási célok egyforma jelentőséggel bírnak, a szanálási hatóságoknak azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelniük.

32. cikk

Szanálási feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak akkor hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézményekhez kapcsolódó szanálási intézkedést, ha a szanálási hatóság véleménye szerint a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően vagy, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésétől függően, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően megállapította, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;

▼M3

b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket és a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;

▼B

c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságon kívül a szanálási hatóság is megállapíthatja – a hatáskörrel rendelkező hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az intézmény az (1) bekezdés a) pontja értelmében fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik. Amennyiben a szanálási hatóságok rendelkeznek a csődhelyzet értékeléséhez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát, melyet a szanálási hatóság az értékelése végrehajtása érdekében bekér.

(3) A szanálási intézkedés végrehajtásának nem feltétele valamely korai beavatkozási intézkedésnek a 27. cikkel összhangban történő korábbi elfogadása.

▼B

(4) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy intézmény fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt az intézmény megsérti a működési engedélye fenntartásának feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedély illetékes hatóság általi visszavonását;
- b) az intézmény eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál;
- c) az intézmény képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
- d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok elkerülésére vagy orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:
 - i. a központi bankok által központi banki feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre; vagy
 - iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja az intézményt, amennyiben sem az e cikk e bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes intézményekre kell korlátozódniuk, és feltételük az uniós állami támogatási keretrendszer szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel az intézményt ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontja iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stressztesztet, eszközminőségi vizsgálatok vagy az Európai Központi Bank, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

▼B

Az EBH 2015. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki arról, hogy a fent említett tesztek, vizsgálatok és eljárások mely fajtái vezethetnek ilyen támogatásokhoz.

A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja, hogy továbbra is indokolt-e az első albekezdés d) pontjának iii. alpontjában említett támogató intézkedések fenntartása, hogy a támogatás fenntartása esetén milyen feltételeknek kell teljesülniük, és az eredményről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 31. cikkben meghatározott egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanálási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

(6) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a felügyeleti és szanálási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából azon különböző körülmények értelmezése tekintetében, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy az fizetéseketelen, vagy valószínűleg fizetéseketelenné válik.

▼M3*32a. cikk***A központi szervekre és a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó szanálás feltételei**

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok akkor hajthassanak végre szanálási intézkedést valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vonatkozásában, ha az adott szanálás alá vonható csoport összességében teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

*32b. cikk***Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó intézményekkel és szervezetekkel szembeni fizetéseketelenségi eljárások**

A tagállamok biztosítják, hogy az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően, rendezett módon felszámolják az olyan intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett olyan szervezeteket, amelyek tekintetében a szanálási hatóság úgy véli, hogy teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és b) pontjában foglalt feltételek, de a szanálási intézkedést nem indokolja közérdek a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti.

▼B*33. cikk***Szanálási feltételek pénzügyi vállalkozások és holding társaságok vonatkozásában**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett valamely pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek a pénzügyi vállalkozás és az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.

▼ **M3**

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett valamely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

(3) Abban az esetben, amikor egy vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbelső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a szanálási tervben rögzíteni kell, hogy a közbelső pénzügyi holding társaságot szanálás alá vonható szervezetként kell azonosítani, és a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálás céljából hozott szanálási intézkedések a közbelső pénzügyi holding társaságra irányuljanak. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok ne hozzanak csoportszintű szanálás céljából szanálási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holding társaságra vonatkozóan.

(4) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, valamint annak ellenére, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet nem teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket, a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhatnak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, amennyiben valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) a szervezet szanálás alá vonható szervezet;
- b) az adott szervezet egy vagy több leányvállalata, amelyek intézmények, de nem szanálás alá vonható szervezetek, megfelelnek a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek;
- c) a b) pontban említett leányvállalatok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt az említett leányvállalatok csődbe jutása veszélyezteti a teljes szanálás alá vonható csoportot, és az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség vagy egy vagy több intézményi leányvállalatnak vagy az érintett szanálás alá vonható csoport egészének a szanálásához.

*33a. cikk***Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – amely hatóságnak kellő időben válaszolnia kell – felfüggeszék valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet minden fizetési vagy szállítási kötelezettségét bármely olyan szerződés alapján, amelynek az említett intézmény vagy szervezet részes fele, amennyiben minden alábbi feltétel teljesül:

- a) megállapítást nyert, hogy az intézmény vagy szervezet a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
- b) nincs olyan azonnal igénybe vehető, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett magánszektorbeli intézkedés, amellyel megelőzhető lenne az intézmény vagy szervezet csődje;
- c) a felfüggesztési hatáskör gyakorlása szükségesnek tekinthető annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az intézmény vagy szervezet pénzügyi körülményeinek a további romlását; valamint

▼M3

- d) a felfüggesztési hatáskör gyakorlása vagy:
- i. a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti helyzet megállapításának lehetővé tételéhez szükséges; vagy
 - ii. a megfelelő szanálási intézkedések kiválasztásához vagy egy vagy több szanálási eszköz hatékony alkalmazásának a biztosításához szükséges.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör nem alkalmazható olyan fizetési és szállítási kötelezettségekre, amelyek a következőkkel szemben állnak fenn:

- a) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek és rendszerüzemeltetők;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek;
- c) központi bankok.

Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör hatályát a szanálási hatóságoknak kell meghatározniuk, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit. A szanálási hatóságoknak különösen azt kell gondosan mérlegelniük, hogy megfelelő-e kiterjeszteni a felfüggesztést a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában szereplő fogalom meghatározás szerinti biztosítható betétekre, különösen pedig az olyan biztosított betétekre, amelyek természetes személyeknek és mikro-, kis- és közép vállalkozásoknak a tulajdonában vannak.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskört biztosítható betétek tekintetében kell alkalmazni, a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek ezekből a betétekből megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.

(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, és az nem haladhatja meg azt az időtartamot, amelyre a szanálási hatóság megítélése szerint minimálisan szükség van az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett célra, és semmi esetre sem lehet hosszabb, mint a felfüggesztésre vonatkozó értesítés (8) bekezdés szerinti közzétételétől a közzététel napját követő munkanapon az intézmény vagy szervezet szanálási hatósága szerinti tagállam ideje szerint éjfélig terjedő időszak.

Az első albekezdésben említett felfüggesztési időtartam leteltekor a felfüggesztés hatályát veszti.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük azt, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok rendezett működésére és figyelembe kell venniük a hatályos nemzeti szabályokat, valamint a felügyeleti és a bírói hatásköröket, annak érdekében, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban biztosított legyen a hitelezők jogainak és a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódnak az érvényesülése. A szanálási hatóságoknak különösen azt kell figyelembe venniük, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett helyzet megállapításának eredményeként az intézményt vagy szervezetet nemzeti fizetéseképtelenségi eljárás alá vonhatják, és meg kell tenniük az intézmény vagy a szervezet által helyénvalónak ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzeti közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságokkal megfelelő koordináció valósuljon meg.

▼ M3

(6) Ha a valamely szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeket az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, az adott szerződés többi részes félének fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(7) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül ezen időtartam lejártakor válik esedékessé.

(8) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok késedelem nélkül küldjenek értesítést az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek és a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak, amikor gyakorolják az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, és azt megelőzően, hogy meghozzák a szanálásra vonatkozó határozatot.

A szanálási hatóságnak a 83. cikk (4) bekezdésében említett módokon közzé kell tennie azon határozatot vagy aktust, amely révén sor kerül a kötelezettségek e cikk szerinti felfüggesztésére, valamint a felfüggesztés feltételeit és időtartamát, illetve biztosítania kell ezek közzétételét.

(9) Ez a cikk nem sérti a tagállamok nemzeti jogában szereplő azon rendelkezéseket, amelyek hatáskört biztosítanak az intézmények és az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek fizetési vagy szállítási kötelezettségeinek azt megelőzően történő felfüggesztésére, hogy megállapítást nyert volna, hogy az említett intézmények vagy szervezetek a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint csődhelyzetben vannak vagy valószínűleg csődbe jutnak, vagy amelyek hatáskört biztosítanak a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló intézmények és szervezetek fizetési vagy szállítási kötelezettségeinek a felfüggesztésére, továbbá az olyan rendelkezéseket, amelyek hatálya átfogóbb, időtartama pedig hosszabb az e cikkben előírt hatálynál, illetve időtartamnál. Ezeket a hatásköröket a vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt hatállyal, időtartammal és feltételekkel összhangban kell gyakorolni. Az e cikkben meghatározott feltételek nem sérthetik a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó ilyen hatáskörre vonatkozó feltételeket.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanálási hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tekintetében gyakorolja a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskörét, akkor a szanálási hatóság a felfüggesztés időtartama alatt azt a hatáskört is gyakorolhassa, amely lehetővé teszi, hogy:

- a) korlátozást állapítson meg az említett intézmény vagy szervezet biztosított hitelezőire a hitelbiztosítékok érvényesítése tekintetében a szóban forgó intézmény vagy szervezet bármely eszközére vonatkozóan ugyanilyen időtartamra, amely esetben a 70. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell; és
- b) bármely szerződő félnek a szóban forgó intézménnyel vagy szervezettel kötött szerződése esetében felfüggeszse a felmondásra vonatkozó jogait ugyanilyen időtartamra, amely esetben a 71. cikk (2)–(8) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell.

(11) Ha a szanálási hatóság azután, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapította, hogy az intézmény vagy szervezet csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, gyakorolta az e cikk (1) vagy (10) bekezdésében foglalt körülmények esetén a fizetési vagy szállítási kötelezettség felfüggesztésére vonatkozó hatáskört, és ha ezt követően a szóban forgó intézmény vagy szervezet vonatkozásában szanálási intézkedés meghozatalára kerül sor, a szanálási hatóság nem gyakorolhatja a 69. cikk (1) bekezdése, a 70. cikk (1) bekezdése vagy a 71. cikk (1) bekezdése szerinti hatásköreit az említett intézmény vagy szervezet tekintetében.

34. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok meg hozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elveknek megfelelően hozták:

- a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;
- b) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten eltérően rendelkezik;
- c) a szanálás alatt álló intézmény vezető testületét és felső vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, amikor a vezető testületnek és felső vezetésnek a körülményektől függően részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek minősül a szanálási célok eléréséhez;
- d) a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez;
- e) a természetes és jogi személyek a tagállam jogától függően a polgári jog és a büntetőjog szerint számonkérhetők a csődért viselt felelősségükért;
- f) amennyiben ezen irányelv másként nem rendelkezik, az egyazon osztályba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
- g) egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel a 73–75. cikk szerinti biztosítékokkal összhangban;
- h) a biztosított betétek teljes körű védelmet élveznek; továbbá
- i) a szanálási intézkedést az ezen irányelvben foglalt biztosítékokkal összhangban hozzák meg.

(2) Ha egy intézmény egy csoporthoz tartozik, akkor a szanálási hatóságoknak a 31. cikk sérelme nélkül úgy kell alkalmazniuk a szanálási eszközöket és úgy kell gyakorolniuk a szanálási hatásköreiket, hogy minimalizálják a csoporthoz tartozó többi szervezetre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálják az Unión és tagállamain belüli pénzügyi stabilitásra, különösen pedig az azon országok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.

(3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a tagállamok adott esetben biztosítják az állami támogatások uniós keretrendszerének való megfelelést.

▼B

(4) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében a vagyonértékesítési eszköz, az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközelkülönítési eszközalkalmazására kerül sor, a szóban forgó intézmény vagy a szervezet a 2001/23/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetésképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

(5) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, illetve ha szükséges, konzultálniuk kell velük.

(6) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok nem sérthetik a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint a munkavállalók vezető testületi képviselőire vonatkozó rendelkezéseket.

*II. FEJEZET***Rendkívüli ügyvezetés***35. cikk***Rendkívüli ügyvezetés**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének felváltására. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra hozzák. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

(2) A rendkívüli ügyvezető az intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető azonban kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket.

(3) A rendkívüli ügyvezető törvényben előírt kötelezettsége minden szükséges intézkedés meghozatala a 31. cikkben rögzített szanálási célkitűzések előmozdítása és a szanálási intézkedések szanálási hatóság határozatának megfelelő megvalósítása érdekében. Szükség esetén ez a kötelezettség minden egyéb, az intézmény alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt irányítási feladattal szemben elsőbbséget élvez, amennyiben az említettek ellentétesek egymással. Az intézkedések között szerepelhet például a tőkeemelés, az intézmény tulajdonosi szerkezetének átszervezése vagy a IV. fejezetben említett szanálási eszközökkel összhangban pénzügyi és szervezeti szempontból felelősségteljesnek minősülő intézmények általi átvétel.

(4) A szanálási hatóságok korlátokat szabhatnak a rendkívüli ügyvezető fellépésének, illetve kötelezhetik arra, hogy bizonyos cselekményei megtételének feltétele a szanálási hatóság előzetes hozzájárulása legyen. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezetőt bármikor felmenthetik.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető az őt kinevező szanálási hatóság számára az intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a kötelességeinek végrehajtása során tett lépéseiről, a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen.

⁽¹⁾ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

▼B

(6) Rendkívüli ügyvezető egy évnél hosszabb időre nem nevezhető ki. Ez az időtartam – kivételes esetben, ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy a rendkívüli ügyvezető kinevezését szükségessé tevő körülmények továbbra is fennállnak – meghosszabbítható.

(7) Amennyiben több szanalási hatóság kíván egy csoportba tartozó valamely szervezet vonatkozásában rendkívüli ügyvezetőt kinevezni, e hatóságok mérlegelik, hogy az érintett szervezetek pénzügyi biztonságát támogató megoldások elősegítése érdekében nem célszerűbb-e ugyanazt a rendkívüli ügyvezetőt kinevezni az összes érintett szervezet számára.

(8) Fizetéképtelenség esetén – amennyiben a nemzeti jog fizetéképtelenségi ügyvezető kinevezését írja elő – ezen ügyvezetés az e cikkben említett rendkívüli ügyvezetésnek minősülhet.

III. FEJEZET

Értékelés

36. cikk

Szanalást szolgáló értékelés

(1) A szanalási intézkedések meghozatalát vagy a releváns ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanalási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanalási hatóságot is – és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt független személy végezze. Az e cikk (13) bekezdésére és a 85. cikkre is figyelemmel, amennyiben az ezen cikkben megállapított összes követelmény teljesül, az értékelés véglegesnek tekintendő.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti független értékelésre nincs mód, az e cikk (9) bekezdésével összhangban a szanalási hatóságok elvégezhetik az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek ideiglenes értékelését.

(3) Az értékelés célja a 32. és 33. cikkben foglalt szanalási feltételeket teljesítő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének a megállapítása.

(4) Az értékelés céljai a következők:

- a) információt nyújtani annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a szanalási feltételek, illetve a ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek;
- b) ha a szanalási feltételek teljesülnek, információt nyújtani az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanalási intézkedésről való döntéshez;
- c) a releváns ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására és milyen mértékben kerüljön sor a releváns ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására;

▼B

- d) a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ leírására, illetve átalakítására;
- e) az áthidaló intézményi mechanizmus vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint a szanálás alatt álló intézménynek, illetve – az adott helyzettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó döntéshez;
- f) a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információt nyújtani a szanálási hatóság számára annak megállapításához, hogy a 38. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;
- g) minden esetben biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék.

(5) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékelésnek, amennyiben lehetséges, prudens feltételezéseken kell alapulnia, többek között a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében. Az értékeléskor nem tételezhető fel, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanálási intézkedés történik, illetve amikor a releváns ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására sor kerül. Az értékeléskor továbbá figyelembe kell venni, hogy bármelyik szanálási eszköz alkalmazása esetén:

- a) a szanálási hatóság és bármely a 101. cikknek megfelelően működő finanszírozási rendszer a 37. cikk (7) bekezdésével összhangban minden méltányolható, indokoltan felmerült kiadását visszaigényelheti a szanálás alatt álló intézménytől;
- b) a szanálásfinanszírozási rendszer kamatot vagy díjat számíthat fel a szanálás alatt álló intézménynek a 101. cikkel összhangban nyújtott hitelekkel vagy garanciákkal kapcsolatban.

(6) Az értékelést a következő, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő információkkal kell kiegészíteni:

- a) naprakész mérleg és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
- b) az eszközök elemzése és számviteli értékük becslése;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott, mérleg szerinti és mérlegen kívüli fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hitelt és az alkalmazandó fizetési képzetlenségi jog szerinti kielégítési sorrendet.

▼B

(7) Adott esetben, a (4) bekezdés e), illetve f) pontjában említett döntés megalapozásához szükséges információk biztosítása érdekében a (6) bekezdés b) pontjában említett információk kiegészíthetők az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek elemzésével és értékük piaci alapon történő becslésével.

(8) Az értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrendek alapján történő osztályokba sorolását, valamint az azon elbánásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes részvényesi és hitelezői osztályok a felszámolási eljárás során várhatóan részesültek volna, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra.

A becslés nem érinti az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv 74. cikk szerinti alkalmazását.

(9) Amennyiben az ügy körülményei miatti sürgősségre tekintettel nincs mód a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésére, vagy a (2) bekezdés alkalmazandó, úgy ideiglenes értékelést kell végezni. Az ideiglenes értékeléskor be kell tartani a (3) bekezdésben foglalt követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között ésszerűen megvalósítható, az (1), a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelményeket is.

Az e bekezdésben említett ideiglenes értékelésnek – megfelelő indoklással – ki kell terjednie a további veszteségekre képzett pufferra.

(10) Az olyan értékelést, amely nem felel meg az e cikkben foglalt összes követelménynek, mindaddig ideiglenesnek kell tekinteni, ameddig egy független személy olyan értékelést nem végez, amely maradéktalanul teljesíti az e cikkben foglalt összes követelményt. Ezt az utólagos, végleges értékelést a lehető leghamarabb el kell végezni. A végleges értékelést végezheti a 74. cikk szerinti értékelést végző független személy, és az végezhető a 74. cikkben említett értékeléstől függetlenül vagy azzal párhuzamosan is, de attól elkülönülten kell kezelni.

Az utólagos, végleges értékelés céljai a következők:

- a) biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket teljes körűen elismerjék annak számviteli könyveiben;
- b) információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy a (11) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(11) Abban az esetben, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az utólagos, végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási hatóság:

- a) gyakorolhatja a hitelezői feltőkésítés keretében leírt, a hitelezők vagy releváns tőkeinstrumentumok tulajdonosai részéről fennálló követelések értékének növelésére vonatkozó hatáskörét;
- b) utasíthatja az áthidaló intézményt vagy a vagyonkezelő szervezetet, hogy fizessen további ellentételezést a szanálás alatt álló intézménynek az eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan, illetve megfelelő esetben a részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

▼B

(12) Az (1) bekezdés ellenére a (9) és a (10) bekezdéssel összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapnak minősül a szanálási hatóságok számára a szanálási intézkedések meghozatalához – ideértve a csődhelyzetben lévő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet ellenőrzésük alá vonását – vagy a ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörük gyakorlásához.

(13) Az értékelésnek a szanálási eszköz alkalmazásáról vagy a szanálási hatáskör gyakorlásáról, illetve a ►**M3** az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kifejezés lép; ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról szóló döntés szerves részét kell képeznie. Maga az értékelés nem képezheti különálló fellebbezéshez való jog tárgyát, a 85. cikk szerinti határozattal együtt azonban képezheti fellebbezés tárgyát.

(14) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy e cikk (1) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza azokat a körülményeket, melyek fennállása esetén valamely személy a szanálási hatóságtól és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt függetlennek minősül.

(15) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgozhat ki annak érdekében, hogy e cikk (1), (3) és (9) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza az alábbi kritériumokat:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszertan;
- b) a 36. és a 74. cikk szerinti értékelések elkülönítése;
- c) a további veszteségekre képzett puffer kiszámítására, valamint az ideiglenes értékelésbe történő bevonására szolgáló módszertan.

(16) Az EBH a (14) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a (14) és a (15) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*IV. FEJEZET**Szanálási eszközök*

1. szakasz

Általános elvek*37. cikk***A szanálási eszközök általános elvei**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket.

▼B

(2) Ha egy szanálási hatóság úgy határoz, hogy valamely az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében szanálási eszközt alkalmaz, és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor a szanálási hatóságnak az 59. cikk szerinti, a ►M3 az (59) cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására és átalakítására vonatkozó hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal együtt kell gyakorolnia.

(3) Az (1) bekezdésben említett szanálási eszközök a következők:

a) az üzletértékesítési eszköz;

b) áthidaló intézményi mechanizmus;

c) az eszközelkülönítési eszköz;

d) a hitelezői feltőkésítés.

(4) Az (5) bekezdésre is figyelemmel, a szanálási hatóságok a szanálási eszközöket egyenként vagy bármilyen kombinációban is alkalmazhatják.

(5) A szanálási hatóságok az eszközelkülönítési eszköz csak egy másik szanálási eszközzel együtt alkalmazhatják.

(6) Amennyiben csak az e cikk (3) bekezdés a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket használják fel, méghozzá a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei egy részének átadására, úgy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett azon intézmény vagy szervezet fennmaradó részét, amelytől az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadták, rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni. Az ilyen felszámolásnak ésszerű időn belül meg kell történnie, tekintettel arra, hogy az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek a 65. cikkkel összhangban esetleg szolgáltatásokat vagy támogatást kell nyújtania annak érdekében, hogy az átvevő folytatni tudja az átadás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, valamint tekintettel arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fennmaradó része által végzett tevékenység folytatása bármilyen egyéb okból szükséges lehet a szanálás céljainak elérése vagy a 34. cikkben foglalt elveknek való megfelelés érdekében.

(7) A szanálási hatóság és a 101. cikk szerinti bármely finanszírozási rendszer visszaigényelheti minden olyan méltányolható kiadását, amely a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával vagy a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazásával kapcsolatban indokoltan merült fel, mégpedig a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

a) az átvevő által a szanálás alatt álló intézménynek vagy – az adott esettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában;

▼B

- b) a szanálás alatt álló intézménytől, elsőbbségi hitelezőként; vagy
- c) az áthidaló intézmény vagy a vagyonkezelő szervezet tevékenységének befejezéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy másik szervezet számára valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlása vagy kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása révén történő átadására.

(9) A tagállamok további eszközöket és hatásköröket bocsáthatnak a szanálási hatóságok rendelkezésére, amelyek akkor alkalmazhatók, ha egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket, feltéve, hogy:

- a) az említett további hatáskörök – amennyiben határokon átnyúló tevékenységű csoportokra alkalmazzák őket – nem akadályozzák a hatékony csoportszintű szanálást; továbbá
- b) az említett eszközök és hatáskörök megfelelnek a szanálási céloknak és a szanálásra vonatkozóan a 31. és a 34. cikkben meghatározott általános elveknek.

(10) Abban a rendkívüli esetben, ha rendszerszintű válsághelyzet alakul ki, a szanálási hatóság kereshet alternatív finanszírozási forrásokat az 56–58. cikkben foglalt kormányzati stabilizációs eszközök felhasználásával, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a részvényesek és az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai és az egyéb releváns tőkeinstrumentumok és egyéb ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ tulajdonosai leírás, illetve átalakítás révén vagy más módon hozzájárulást nyújtottak a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez, és a hozzájárulás összege legalább a kötelezettségek összértékének 8 %-a, ideértve a szanálás alatt álló intézmény saját szavatolótőkáját, a 36. cikkben előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjától számítva;
- b) az alternatív források bevonásának feltétele az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszernek megfelelően előzetesen megadott végső jóváhagyás.

2. s z a k a s z

A vagyonértékesítési eszköz

38. cikk

A vagyonértékesítési eszköz

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy olyan vevőnek, amely nem áthidaló intézmény, adhassák át az alábbiakat:

- a) szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;

▼B

b) szanálás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

Az e cikk (8) és (9) bekezdésére, valamint a 85. cikkre figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy a vevőn kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során – a 39. cikkben foglalt eljárási követelményeken kívül – nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírszabályok eljárási követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az uniós állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.

(3) A szanálási hatóságoknak az e cikk (2) bekezdésével összhangban minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az átadásra a 36. cikk szerint elvégzett értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételek mellett kerüljön sor, figyelembe véve az eset körülményeit is.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel a vevő által fizetett bármilyen ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben a vagyonértékesítésre a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól a vevőhöz történő átadásával került sor;

b) a szanálás alatt álló intézmény, amennyiben a vagyonértékesítésre a szanálás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének a vevőhöz történő átadásával került sor.

(5) A vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadását hajtsa végre.

(6) A vagyonértékesítési eszközalkalmazását követően a szanálási hatóságok a vevő egyetértésével gyakorolhatják az átadási hatáskört a vevőhöz átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában annak érdekében, hogy az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket visszajuttassák a szanálás alatt álló intézményhez, illetve a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, az intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(7) Ha az átadás az (1) bekezdés szerint történik, a vevőnek rendelkeznie kell az általa megszerzett vállalkozás tevékenységének folytatásához szükséges megfelelő engedéllyel. A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak arról, hogy az engedélykérelmek elbírálása az átadással összefüggésben, időben történjen.

▼B

(8) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, valamint a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében, 11. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, továbbá az említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az illetékes hatóságok értesítésére vonatkozó követelménytől eltérve, ha a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazása értelmében történő átadása azt eredményezné, hogy a vevő egy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett típusú intézményben befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét növeli, akkor az említett intézmény illetékes hatóságának kellő időben el kell végeznie az említett cikkekben előírt értékelést ahhoz, hogy az ne hátráltassa a vagyonerőértékesítési eszközalkalmazását, és ne akadályozza meg azt, hogy a szanalási intézkedéssel elérhető legyenek a releváns szanalási célok.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy ha az említett intézmény illetékes hatósága nem végezte el a (8) bekezdésben említett értékelést arra az időpontra vonatkozóan, amikor a szanalási hatóság a vagyonerőértékesítési eszközalkalmazása keretében átadja a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, akkor a következő rendelkezések kerüljenek alkalmazásra:

- a) a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vevőhöz történő átadásának azonnali joghatással kell bírnia;
- b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során fel kell függeszteni a vevőnek az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogát, és azt kizárólag a szanalási hatóság gyakorolhatja; a szanalási hatóságnak azonban nincs sem a szavazati jog gyakorlására, sem a szavazati jog gyakorlásától való tartózkodásra vonatkozó kötelezettsége;
- c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során az említett részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átadásával kapcsolatban nem kell alkalmazni a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket;
- d) az illetékes hatóságnak, közvetlenül az után, hogy elvégezte az értékelést, írásban tájékoztatnia kell a szanalási hatóságot és a vevőt arról, hogy jóváhagyja vagy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (5) bekezdésével összhangban ellenzi az említett részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását;
- e) ha az illetékes hatóság jóváhagyja a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor úgy kell tekinteni, hogy az említett részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog azonnal a vevőre száll, amint a szanalási hatóság és a vevő megkapja az illetékes hatóságtól a jóváhagyásról szóló értesítést;
- f) ha az illetékes hatóság ellenzi a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor
 - i. a b) pontban előírtak szerinti, az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog teljes körűen érvényben marad;

▼B

- ii. a szanálási hatóság kötelezheti a vevőt arra, hogy a szanálási hatóság által az aktuális piaci feltételek figyelembevételével meghatározott elidegenítési határidőn belül idegenítse el az említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat; továbbá
- iii. ha a vevő a szanálási hatóság által megszabott elidegenítési határidőn belül nem hajtja végre az elidegenítést, akkor az illetékes hatóság a szanálási hatóság egyetértésével a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket róhat ki a vevőre.
- (10) A vagyonerőtesítési eszközalkalmazása keretében végrehajtott átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.
- (11) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanálás alatt álló intézmény jogutódként kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.
- (12) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett vevő továbbra is gyakorolhassa a szanálás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetővédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.
- Az első albekezdés ellenére a tagállamok kötelesek biztosítani:
- a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy a vevő nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;
- b) abban az esetben, ha a vevő nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanálási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely a vevő szanálási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.
- (13) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átadott eszközök, jogok és kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

39. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

(1) Az e cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a vagyonértékesítési eszköznek valamely intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre történő alkalmazásakor a szanálási hatóságnak értékesítenie kell az intézmény eszközei, jogai, kötelezettségei, részvényei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai közül azokat, amelyeket a hatóság átadni kíván, illetve meg kell tennie az értékesítéshez szükséges lépéseket. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítés az alábbi kritériumokkal összhangban történik:

- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem vezet jelentősen téves kép kialakulásához az intézménynek a hatóság által átadni kívánt eszközei, jogai, kötelezettségei, részvényei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai tekintetében, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
- b) nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget;
- c) nem állhat fenn összeférhetlenség;
- d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vásárló számára;
- e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
- f) a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

E bekezdés b) pontjára is figyelemmel, az e bekezdésben meghatározott elvek nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

Az intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek értékesítésének nyilvánosságra hozatala – ami az 596/2014/EU rendelet [MAR] 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban késleltethető.

(3) A szanálási hatóság az (1) bekezdésben meghatározott értékesítési követelmény teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, ha úgy ítéli meg, hogy az e követelménynek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen pedig a következő feltételek fennállása esetén:

- a) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálás alatt álló intézmény csődje vagy lehetséges csődje tényleges fenyegetést jelent a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítja a stabilitásra nézve már fennálló fenyegetést; továbbá

▼B

b) a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonerőtesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 31. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szanalási cél elérése terén.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatás-tervezeteket dolgoz ki azon tényszerű körülmények pontos meghatározására, amelyek lényegi veszélyt jelentenek, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjában rögzített azon elemek pontos meghatározására, amelyek a vagyonerőtesítési eszközhatékonysághoz kapcsolódnak.

3. s z a k a s z

A z á t h i d a l ó e s z k ö z*40. cikk***A z á t h i d a l ó i n t é z m é n y i e s z k ö z**

(1) Az áthidaló intézményi eszközalkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy az áthidaló intézmény kritikus funkcióit fenn kell tartani, a tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez átadhassák a következőket:

- a) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanalás alatt álló intézmények részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírijog eljárási követelményeinek.

(2) Az áthidaló intézménynek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölötté a szanalási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanalási hatóság vagy a szanalásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve egy vagy több szanalás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja abból a célból, hogy fenntartsa a kritikus funkciókhoz való hozzáférést és eladja a intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet.

A hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett célra történő alkalmazása nem befolyásolhatja a szanalási hatóság azon képességét, hogy ellenőrző befolyást gyakoroljon az áthidaló intézmény felett.

▼B

(3) Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy az áthidaló intézményhez átadott teljes kötelezettségállomány ne legyen nagyobb a szanálás alatt álló intézménytől átadott vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény által fizetett bármilyen ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

- a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor;
- b) a szanálás alatt álló intézmény, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanálás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor.

(5) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazása során a szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadásait hajtsa végre.

(6) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazását követően a szanálási hatóság:

- a) jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket visszajuttathat az áthidaló intézménytől a szanálás alatt álló intézményhez, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, a szanálás alatt álló intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, feltéve, hogy a (7) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek;
- b) részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhat az áthidaló intézménytől egy harmadik félhez.

(7) A szanálási hatóságok a következő esetek valamelyikében átadhatnak vissza részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket az áthidaló intézménytől:

- a) a határozat, amelynek alapján a transzferre sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;

▼B

b) a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

A visszajuttatására bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(8) Az egyrészről a szanálás alatt álló intézmény, illetve a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti tulajdonosai, másrészről az áthidaló intézmény között megvalósuló átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.

(9) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló intézményt a szanálás alatt álló intézmény jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Egyéb esetekben a szanálási hatóságok kérhetik, hogy az áthidaló intézményt tekintsék a szanálás alatt álló intézmény jogutódjának, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény továbbra is gyakorolhassa a szanálás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetővédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a tagállamoknak biztosítaniuk kell:

a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy az áthidaló intézmény nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;

b) abban az esetben, ha az áthidaló intézmény nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanálási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely az áthidaló intézmény szanálási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.

▼B

(11) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át az áthidaló intézményhez, nem rendelkezhetnek jogokkal az áthidaló intézményhez, annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(12) Az áthidaló intézmény célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják az áthidaló intézménynek, illetve az áthidaló intézmény vezető testületének vagy felső vezetésének a feladatai ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért fennálló felelősségét.

*41. cikk***Az áthidaló intézmény működése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény működése megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság az áthidaló intézmény tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja az áthidaló intézmény vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény stratégiáját és kockázati profilját;
- e) az áthidaló intézmény a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelvvel összhangban kerül engedélyezésre, és rendelkezik az azon tevékenységek folytatásához vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedéllyel, amelyekre az ezen irányelv 63. cikke szerinti átruházással tesz szert;
- f) az áthidaló intézmény megfelel az 575/2013/EU rendeletben, illetve a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelvekben foglalt követelményeknek, és felügyelet szempontjából rá az ezekben az irányelvekben meghatározott előírások vonatkoznak;
- g) az áthidaló intézmény az állami támogatásokra vonatkozó uniós kerettel összhangban működik, a szanálási hatóság ennek megfelelően korlátozásokat írhat elő működésével kapcsolatban.

▼B

Az első albekezdés e) és f) pontban említett rendelkezések ellenére, és ha a szanálás céljai érdekében szükséges, az áthidaló intézmény alapítására és engedélyezésére úgy is sor kerülhet, hogy az a működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelvnek. A szanálási hatóságnak ebből a célból ilyen értelmű kérelmet kell benyújtania az illetékes hatósághoz. Ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy megadja az engedélyt, akkor meg kell jelölnie, hogy az áthidaló intézmény milyen időtartamra mentesül az említett irányelv követelményeinek való megfelelés alól.

(2) Figyelemmel az uniós vagy nemzeti versenyszabályok szerinti esetleges korlátozásokra, az áthidaló intézmény vezetésének az áthidaló intézményt azzal a céllal kell működtetnie, hogy fennmaradjon a kritikus funkciók elérhetősége, és hogy megfelelő feltételek mellett és az e cikk (4) – vagy adott esetben a (6) – bekezdésében meghatározott időtartamon belül egy vagy több magánszektorbeli vásárlónak értékesítsék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet, annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

(3) A szanálási hatóság úgy határoz, hogy az áthidaló intézmény a továbbiakban nem minősül a 40. cikk (2) bekezdésének értelmében vett áthidaló intézménynek, amint a következő esetek bármelyike bekövetkezik:

- a) az áthidaló intézmény egyesül egy másik szervezettel;
- b) az áthidaló intézmény már nem felel meg a 40. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- c) az áthidaló intézmény összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét egy harmadik félnek értékesítik;
- d) lejár az (5) bekezdésben vagy adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időszak;
- e) az áthidaló intézmény eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy ha a szanálási hatóság értékesíteni kívánja az áthidaló intézményt vagy annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, akkor az áthidaló intézmény vagy az érintett eszközök vagy kötelezettségek értékesítése nyílt és átlátható módon történjen, és az értékesítés során ne alakulhasson ki jelentősen téves kép az értékesített javakról, és ne részesüljenek indokolatlan előnyben vagy kerüljenek megkülönböztetésre meghatározott potenciális vásárlók.

Minden ilyen értékesítést kereskedelmi feltételek mellett kell végrehajtani, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és a körülményekre tekintettel.

(5) Ha a (3) bekezdés a), b), c) és e) pontjában említett esetek egyike sem következik be, akkor a szanálási hatóságnak a lehető leghamarabb – de legkésőbb az attól a naptól számított két év lejártával, amelyen a szanálás alatt álló intézménytől az áthidaló intézményi eszköz révén az utolsó átadás történt – meg kell szüntetnie az áthidaló intézmény működését.

▼B

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal további egy évvel meghosszabbíthatja, amennyiben a meghosszabbítás:

- a) támogatja a (3) bekezdés a), b), c) vagy e) pontjában említett eredmények elérését; vagy
- b) szükséges az alapvető banki vagy pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosításához.

(7) A szanalási hatóság minden olyan döntéséhez, amellyel meghosszabbítja az (5) bekezdésben említett időtartamot, indokolást kell fűzni, amelynek tartalmaznia kell a helyzet – többek között a piaci feltételek és kilátások – részletes elemzését és azt, hogy mindez miért teszi szükségessé a meghosszabbítást.

(8) Amennyiben az áthidaló intézmény működését a (3) bekezdés c) vagy d) pontjában említett körülmények között szünetik meg, úgy az áthidaló intézményt rendes fizetőkép telenségi eljárás keretében fel kell számolni.

A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény működése megszűnésének eredményeként keletkező minden bevétel az áthidaló intézmény részvényeseit illeti.

(9) Amennyiben az áthidaló intézményt több szanalás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek átadására használják, úgy a (8) bekezdés szerinti kötelezettség az egyes szanalás alatt álló intézményektől átadott eszközökre és kötelezettségekre, nem pedig magára az áthidaló intézményre vonatkozik.

4. szakasz

Az eszközelkülönítési eszköz

42. cikk

Az eszközelkülönítési eszköz

(1) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják a szanalási hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyekkel egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek átadhatják a szanalás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanalás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírszabályozás követelményeinek.

(2) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazásában a vagyongazdálkodó szervezetnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölülte a szanalási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanalási hatóság vagy a szanalásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanalás alatt álló intézmény vagy egy áthidaló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.

▼B

(3) A vagyonkezelő szervezetnek azzal a céllal kell kezelnie a hozzá átadott eszközöket, hogy azok értékét egy esetleges értékesítés vagy rendezett módon történő felszámolás révén maximalizálja.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelő szervezet működése megfeleljen a következő rendelkezéseknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyonkezelő szervezet alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság a vagyonkezelő szervezet tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja a vagyonkezelő szervezet vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyonkezelő szervezet stratégiáját és kockázati profilját.

(5) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó hatáskört, ha:

- a) az érintett eszközök piacán olyan helyzet áll fenn, amelyben az eszközök rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása hátrányosan érinthetne egy vagy több pénzügyi piacot;
- b) az átadás a szanálás alatt álló intézmény vagy áthidaló intézmény megfelelő működésének biztosításához szükséges; vagy
- c) az átadás a felszámolásból származó bevételek maximalizálásához szükséges.

(6) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazásakor a szanálási hatóságok a 36. cikkben rögzített elvekkel és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban meghatározzák a vagyonkezelő szervezethez átadott eszközök, jogok és kötelezettségek ellenértékét. E bekezdés nem zárja ki azt, hogy az ellenérték a névérték vagy negatív érték legyen.

(7) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel, a vagyonkezelő szervezet által a közvetlenül a szanálás alatt álló intézménytől megszerzett eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatban fizetett minden ellenszolgáltatás a szanálás alatt álló intézményt illeti meg. Az ellenszolgáltatás a vagyonkezelő szervezet által kibocsátott kötvény formájában is fizethető.

(8) Ha az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására kerül sor, akkor egy vagyonkezelő szervezet annak alkalmazását követően eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket szerezhet meg az áthidaló intézménytől.

▼B

(9) A szanálási hatóságok több alkalommal is átadhatnak eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló intézménytől egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhatnak vissza egy vagy több vagyongazdálkodó szervezettől a szanálás alatt álló intézményhez, feltéve, hogy teljesülnek a (10) bekezdésben meghatározott feltételek.

A szanálás alatt álló intézmény köteles visszavenni a szóban forgó eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(10) A szanálási hatóságok visszaruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a vagyongazdálkodó szervezetről a szanálás alatt álló intézményre, ha a következő körülmények egyike fennáll:

- a) a határozat, amelynek alapján az átadásra sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;
- b) a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a jogok, eszközök vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a jogok, eszközök vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

Mind az a), mind a b) pontban említett esetben a visszajuttatásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(11) A szanálás alatt álló intézmény és a vagyongazdálkodó szervezet közötti átadásokra a IV. cím VII. fejezetében meghatározott, a részleges transzferálásra vonatkozó biztosítékokat kell alkalmazni.

(12) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adják át a vagyongazdálkodó szervezetnek, nem rendelkezhetnek jogokkal a vagyongazdálkodó szervezetnek vagy annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(13) A vagyongazdálkodó szervezet célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek, melyek közvetlenül érintik e részvényesek vagy hitelezők jogait.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják a vagyongazdálkodó szervezetnek, illetve a vagyongazdálkodó szervezet vezető testületének vagy felső vezetésének a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért a nemzeti jog szerint fennálló felelősségét.

▼B

(14) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki a felügyeleti és szanalási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából annak meghatározása tekintetében, hogy az eszközök vagy kötelezettségek rendes fizetőkép-telenségi eljárás keretében történő likvidálása e cikk (5) bekezdése szerint mikor érintene hátrányosan egy vagy több pénzügyi piacot.

5. szakasz

A hitelezői feltőkésítés

1. Alszakasz

A hitelezői feltőkésítés célja és hatálya

43. cikk

A hitelezői feltőkésítés

(1) A hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek a 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott szanalási hatáskörökkel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a 31. cikkben meghatározott szanalási elvekkel összhangban alkalmazhassák a hitelezői feltőkésítést a 34. cikkben meghatározott szanalási célkitűzések elérése érdekében a következő célok bármelyikére:

- a) a szanalás feltételeit teljesítő intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet olyan mértékű feltőkésítése, amely elegendő ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet ismét teljesíteni tudja az engedélyezési feltételeket (amennyiben ezek a feltételek vonatkoznak a szervezetre), és folytatni tudja azokat a tevékenységeket, amelyeknek a végzésére a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott, amennyiben a szervezetet ezen irányelvek alapján engedélyezték, valamint ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;
- b) olyan követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok átalakítása tulajdoni részesedéssé vagy tőkeösszegük csökkentése, amelyek
 - i. áthidaló intézményhez kerültek átadásra annak érdekében, hogy az áthidaló intézmény tőkéhez jusson; vagy
 - ii. a vagyonerőteljesítési eszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz-alkalmazása keretében kerültek átadásra.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a hitelezői feltőkésítést csak akkor alkalmazhassák az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célra, ha ésszerű kilátás van arra, hogy a hitelezői feltőkésítésnek más releváns intézkedésekkel – többek között az 52. cikkben előírt reorganizációs tervnek megfelelően hozott intézkedésekkel – együtt történő alkalmazása a vonatkozó szanalási célok megvalósításán túl visszaállítja az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi stabilitását.

▼B

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok alkalmazhassák a 37. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanálási eszközök bármelyikét és az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett hitelezői feltőkésítést, ha az első albekezdésben rögzített feltételek nem teljesülnek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítést valamennyi intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnél alkalmazhassák, az érintett intézmény vagy szervezet jogi formájának tiszteletben tartása mellett vagy annak megváltoztatásával is.

*44. cikk***A hitelezői feltőkésítés hatálya**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek minden olyan kötelezettségére alkalmazható legyen, amelyek az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nincsenek kizárva az eszköz hatálya alól.

(2) A szanálási hatóságok – függetlenül attól, hogy valamely tagállam vagy egy harmadik ország joga vonatkozik rájuk – nem gyakorolhatják az adósságleírással és átalakítással kapcsolatos hatásköreiket a következő kötelezettségek tekintetében:

- a) biztosított betétek;
- b) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a biztosítékkal fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt eszközök formáját öltik, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek;
- c) bármilyen kötelezettség, amely abból keletkezik, hogy az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet kezeli az ügyfelek eszközeit vagy pénzt, beleértve a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV-k, vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapok nevében kezelt eszközöket vagy pénzt, feltéve, hogy az említett ügyfél az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog alapján védelemben részesül;
- d) bármilyen kötelezettség, amely az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet (mint vagyongazdálkodó) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyongazdálkodási ügyletből keletkezik, feltéve, hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;
- e) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napon belüli;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

▼ M3

f) olyan kötelezettségek, amelyek kevesebb, mint hét napon belül esedékesek és a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára állnak fenn, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek, vagy az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek vonatkozásában állnak fenn;

▼ B

- g) a következő szereplőkkel szembeni kötelezettség:
- i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
 - ii. kereskedelmi hitelezők: az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruk vagy szolgáltatások – nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgálását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
 - iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;
 - iv. a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból létrejött betétbiztosítási rendszerek;

▼ M3

h) kötelezettségek olyan intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek felé, amelyek ugyanazon szanálás alá vonható csoport részét képezik anélkül, hogy maguk is szanálás alá vonható szervezetek lennének, tekintet nélkül azok futamidejére, kivéve abban az esetben, ha ezek a kötelezettségek az ezen irányelv átültetésének időpontjában hatályos vonatkozó, a rendes fizetési képességi eljárásra irányadó nemzeti jogszabály értelmében a rendes, fedezetlen kötelezettségek mögé soroltak; azokban az esetekben, amikor az említett kivétel alkalmazandó. A szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő vonatkozó leányvállalat szanálási hatóságának meg kell vizsgálnia, hogy a 45f. cikk (2) bekezdésének megfelelő tételek összege elégséges-e az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtásának alátámasztására.

▼ B

Az első albekezdés g) pontjának i) alpontja nem alkalmazandó a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerinti lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevőire.

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti alapon lévő, biztosítókkal fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül maradjon, és megfelelő finanszírozásban részesüljön. Sem ez a kötelezettség, sem az első albekezdés b) pontja nem akadályozhatja a szanálási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják hatásköreiket egy biztosítókkal fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatosan, amely meghaladja a biztosítókul szolgáló vagyon, kézi-zálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét.

Az első albekezdés a) pontja nem akadályozhatja meg a szanálási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják a hatásköreiket a betéteknek a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében előírt kártalanítási összeghatárt meghaladó részével kapcsolatban.

▼B

A nagykockázatra vonatkozó, az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben szereplő szabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és csoportok szanálhatóságának előírása érdekében a szanálási hatóságok ►C3 az ezen irányelv 17. cikk (5) bekezdésének b) pontjával összhangban korlátozzák a más intézmények kezén lévő, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek mértékét ◄, mely korlátozás alól kivételt képeznek az egyazon csoporthoz tartozó szervezetek által birtokolt kötelezettségek.

(3) Kivételes körülmények esetén, amennyiben a hitelezői feltőkésítés alkalmazásra kerül, a szanálási hatóság a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából részben vagy teljesen kizárhat bizonyos kötelezettségeket, ha:

- a) az adott kötelezettséget ésszerű időtartamon belül nem lehet bevonni a hitelezői feltőkésítésbe a jóhiszeműen eljáró szanálási hatóság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem;
- b) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy olyan mértékig biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanálás alatt álló intézmény továbbra is képes legyen alapvető tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;
- c) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy a széles körű dominóhatást meg lehessen akadályozni – különösen ami a természetes személyek és a mikro-, a kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosítható betéteket illeti –, ha az olyan súlyos mértékben megzavarná a pénzügyi piacok– ideértve a pénzpiaci infrastruktúrák – működését, hogy súlyos zavart idézne elő egyes tagállamoknak vagy az Unió egészének gazdaságában; vagy
- d) a hitelezői feltőkésítésnek ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából.

▼M3

A szanálási hatóságoknak gondosan meg kell vizsgálniuk, hogy az intézményekkel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekkel szemben fennálló kötelezettségeket – amennyiben a szóban forgó intézmények vagy szervezetek ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai, de maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, és e cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján nincsenek kizárva a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából – a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében részben vagy teljesen ki kell-e zárni az e bekezdés első albekezdésének a)–d) pontja alapján.

Amennyiben valamely szanálási hatóság e bekezdés alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintjét meg lehet növelni ezen kizárások figyelembevételére érdekében, feltéve, hogy az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje megfelel a 34. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti elvnek.

(4) Amennyiben valamely szanálási hatóság e cikk alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget vagy kötelezettségkategóriát, és azok a veszteségek, amelyek fedezetét e kötelezettségek biztosították volna, nem hárultak át teljes mértékben más hitelezőkre, a szanálásfinanszírozási rendszerből az alábbi célokra hozzájárulás nyújtható a szanálás alatt álló intézmény számára:

▼ M3

- a) a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek által nem fedezett veszteségek fedezése és a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértékének nullára való visszaállítása a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- b) a szanálás alatt álló intézmény részvényeinek vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjainak vagy tőkeinstrumentumainak megvásárlása az intézménynek a 46. cikk (1) bekezdése b) pontja szerinti feltőkésítése érdekében.

▼ B

(5) A szanálásfinanszírozási rendszerből csak akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, ha:

▼ C3

- a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való hozzájárulásnak a szanálási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege legalább a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállománya 8 %-ának megfelelő összeggel egyenlő, és azt a részvényesek, valamint az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek birtokosai leírás vagy átalakítás keretében, vagy egyéb módon rendelkezésre bocsátották; továbbá

▼ B

- b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a szanálási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának 5 %-át.

(6) A (4) bekezdésben említett szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulás az alábbi forrásokból finanszírozható:

- a) a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban az intézmények és uniós fióktelepek által befizetett hozzájárulások révén a szanálásfinanszírozási rendszer rendelkezésére álló összegből;
- b) a 104. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén három év alatt összegyűjthető összegből; továbbá
- c) amennyiben az e bekezdés a) és b) pontjában említett források elégtelennek bizonyulnak, a 105. cikk szerinti alternatív finanszírozási forrásokból összegyűjtött összegekből.

(7) A szanálási hatóság rendkívüli körülmények esetén további források bevonását kísérheti meg egyéb finanszírozási forrásokból, miután:

- a) teljesült az 5. bekezdés b) pontjában meghatározott 5 %-os határérték; továbbá
- b) már sor került az összes biztosítékkal nem rendelkező és nem elsőbbségi kötelezettség teljes leírására vagy átalakítására, a biztosítható betétek kivételével.

Amennyiben teljesülnek az első albekezdésben meghatározott feltételek, a szanálásfinanszírozási rendszer alternatív vagy kiegészítő lehetőségként a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban gyűjtött előzetes hozzájárulásokból származó források mindaddig fel nem használt összegéből is nyújthat hozzájárulást.

(8) Az 5. bekezdés a) pontjától eltérve a szanálásfinanszírozási rendszer abban az esetben is nyújthat a (4) bekezdés szerinti hozzájárulást, ha:

- a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való, az (5) bekezdés a) pontja szerinti hozzájárulás összege legalább az érintett intézmény kockázattal súlyozott eszközei 20 %-ának megfelelő összeggel egyenlő;

▼B

- b) az érintett tagállam szanálásfinanszírozási rendszere keretében a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban összegyűjtött előzetes hozzájárulások révén rendelkezésre áll olyan (a betétbiztosítási rendszerekhez való hozzájárulásokat nem tartalmazó) összeg, amely az adott tagállam területén engedélyezett összes hitelintézet biztosított betétei összegének legalább 3 %-ával egyenlő; továbbá
- c) az érintett intézmény konszolidált alapon 900 milliárd EUR-t meg nem haladó eszközállománnyal rendelkezik.

(9) A (3) bekezdés szerinti döntési jogkörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak kellően mérlegelniük kell a következőket:

- a) azon elv, miszerint a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután – általánosságban és elsőbbségi sorrendben – a szanálás alatt álló intézmény hitelezőinek,
- b) a szanálás alatt álló intézmény veszteségtűrő képességének fennmaradó szintje abban az esetben, ha a kötelezettség vagy a kötelezettségek kategóriák kizárásra kerülnek; továbbá
- c) annak szükségessége, hogy a szanálásfinanszírozáshoz megfelelő források maradjanak fenn.

(10) A (3) bekezdés szerinti kizárásokat alkalmazni lehet akár valamely kötelezettségnek a leírásból való teljes kizárása, akár az adott kötelezettségre alkalmazott leírás mértékének a korlátozása céljából.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények részletes meghatározása céljából, amelyek esetén kizárásra van szükség az e cikk (3) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében.

(12) A valamely kötelezettség (3) bekezdés alapján történő kizárással kapcsolatos döntési jogkör gyakorlását megelőzően a szanálási hatóságnak értesítenie kell a Bizottságot. Amennyiben a kizárás szükségessé tenné a szanálásfinanszírozási rendszerből történő, a (4)–(8) bekezdés szerinti hozzájárulás-nyújtást vagy az alternatív finanszírozási forrás igénybevételét, akkor a Bizottság a belső piac integritásának védelme érdekében az értesítés kézhezvételét követő 24 órán – vagy a szanálási hatóság beleegyezésével ennél hosszabb időtartamon – belül megtilthatja a javasolt kizárást, illetve előírhatja annak módosítását, amennyiben az ebben a cikkben és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelmények nem teljesülnek. Ez nem érinti az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszer Bizottság általi alkalmazását.

▼M3*44a. cikk***Alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek értékesítése lakossági ügyfeleknek**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének kivételével az említett rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettségek eladói e kötelezettségeket a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfeleknek értékesítsék, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az eladó a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban megfelelő vizsgálatot végzett;

▼ **M3**

- b) az eladó az a) pontban említett vizsgálat alapján meggyőződött arról, hogy az említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek megfelelőek az adott lakossági ügyfél számára;
- c) az eladó a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (6) bekezdésével összhangban dokumentálja a megfelelőséget.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az első albekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételek más, szavatoltókének vagy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségnek minősülő instrumentumok eladóira is alkalmazandók legyenek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és az adott lakossági ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója a vásárlás időpontjában nem haladja meg az 500 000 EUR értéket, az eladónak a lakossági ügyfél által a (3) bekezdés szerint megadott információk alapján biztosítania kell, hogy a vásárlás időpontjában teljesüljön mindkét alábbi feltétel:

- a) az az aggregált összeg, amelyet a lakossági ügyfél az (1) bekezdésben említett kötelezettségekbe befektet, nem haladja meg az adott ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója 10 %-át;
- b) az (1) bekezdésben említett egy vagy több kötelezettséginstrumentumba fektetett kezdeti összeg legalább 10 000 EUR.

(3) A lakossági ügyfélnek az eladó részére pontos információkat kell szolgáltatnia a pénzügyeszköz-portfóliójáról, beleértve az (1) bekezdésben említett kötelezettségekbe való befektetéseket is.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a lakossági ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója magában foglalja a készpénzbetétet és a pénzügyi eszközöket, a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket azonban nem.

(5) A 2014/65/EU irányelv 25. cikkének sérelme nélkül és az e cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt követelményektől eltérve a tagállamok az adott tagállam piaci körülményeit és gyakorlatait, valamint az adott tagállam joghatóságán belül érvényben lévő fogyasztóvédelmi intézkedéseket figyelembe véve az (1) bekezdésben említett kötelezettségek tekintetében legalább 50 000 EUR minimális névértéket is meghatározhatnak.

(6) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésében említett, egy tagállamban letelepedett és a 45e. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó szervezetek összes eszközének értéke nem haladja meg az 50 milliárd EUR-t, az adott tagállam az e cikk (1)–(5) bekezdésében meghatározott követelményektől eltérve kizárólag az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett követelményt is alkalmazhatja.

(7) A tagállamoknak e cikket nem kell alkalmazniuk az (1) bekezdésben említett, 2020. december 28. előtt kibocsátott kötelezettségekre.

▼B

2. A lszakasz

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény**▼M3**

45. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása és kiszámítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett vállalkozások és szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amikor azt az e cikk és a 45a–45i. cikk előírja, megfelelően továbbá az említett cikkeken foglaltaknak.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett követelményt a 45c. cikk (3), (5) vagy – adott esetben – (7) bekezdésével összhangban, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani és az alábbiak százalékában kell kifejezni:

- a) az e cikk (1) bekezdésében említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban kiszámított teljes kockázati kitettségtétele; és
- b) az e cikk (1) bekezdésében említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkével összhangban számított teljes kitettségi mértéke.

45a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alóli mentesség

(1) A 45. cikk ellenére a szanálási hatóságoknak mentesíteniük kell a 45. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény teljesítése alól a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket, amelyek a nemzeti jog értelmében nem gyűjthetnek betéteket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetési képtelenségi eljárásban vagy az ezen intézményekre vonatkozó egyéb típusú, a 2014/59/EU irányelv 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott eljárásokban kerül sor; és
- b) az a) pontban említett eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanálási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljék a veszteségeket.

(2) Azok az intézmények, amelyek mentesülnek a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól, nem vehetnek részt a 45e. cikk (1) bekezdésében említett konszolidációban.

▼ **M3***45b. cikk***A szanálás alá vonható szervezetek leírható, illetve átalakítható kötelezettségei**

(1) A szanálás alá vonható szervezetek esetében a kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét, ha teljesítik az 575/2013/EU rendelet alábbi cikkeiben említett feltételeket:

- a) 72a. cikk;
- b) 72b. cikk, a (2) bekezdés d) pontja kivételével; és
- c) 72c. cikk.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, amikor ez az irányelv az 575/2013/EU rendelet 92a. vagy 92b. cikkének követelményeire hivatkozik, az említett cikkek alkalmazásában leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alatt az említett rendelet 72k. cikkében meghatározott és az ugyanazon rendelet második része I. címének 5a. fejezetével összhangban megállapított leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kell érteni.

(2) A beágyazott származtatott ügyletekkel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból, például strukturált értékpapirokból eredő kötelezettségek, amelyek teljesítik az (1) bekezdés első albekezdésében foglalt feltételeket, az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (2) bekezdésének l) pontja kivételével, csak akkor számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, ha az egyik alábbi feltétel teljesül:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség tőkeösszege már a kibocsátás időpontjában tudható, rögzített vagy emelkedő, és azt beágyazott származékos jellemző nem befolyásolja, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból, többek között a beágyazott származtatott termékből eredő kötelezettség teljes összegét napi szinten lehet értékelni hitelkockázat nélküli, egyenértékű instrumentumok aktív, likvid kétirányú piacának alapul vételeivel, az 575/2013/EU rendelet 104. és 105. cikkével összhangban; vagy
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum tartalmaz egy olyan szerződési feltételt, amely előírja, hogy a kibocsátó fizetéseképtelensége és a kibocsátó szanálása esetén a követelés összege rögzített vagy emelkedő, és nem haladja meg a követelés eredetileg befizetett összegét.

Az első albekezdésben említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, beleértve a beágyazott származtatott ügyleteket is, nem képezhetik nettósítási megállapodás tárgyát, és az ilyen instrumentumok értékelésére nem vonatkozhat a 49. cikk (3) bekezdése.

Az első albekezdésben említett kötelezettségek csak az első albekezdés a) pontjában említett tőkeösszegnek vagy az első albekezdés b) pontjában említett rögzített vagy emelkedő összegnek megfelelő részben számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.

(3) Amennyiben a kötelezettségeket az Unióban letelepedett leányvállalat bocsátotta ki valamely nem ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó, meglévő részvényes részére, és az említett leányvállalat a szanálás alá vonható szervezetével azonos szanálás alá vonható csoport részét képezi, az említett kötelezettségeket be kell számítani a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az összegébe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

▼ **M3**

- a) a kibocsátásukra a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;
- b) a leírási és átalakítási hatásköröknek az ezen kötelezettségek tekintetében az 59. vagy a 62. cikknek megfelelően történő gyakorlása nem érinti a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;
- c) az említett kötelezettségek értéke nem haladja meg a következő kivonással kapott összeget:
- i. a szanálás alá vonható szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó más szervezeteken keresztül közvetve megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 45f. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatolótőke összegét kivonva
 - ii. a 45f. cikk (1) bekezdésének megfelelően előírt összegből.

(4) A 45c. cikk (5) bekezdésében vagy a 45d. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított minimumkövetelmény sérelme nélkül a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 45e. cikkben említett követelmény azon részét, amely a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-át teszi ki, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesítsék. A szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-ánál alacsonyabb, de az $(1-X1/X2) \times$ a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-a képlet alkalmazásával kapott összegnél magasabb szintet a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (4) vagy (6) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesítsék, feltéve, hogy teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdésében meghatározott minden feltétel, amennyiben a csökkentésre való tekintettel az lehetséges az említett rendelet 72b. cikkének (3) bekezdése értelmében:

$X1$ = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 3,5 %-a; és

$X2$ = összege, ahol: az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 18 %-a; és a kombinált pufferkövetelmény összege.

Amennyiben a 45c. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében az e bekezdés első albekezdésének alkalmazása a teljes kockázati kitettségértékének 27 % -át meghaladó követelményhez vezet, a szanálási hatóságnak az érintett szanálás alá vonható szervezet tekintetében a teljes kockázati kitettségérték 27 % -ára kell korlátoznia a 45e. cikkben említett követelmény azon részét, amelyet szavatolótőkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteni, ha a szanálási hatóság úgy értékelte, hogy:

- a) a szanálási tervben nem szerepel a szanálásfinanszírozási rendszerek igénybevétele mint az érintett szanálás alá vonható szervezet szanálásának opciója; és

▼ M3

- b) amennyiben az a) pont nem alkalmazandó, a 45e. cikkben említett követelmény lehetővé teszi, hogy az említett szanálás alá vonható szervezet teljesítse a 44. cikk (5) bekezdésében vagy adott esetben a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

A szanálási hatóság a második albekezdésben említett értékelés elvégzésekor figyelembe veszi az érintett szanálás alá vonható szervezet üzleti modelljére gyakorolt aránytalan hatás kockázatát is.

A 45c. cikk (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetekre az e bekezdés második albekezdése nem alkalmazandó.

(5) Azon szanálás alá vonható szervezetek esetében, amelyek nem globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és nem az ezen irányelv 45c. cikke (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek, a szanálási hatóság határozhat úgy, hogy a 45e. cikkben említett követelményt – részben, legfeljebb a szervezet teljes, a szavatolótőkét is magában foglaló kötelezettségállományának 8 %-áig és, amennyiben ez a nagyobb összeg, a (7) bekezdésben említett képlettel számított összeg erejéig –szavatolótökével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteni, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) az e cikk (1) és (2) bekezdésben meghatározott, nem alárendelt kötelezettségek a nemzeti kielégítési sorrendben ugyanazon a besorolási szinten állnak, mint egyes olyan kötelezettségek, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése és a 44. cikk (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából;
- b) fennáll annak kockázata, hogy az olyan nem alárendelt kötelezettségekre vonatkozó leírási és átalakítási hatáskör tervezett alkalmazása következtében, amelyeket a 44. cikk (2) bekezdése vagy a 44. cikk (3) bekezdése értelmében nem zártak ki a leírási és átalakítási hatáskör alkalmazásából, az említett kötelezettségekből eredő követelések hitelezői nagyobb veszteséget szenvednének, mint amilyen veszteséget a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetében szenvednének el;
- c) a szavatolótöke és az egyéb alárendelt kötelezettségek összege nem haladja meg az annak biztosításához szükséges összeget, hogy a b) pontban említett hitelezők ne szenvedjenek el nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén szenvedtek volna el.

Ha a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül a 10 %-ot meghaladja azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából, vagy amelyekről e kizárás észszerűen valószínűsíthető, a szanálási hatóságnak fel kell mérnie az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett kockázatot.

(6) A (4), az (5) és a (7) bekezdés alkalmazása céljából a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni úgy, hogy a partnerek nettósítási jogai teljes körűen elismerésre kerülnek.

Egy szanálás alá vonható szervezetnek a kombinált pufferkövetelmény teljesítéséhez felhasznált szavatolótökeje elismerhető a (4), az (5) és a (7) bekezdésben említett követelmények teljesítéséhez.

▼ M3

(7) Az e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szanálási hatóság határozhat úgy, hogy azoknak a szanálás alá vonható szervezeteknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy az ezen irányelv 45c. cikke (4) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek, az ezen irányelv 45e. cikkében említett követelményt olyan mértékben kell szavatolótkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesíteniük, hogy az említett szavatolótké, alárendelt leírható instrumentumok és kötelezettségek összege – a szanálás alá vonható szervezetnek a kombinált pufferkövetelmény és az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében, valamint a 45c. cikk (5) bekezdésében és az ezen irányelv 45e. cikkében említett kombinált pufferkövetelmények teljesítésére vonatkozó kötelezettségéből fakadóan – ne haladja meg az alábbiak közül a magasabb összeget:

- a) a szervezet teljes kötelezettségállományának – beleértve a szavatolótkét is – a 8 %-a; vagy
- b) az Ax^2+Bx^2+C képlet alkalmazásával kapott összeg, ahol A, B és C a következő összeg:

A = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményből eredő összeg;

B = a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményből eredő összeg;

C = a kombinált pufferkövetelményből eredő összeg.

(8) A szanálási hatóságok gyakorolhatják az e cikk (7) bekezdésében említett hatáskört az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek tekintetében, amelyek az e bekezdés második albekezdésében meghatározott feltételek egyikét teljesítik, az összes olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezet 30 %-áig, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság a 45e. cikkben említett követelményt meghatározza.

A szanálási hatóságoknak a következő feltételeket kell mérlegelniük:

- a) a szanálhatóság előzetes értékelése során megállapításra került, hogy jelentős akadályai vannak a szanálhatóságnak, és vagy:
 - i. a szanálási hatóság által előírt határidőn belül nem hoztak korrekciós intézkedéseket a 17. cikk (5) bekezdésében említett intézkedések alkalmazását követően; vagy
 - ii. az azonosított jelentős akadályokat nem lehet a 17. cikk (5) bekezdésében említett intézkedések egyike révén sem elhárítani, és az e cikk (7) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása részben vagy teljes mértékben ellensúlyozná a szanálhatóságot gátló jelentős akadály negatív hatását;
- b) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálás alá vonható szervezet által előnyben részesített szanálási stratégia megvalósíthatósága és hitelessége korlátozott, tekintettel a szervezet méretére, összekapcsoltságára, jellegére, hatókörére, tevékenységének kockázataira és összetettségére, valamint jogállására és részvényesi struktúrájára; vagy

▼ M3

- c) a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény azt a tényt tükrözi, hogy a szanálás alá vonható szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy ezen irányelv 45c. cikke (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezet, azoknak az intézményeknek a legkockázatosabb 20 %-ába tartozik, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság meghatározza az ezen irányelv 45. cikke (1) bekezdésében említett követelményt.

Az első és második albekezdésben említett százalékok számítása során a szanálási hatóságnak a kapott értéket a legközelebbi egész számra kell kerekítenie.

A tagállamok, figyelembe véve a nemzeti bankszektoruk sajátosságait, ideértve különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó olyan szanálás alá vonható szervezetek számát, amelyek vonatkozásában a nemzeti szanálási hatóság határozza meg a 45e. cikkben említett követelményt, dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett százalékos arányt 30 %-nál magasabban határozzák meg.

- (9) Az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően a szanálási hatóságnak meg kell hoznia az (5) vagy a (7) bekezdésben említett döntéseket.

E döntések meghozatalakor a szanálási hatóságoknak a következőket is figyelembe kell venniük:

- a) a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőke-instrumentumai és alárendelt leírható instrumentumai piacának a mélysége, ha léteznek, az instrumentumok árazása, valamint a döntésnek való megfelelést biztosító tranzakciók végrehajtásához szükséges idő;
- b) azoknak a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak az összege, amelyek teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt, és amelyek hátralévő futamideje az e cikk (5) és (7) bekezdésében említett követelmények mennyiségi korrekciójának céljával történő döntéshozatal időpontjában egy évnél rövidebb;
- c) azoknak az instrumentumoknak a rendelkezésre állása és összege, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontja kivételével az említett rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt teljesítik;
- d) az adott szanálás alá vonható szervezet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeihez és szavatolótőkéjéhez viszonyítva jelentős-e azoknak a kötelezettségeknek az összege, amelyekre nem alkalmazandók a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti, leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörök, és amelyek a rendes fizetéseket elmulasztó eljárásokban a legelőre besorolt szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel azonos vagy azoknál hátrébb besoroltakkal rendelkeznek. Amennyiben a kizárt kötelezettségek összege nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének az 5 %-át, a kizárt összeget úgy kell tekinteni, hogy az nem jelentős. E felett a határérték felett a szanálási hatóságoknak értékelniük kell a kizárt kötelezettségek jelentőségét;
- e) a szanálás alá vonható szervezet üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, valamint stabilitása és az, hogy mennyire képes hozzájárulni a gazdasághoz; és
- f) az esetleges szerkezetátalakítási költségek hatása a szanálás alá vonható szervezet feltőkésítésére.

▼ **M3**

45c. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szanalási hatóságnak kell meghatároznia az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható csoport szanalható legyen a szanalási eszközöknek a szanalás alá vonható szervezetekre való, szanalási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítési eszközt is;
- b) adott esetben biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható szervezet és leányvállalatai, amelyek intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, de nem szanalás alá vonható szervezetek, elegendő szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzenek annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör rájuk vonatkozó alkalmazása esetén a veszteségek viselhetők legyenek, és az érintett szervezetek teljes tőke megfelelési mutatója és adott esetben a tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezetek számára, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- c) amennyiben a szanalási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályainak az ezen irányelv 44. cikkének (3) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átruházására, biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható szervezet elegendő szavatolótőkével és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségeket el tudja viselni és a teljes-tőke-megfelelési mutatóját és adott esetben tőkeáttételi mutatóját vissza tudja állítani az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- d) a szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- e) a szervezet fizetéseképtelensége milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a szervezet más intézményekkel vagy szervezetekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén az említett más intézményekre vagy szervezetekre való áttérjedés miatt.

(2) Amennyiben a szanalási terv előírja, hogy szanalási intézkedést kell tenni vagy a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört kell az 59. cikkel összhangban gyakorolni a 10. cikk (3) bekezdésében említett releváns szanalási forgatókönyv szerint, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény összegét úgy kell megállapítani, hogy az elegendő legyen ahhoz, hogy:

▼ M3

- a) biztosított legyen a szervezet várhatóan felmerülő veszteségeinek teljes mértékű viselése („veszteségviselés”);
- b) biztosított legyen a szanálás alá vonható szervezetnek és leányvállalatainak – amelyek intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, de nem szanálás alá vonható szervezetek – az olyan mértékben történő feltőkésítése, amely lehetővé teszi számukra, hogy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv, a 2014/65/EU irányelv vagy ezekkel egyenértékű jogalkotási aktusok szerint engedélyeztek („feltőkésítés”).

Ha a szanálási terv úgy rendelkezik, hogy a szervezetet rendes fizetésképtelenségi eljárás vagy más, ezzel egyenértékű nemzeti eljárás keretében fel kell számolni, a szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy indokolt-e a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szervezet vonatkozásában olyan mértékben korlátozni, hogy az ne haladja meg az első albekezdés a) pontja szerint a veszteségek viseléséhez elegendő összeget.

Vizsgálata során a szanálási hatóságnak különösen abból a szempontból kell értékelnie a második albekezdésben említett korlátozást, hogy az milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való áterjedés kockázatára.

(3) A szanálás alá vonható szervezetek esetében a (2) bekezdés első albekezdésében említett összeg a következő:

- a) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az alábbiak összege:
- i. a szanálás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó követelményeknek a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén; és
 - ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálás alá vonható csoport az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtását követően a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljes tőke megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek; és
- b) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban az alábbiak összege:
- i. a szanálás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szanálás alá vonható szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén; és
 - ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálás alá vonható csoport az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtását követően a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek.

▼ M3

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének b) pontja szerint számított összeg és a teljes kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában előírt egyedi követelmény meghatározásakor a szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie a 37. cikk (10) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében és a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanalási hatóságnak:

- a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a teljes kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe vennie, korrigálva azt a szanalási tervben meghatározott szanalási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és
- b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett aktuális követelménynek megfelelő összeget felfelé vagy lefelé kell korrigálnia annak megállapítása érdekében, hogy milyen követelmény lesz alkalmazandó a szanalás alá vonható szervezetre az előnyben részesített szanalási stratégia végrehajtását követően.

A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemlje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy a szervezet a szanalást követően képes legyen egy megfelelő, legfeljebb egy évig tartó időtartamon keresztül fenntartani magával szemben a megfelelő piaci bizalmat.

Amennyiben az e bekezdés hatodik albekezdése alkalmazandó, az említett albekezdésben meghatározott összegnek a szanalási eszközök alkalmazását követően alkalmazandó kombinált pufferkövetelmény összeggel kell megegyezőnek lennie, levonva a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjának a) alpontjában említett összeget.

Az e bekezdés hatodik albekezdésében említett összeget lefelé kell korrigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges annak megvalósítható és hiteles biztosításához, hogy fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy a szanalási stratégia végrehajtását követően az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az említett összeget felfelé kell korrigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

▼ M3

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a módszereknek a részletes meghatározása érdekében, amelyek alkalmazásával a szanalási hatóságoknak meg kell becsülniük a konszolidált szanalás alá vonható csoport szintjén a szanalás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményeket és a kombinált pufferkövetelményeket, amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanalás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

(5) Azoknak a szanalás alá vonható szervezeteknek az esetében, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és amelyek egy olyan szanalás alá vonható csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege meghaladja a 100 milliárd EUR-t, az e cikk (3) bekezdésében említett követelmény szintje legalább:

- a) 13,5 % a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva; és
- b) 5 % a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva.

A 45b. cikktől eltérve, az e bekezdés első albekezdésében említett szanalás alá vonható szervezeteknek az e bekezdés első albekezdésében említett követelmény szerinti szintet – amely a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva 13,5 %, a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva pedig 5 % – szavatolótőkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az ezen irányelv 45b. cikkének (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteniük.

(6) Valamely szanalási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően határozhat úgy, hogy olyan szanalás alá vonható szervezetre is alkalmazza az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeket, amely nem tartozik az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és olyan szanalás alá vonható csoportnak a részét képezi, amelynek a mérlegfőösszege nem éri el a 100 milliárd EUR-t, továbbá amelynek tekintetében a szanalási hatóság az általa végzett értékelés alapján észszerűen feltételezhetőnek ítéli, hogy fizetési képesség esetén rendszerszintű kockázatot jelentene.

Az e bekezdés első albekezdésében említett határozat meghozatalakor a szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie a következőket:

- a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- b) a tőkepiacokhoz való hozzáférés mértéke a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- c) milyen mértékben szükséges a szanalás alá vonható szervezetnek az elsődleges alapvető tőkére támaszkodnia a 45e. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.

Az e bekezdés első albekezdése szerinti határozat hiánya nem sérti a 45b. cikk (5) bekezdése szerinti határozatokat.

▼ **M3**

(7) Azon szervezetek esetében, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, az első albekezdés (2) bekezdésében említett összeg a következő:

a) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az alábbiak összege:

i. a viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szervezetre vonatkozó követelményeknek; és

ii. az a feltőkésítési mennyiség, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljestőke-megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek, a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően; és

b) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban az alábbiak összege:

i. a viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek; és

ii. az a feltőkésítési mennyiség, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek, a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően.

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettséérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének b) pontja szerint számított összeg és a teljes kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett egyedi követelmény meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a 37. cikk (10) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében és a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanálási hatóságnak:

a) a teljes kockázati kitettséértéknek vagy a teljes kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe vennie, korrigálva azt a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és

▼ M3

- b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett aktuális követelménynek megfelelő összeget felfelé vagy lefelé kell korrigálnia annak meghatározása érdekében, hogy milyen követelmény legyen alkalmazandó a releváns szervezetre azt követően, hogy sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlására vagy a szanálás alá vonható csoport szanálására.

A szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az e bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemelje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy miután sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkel összhangban történő gyakorlására, a szervezet képes legyen egy megfelelő, legfeljebb egy évig tartó időtartamon keresztül fenntartani magával szemben a kellő piaci bizalmat.

Amennyiben az e bekezdés hatodik albekezdése alkalmazandó, az említett albekezdésben meghatározott összegnek az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően alkalmazandó kombinált pufferkövetelmény összegével megegyezőnek kell lennie, levonva a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjának a) alpontjában említett összeget.

Az e bekezdés hatodik albekezdésében említett összeget lefelé kell korrigálni, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges ahhoz, hogy megvalósítható és hiteles módon fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az összeget felfelé kell korrigálni, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

(8) Amennyiben a szanálási hatóság várakozásai szerint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályairól észszerűen feltételezhető, hogy azokat a 44. cikk (3) bekezdése alapján részben vagy egészben ki fogják zárni a hitelezői feltőkésítésből vagy részleges transzfer keretében teljes egészében átruházzák egy átvevő félnek, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt olyan szavatolótokéval vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kell teljesíteni, amelyek elegendőek:

- a) a 44. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosított kizárt kötelezettségek összegének fedezésére;
- b) annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesüljenek.

▼ **M3**

(9) A szanálási hatóság bármely olyan határozatának, amelyben az e cikk szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve az e cikk (2)–(8) bekezdésében említett elemek teljes körű értékelését, és a szanálási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének bármilyen változásához.

(10) Az e cikk (3) és (7) bekezdésének alkalmazásában a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet tizedik része I. címének 1., 2. és 4. fejezetében megállapított átmeneti rendelkezések és az említett rendelet által az illetékes hatóságoknak biztosított lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezések illetékes hatóság általi alkalmazásával összhangban kell értelmezni.

45d. cikk

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálás alá vonható szervezetei és a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős uniós leányvállalatai esetében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szanálás alá vonható szervezetek esetében az alábbiakból áll:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92a. és 494. cikkében említett követelmények; és
- b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésével összhangban kifejezetten az érintett szervezetre vonatkozóan meghatároz.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős uniós leányvállalatai esetében a következőkből áll:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmények; és
- b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésével összhangban kifejezetten az érintett jelentős szervezetre vonatkozóan meghatároz, és amelyet a 45f. cikkben és a 89. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szavatolótőkével és kötelezettségekkel kell teljesíteni.

(3) A szanálási hatóságnak csak abban az esetben kell meghatároznia az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés b) pontjában említett, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt:

- a) ha az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy (2) bekezdésének a) pontjában említett követelmény nem elegendő a 45c. cikkben foglalt feltételek teljesítéséhez; és
- b) akkor is csak olyan mértékben, amellyel biztosítható, hogy a 45c. cikkben foglalt feltételek teljesüljenek.

▼ **M3**

(4) A 45h. cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából, amennyiben egynél több, ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet szanálás alá vonható szervezet, az érintett szanálási hatóságoknak a (3) bekezdésben említett összeget ki kell számítaniuk:

- a) minden egyes szanálás alá vonható szervezetre;
- b) az EU-szintű anyavállalatra, mintha az lenne a globálisan rendszer-szinten jelentős intézmény egyetlen szanálás alá vonható szervezete.

(5) A szanálási hatóság bármely olyan határozatának, amelyben az e cikk (1) bekezdésének b) pontja vagy az e cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indoklását is, beleértve az e cikk (3) bekezdésében említett elemek teljes körű értékelését, és a szanálási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálás alá vonható csoportra vagy nem EU-beli globálisan rendszer-szinten jelentős intézmény jelentős uniós leányvállalataira alkalmazandó követelmények szintjének bármilyen változásához.

45e. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása szanálás alá vonható szervezetek esetében

(1) A szanálás alá vonható szervezeteknek a 45b–45d. cikkben foglalt követelményeknek összevont alapon kell megfelelniük a szanálás alá vonható csoport szintjén.

(2) A szanálási hatóságnak a 45h. cikkel összhangban kell meghatároznia a 45. cikk (1) bekezdésében említett, a szanálás alá vonható szervezetre a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén vonatkozó követelményt a 45b–45d. cikkben foglalt követelmények alapján, továbbá az alapján, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanálási terv értelmében elkülönülten kell-e szanálni.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanálás alá vonható csoportok esetében – a szolidaritási mechanizmus jellemzői és az előnyben részesített szanálási stratégia függvényében – az érintett szanálási hatóságnak el kell döntenie, hogy a szanálás alá vonható csoporton belül mely szervezeteknek kell megfelelniük a 45c. cikk (3) és (5) bekezdésének és a 45d. cikk (1) bekezdésének ahhoz, hogy a szanálás alá vonható csoport egésze megfeleljen e cikk (1) és (2) bekezdésének, és hogy az ilyen szervezeteknek hogyan kell elérniük e megfelelést a szanálási tervvel összhangban.

45f. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek egy szanálás alá vonható szervezet vagy egy harmadik országbeli szervezet leányvállalatai, de maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, egyedi alapon kell megfelelniük a 45c. cikkben foglalt követelményeknek.

A szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben cikkben meghatározott követelményt az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, amely egy szanálás alá vonható szervezet leányvállalata, de maga nem szanálás alá vonható szervezet.

▼ **M3**

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanalás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c. és 45d. cikkben foglalt követelményeknek.

A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanalás alá vonható csoportok esetében az olyan, központi szervezethez tartósan kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk nem szanalás alá vonható szervezetek, az olyan központi szervnek, amely maga nem szanalás alá vonható szervezet, továbbá minden olyan szanalás alá vonható szervezetnek, amely nem tartozik a 45e. cikk (3) bekezdése szerinti követelmények hatálya alá, egyedi alapon kell megfelelniük a 45c. cikk (7) bekezdésének.

A 45. cikk (1) bekezdésében említett – az ebben a bekezdésben említett szervezetekre vonatkozó – követelményt a 45h. cikkel és adott esetben a 89. cikkel összhangban kell meghatározni, a 45c. cikkben rögzített követelmények alapján.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében említett – az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetekre vonatkozó – követelménynek az alábbiak közül egynek vagy többnek eleget téve kell teljesíteni:

a) olyan kötelezettségek:

- i. amelyeket a szanalás alá vonható szervezet részére bocsátottak ki, és amelyeket a szanalás alá vonható szervezet vásárolt meg akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanalás alá vonható csoportba tartozó más olyan szervezeteken keresztül, amelyek a szóban forgó kötelezettségeket az e cikk hatálya alá tartozó szervezettől megvásárolták, vagy – mindaddig, amíg a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanalás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést – olyan kötelezettségekkel, amelyeket olyan meglévő részvényes részére bocsátottak ki és amelyeket olyan meglévő részvényes vásárolt meg, amely nem része ugyanannak a szanalás alá vonható csoportnak;
- ii. amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak, az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja, valamint 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével;
- iii. amelyek a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendjében olyan kötelezettségek mögé sorolódnak, amelyek nem teljesítik az i. pontban említett feltételt és nem tartoznak a szavatolótoke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségek közé;
- iv. amelyekre az 59–62. cikk értelmében, a szanalás alá vonható csoport szanalási stratégiájával összhangban alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör, mindenekelőtt azáltal, hogy az nincs hatással a szanalás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzésre;
- v. amelyek tulajdonjogának megszerzését az e cikk hatálya alá tartozó szervezet nem finanszírozza sem közvetlenül, sem közvetve;
- vi. amelyek esetében a rájuk irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy a kötelezettségeknek az e cikk hatálya alá tartozó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy adott esetben előrehozott visszavásárlására – a szervezet fizetéseképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerülne, és a szervezet más módon sem jelzi ezt;

▼ **M3**

- vii. amelyek esetében a rájuk irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az e cikk hatálya alá tartozó szervezet fizetőkép-telensége vagy felszámolása esetén;
 - viii. amelyek esetében a hozzájuk kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintje nem módosulhat az e cikk hatálya alá tartozó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége alapján;
- b) szavatolótőke a következők szerint:
- i. elsődleges alapvető tőke, valamint
 - ii. egyéb szavatolótőke, amelyet:
 - az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó más szervezetek részére bocsátottak ki, és amelyet ezen szerve-zetek vásároltak meg; vagy
 - olyan szervezetek számára bocsátottak ki, és amelyet olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak ugyan-abba a szanálás alá vonható csoportba, amennyiben a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellen-őrzést.
- (3) Egy adott, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalat szanálási hatósága eltekinthet e cikknek az érintett leány-vállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:
- a) mind a leányvállalat, mind a szanálás alá vonható szervezet ugyan-abban a tagállamban letelepedett, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;
 - b) a szanálás alá vonható szervezet teljesíti a 45e. cikkben említett követelményt;
 - c) aktuálisan vagy előreláthatóan nincs érdemi gyakorlati vagy jogi akadály annak, hogy a szanálás alá vonható szervezet haladéktal-anul szavatolótőkét ruházzon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha a szanálás alá vonható szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedés került foganatosításra;
 - d) a szanálás alá vonható szervezet az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozá-sában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
 - e) a leányvállalat a szanálás alá vonható szervezet kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
 - f) a szanálás alá vonható szervezet a leányvállalat tőkéjében a részvé-nyekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy jogosult a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kine-vezésére vagy hivatalból való eltávolítására;
- (4) Egy adott, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalat szanálási hatósága akkor is eltekinthet e cikknek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, ha:
- a) mind a leányvállalat, mind anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;

▼ **M3**

- b) az anyavállalat konszolidált alapon, az említett tagállamban, teljesíti a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt;
- c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolóitól ruházzon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha az anyavállalattal kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak vagy az 59. cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket gyakoroltak;
- d) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- e) a leányvállalat az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- f) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy joga van a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy hivatalból való eltávolítására.

(5) Amennyiben az (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, a leányvállalat szanálási hatósága engedélyezheti, hogy a leányvállalat a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt teljes egészében vagy részben a szanálás alá vonható szervezet által biztosított garancia révén teljesítse, feltéve, hogy a garancia megfelel a következő feltételeknek:

- a) a garanciát legalább azon követelmény összegével egyenértékű összegben nyújtották, amelyet a garancia helyettesít;
- b) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez a korábbi – amikor a leányvállalat tekintetében az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;
- c) a garancia az összegének legalább 50 %-át kitevő mértékű fedezettel biztosított a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén;
- d) a garanciát fedező biztosíték teljesíti az 575/2013/EU rendelet 197. cikkében foglalt követelményeket, és megfelelően konzervatív haircutokat követően elegendő a c) pontban említettek szerint biztosított összeg fedezésére;
- e) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és különösen nem szolgál biztosítékként más garanciák fedezésére;
- f) a biztosíték tényleges lejáratával rendelkezik, amely teljesíti az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében említett lejárat feltételeket; és
- g) a biztosítéknak a szanálás alá vonható szervezetről az érintett leányvállalatra történő átruházásának nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálás alá vonható szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak.

▼ **M3**

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazásában, a szanálási hatóság kérésére a szanálás alá vonható szervezetnek független, indokolással ellátott írásos jogi véleményt kell rendelkezésre bocsátania, vagy más módon kell bizonyítania, hogy nincs jogi, szabályozási vagy működési akadály annak, hogy a biztosíték a szanálás alá vonható szervezetről az érintett leányvállalatra kerüljön átruházásra.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel elkerülhető, hogy az e cikk alkalmazásában elismert, részben vagy egészben, közvetett módon a szanálás alá vonható szervezet által jegyzett instrumentumok gátolják a szanálási stratégia zökkenőmentes végrehajtását. Ezeknek a módszereknek biztosítaniuk kell különösen a veszteségeknek a szanálás alá vonható szervezethez való megfelelő transzferálását, valamint a tőkének a szanálás alá vonható csoportoktól a szanálás alá vonható csoport részét képező, de szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetekhez való megfelelő transzferálását, továbbá mechanizmust kell biztosítaniuk az e cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumok kettős beszámításának megakadályozására. Az említett módszereknek valamilyen levonási rendszert vagy hasonlóan szigorú megközelítést kell jelenteniük, és az önmagukban szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetek számára olyan eredményt kell biztosítaniuk, mint ha az e cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumokat teljes mértékben és közvetlenül a szanálás alá vonható szervezet jegyezné.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*45g. cikk***Központi szervek és központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége**

A szanálási hatóság részben vagy teljes mértékben mentesítheti a központi szervezetet, illetve valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteket a 45f. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézetek és a központi szerv felügyeletét ugyanaz az illetékes hatóság látja el, ugyanabban a tagállamban letelepedettek, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;
- b) a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézményei kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn és a tartósan kapcsolt hitelintézményei egyes kötelezettségeit vagy kötelezettségvállalásait a központi szerv teljeskörűen garantálja;
- c) a központi szerv és az összes tartósan kapcsolt hitelintézmény szavatolókéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire, valamint fizetőképességükre és likviditásukra vonatkozó minimumkövetelmény alakulását, együttesen, ezen intézmények összevont beszámolói alapján követik nyomon;
- d) a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézet mentessége esetén a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a tartósan kapcsolt intézmények vezetőségének;

▼ **M3**

- e) az érintett szanálás alá vonható csoport teljesíti a 45e. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
- f) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy szanálás esetén a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézetek között szavatolótoke azonnali átruházására vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.

*45h. cikk***A szavatolótokére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározására irányuló eljárás**

(1) A szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának, a csoportszintű szanálási hatóságnak – amennyiben eltér az előzőtől –, valamint a szanálás alá vonható csoportnak az egyedi alapon a 45f. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó leányvállalataiért felelős szanálási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatban rendelkezzenek a következőkről:

- a) az egyes szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén teljesítendő követelmény összege; és
- b) a szanálás alá vonható csoport minden egyes, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetére vonatkozó, egyedi alapon teljesítendő követelmény összege.

Az együttes határozatnak biztosítania kell a 45e. és a 45f. cikknek való megfelelést, azt teljeskörűen meg kell indokolni, és:

- a) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága köteles azt a szanálás alá vonható szervezet rendelkezésére bocsátani;
- b) a szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezeteinek szanálási hatóságai kötelesek azt az említett szervezetek rendelkezésére bocsátani;
- c) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága köteles azt a csoport EU-szintű anyavállalatának rendelkezésére bocsátani, amennyiben a szóban forgó EU-szintű anyavállalat nem ugyanazon szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezete.

Az e cikkel összhangban hozott együttes határozat rendelkezhet úgy, hogy – amennyiben ez összeegyeztethető a szanálási stratégiával, és amennyiben a szanálás alá vonható szervezet közvetve vagy közvetlenül nem vásárolt elegendő, a 45f. cikk (2) bekezdésének megfelelő instrumentumot – a 45c. cikk (7) bekezdésében említett követelményeket a leányvállalat a 45f. cikk (2) bekezdésével összhangban részben olyan instrumentumokkal teljesíti, amelyeket olyan szervezetek számára bocsátottak ki és olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak a szanálás alá vonható csoporthoz.

▼ **C2**

(2) Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez több globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálás alá vonható szervezet tartozik, az (1) bekezdésben említett szanálási hatóságoknak tárgyalásokat kell folytatniuk, és – adott esetben, amennyiben ez összeegyeztethető a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény szanálási stratégiájával – meg kell állapodniuk az 575/2013/EU rendelet 72e. cikkének alkalmazásáról, valamint bármilyen olyan korrekcióról, amely egyedi szanálás alá vonható szervezetek esetében a 45d. cikk (4) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12a. cikkében említett értékek összege, valamint a 45d. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12a. cikkében említett értékek összege közötti különbség minimalizálásához vagy kiküszöböléséhez szükséges.

▼ **M3**▼ **C2**

Az említett korrekció a következők mellett alkalmazható:

- a) a korrekciót a teljes kockázati kitettségérték számításának az érintett tagállamok közötti eltérései tekintetében lehet elvégezni a követelmény szintjének módosításával;
- b) a korrekció nem alkalmazható a szanálás alá vonható csoportok közötti, kitettségekből eredő eltérések kiküszöbölésére.

Az ezen irányelv 45d. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12a. cikkében említett összegek végösszege egyedi szanálás alá vonható szervezetek esetében nem lehet kisebb, mint az ezen irányelv 45d. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12a. cikkében említett összegek végösszege.

▼ **M3**

(3) Amennyiben négy hónapon belül nem születik együttes döntés, a (4)–(6) bekezdés szerint kell határozatot hozni.

(4) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó, a 45e. cikkben említett követelményt illetően, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának kell meghoznia az említett követelményre vonatkozó határozatot az alábbiak kellő figyelembevételével:

- a) a szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezeteinek az érintett szanálási hatóságok általi értékelése;
- b) a csoportszintű szanálási hatóság véleménye, amennyiben az eltér a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságától.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának el kell halasztania a határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia.

Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a) és b) pontját.

A négy hónapos időszakot az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát.

A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

Abban az esetben, ha az EBH az ügynek elé kerülésétől számított egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(5) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a szanálás alá vonható csoport bármely szervezetére egyedi alapon alkalmazandó, a 45f. cikkben említett követelmény szintjét illetően, az említett szervezetek szanálási hatóságának kell meghozniuk a határozatot az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén:

- a) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának írásban kifejezett véleményét és fenntartásait kellőképpen figyelembe vették; és

▼ M3

- b) amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság nem a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága, a csoportszintű szanálási hatóság írásban kifejezett véleményét és fenntartásait kellőképpen figyelembe vették.

Ha a négy hónapos időszak végén a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, az egyedi alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatuk meghozatalát, meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a) és b) pontját.

A négy hónapos időszakot az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát.

A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság nem utalhatja az ügyet kötelező erejű közvetítés céljából az EBH elé, amennyiben a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint:

- a) 45e. cikkben említett követelménytől való eltérése nem haladja meg a kockázattal súlyozott eszközök az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2 %-át; és
- b) megfelel a 45c. cikk (7) bekezdésének.

Abban az esetben, ha az EBH az ügynek elé kerülésétől számított egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok határozatai alkalmazandók.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(6) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelmény szintjét, illetve a szanálás alá vonható csoport szervezeteire egyedi alapon alkalmazandó követelmény szintjét illetően, a következőket kell alkalmazni:

- a) az (5) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni a szanálás alá vonható csoport leányvállalataira egyedi alapon alkalmazandó követelmény szintjéről;
- b) a (4) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelményről.

(7) Az (1) bekezdésben említett együttes határozat, illetve annak hiányában a szanálási hatóságok által hozott, a (4), (5) és (6) bekezdésben említett határozatok kötelező erővel bírnak az érintett szanálási hatóságokra nézve.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

▼ **M3**

(8) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal együttműködve – elő kell írniuk, hogy a szervezetek teljesítsék a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt, és e követelmény teljesítését ellenőrizniük kell, továbbá a szanálási tervek kidolgozásával és naprakészen tartásával párhuzamosan meg kell hozniuk az e cikk szerinti határozatokat.

*45i. cikk***Felügyeleti adatszolgáltatás és a követelmények nyilvánosságra hozatala**

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény hatálya alá tartozó szervezeteknek adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaik és a szanálási hatóságaik számára az alábbiakról:

- a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek és adott esetben az ezen irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő szavatolótőkének az összege, valamint ezen összegek az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdésének megfelelően – adott esetben az 575/2013/EU rendelet 72e–72j. cikkével összhangban alkalmazott bármilyen levonást követően – kifejezve;
- b) az egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek összege;
- c) az a) és a b) pontban említett tételekre vonatkozóan:
 - i. összetételük, beleértve a lejárat szerkezetüket,
 - ii. a rendes fizetéseketelenségi eljárásban meghatározott besorolásuk, valamint
 - iii. az, hogy harmadik ország jogának hatálya alá tartoznak-e, és ha igen, melyik harmadik ország jogának hatálya alá, továbbá az, hogy tartalmazzák-e az ezen irányelv 55. cikkének (1) bekezdésében és az 575/2013/EU rendelet 52. cikke (1) bekezdésének p) és q) pontjában, valamint 63. cikkének n) és o) pontjában említett szerződéses feltételeket.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek összegéről való adatszolgáltatási kötelezettség nem alkalmazandó azokra a szervezetekre, amelyek az említett információkra vonatkozó adatszolgáltatás időpontjában az (1) bekezdés a) pontjával összhangban számított szavatolótőkét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket olyan összegben tartják, amely a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény legalább 150 %-át teszi ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett szervezeteknek az alábbiak szerint kell adatokat szolgáltatniuk:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett információkról legalább félévenként, és
- b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett információkról legalább évenként.

▼ **M3**

Az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság kérésére az (1) bekezdésben említett szervezeteknek a fentieknél gyakrabban kell adatokat szolgáltatniuk az (1) bekezdésben említett információkról.

(4) E cikk (1) és (3) bekezdése nem alkalmazandó azokra a szervezetekre, amelyeknek szanálási terve előírja, hogy a szervezetet rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében fel kell számolni.

(5) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett felügyeleti adatszolgáltatással kapcsolatos egységes adatszolgáltatási táblákat, a táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszereket, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint fogalom meghatározásokat és informatikai megoldásokat.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni az (1) bekezdés c) pontjában említett tételeknek az egyes tagállamok nemzeti fizetéseketelenségi eljárásaiban alkalmazandó besorolására vonatkozó információk közzétételének egységes módját.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 99. cikkével összhangban elfogadott végrehajtás-technikai standardokhoz.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (3) bekezdésben előírt nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes formátumok, a nyilvánosságra hozatal gyakorisága és a kapcsolódó utasítások meghatározása céljából.

A nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes formátumoknak kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell tartalmazniuk ahhoz, hogy értékeljék az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek kockázati profiljait és azt, hogy mennyire felelnek meg a 45e. vagy a 45f. cikkben említett, alkalmazandó követelménynek. A nyilvánosságra hozatalhoz használandó formátumoknak lehetőség szerint táblázatosnak kell lenniük.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 434. cikkével összhangban elfogadott végrehajtás-technikai standardokhoz.

▼ **M3**

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Szanálási intézkedések végrehajtása vagy az 59. cikkben említett leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása esetén a (3) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatali követelmények a 45m. cikkben említett, a 45e., illetve a 45f. cikkben foglalt követelmények teljesítésére vonatkozó határidőtől kezdve alkalmazandók.

*45j. cikk***Adatszolgáltatás az EBH részére**

(1) A szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó azon minimumkövetelményről, amelyet a 45e. vagy 45f. cikkkel összhangban a joghatóságuk alá tartozó minden egyes szervezet tekintetében megállapítottak.

(2) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az egységes adatszolgáltatási táblákat, e táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszereket, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint azokat a fogalommeghatározásokat és informatikai megoldásokat, amelyeket a szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – alkalmazniuk kell az információk azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására az (1) bekezdés céljával összhangban.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

*45k. cikk***A szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megsértése**

(1) A szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45ge., illetve a 45f. cikkben említett minimumkövetelmény bármilyen megsértésével szemben az érintett hatóságoknak az alábbiak közül legalább egy eszköz alkalmazásával kell fellépniük:

- a) a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása, a 17. és a 18. cikkkel összhangban;
- b) a 16a. cikkben említett hatáskör gyakorlása;
- c) a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedések;
- d) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések;
- e) a 110. és 111. cikknek megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések.

▼ **M3**

Az érintett hatóságok ezenkívül arra vonatkozó értékelést is végezhetnek, hogy adott esetben a 32., a 32a. vagy a 33. cikkel összhangban az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.

(2) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak egyeztetniük kell egymással az (1) bekezdésben említett vonatkozó hatásköreik gyakorlása során.

*45l. cikk***Jelentések**

(1) Az EBH-nak – az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködve – évente jelentést kell benyújtania a Bizottságnak legalább az alábbiakról:

- a) hogyan hajtották végre nemzeti szinten a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikk szerint meghatározott követelményt, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a tagállamok között a hasonló szervezetek vonatkozásában meghatározott szinteket illetően;
- b) hogyan alkalmazták a szanálási hatóságok a 45b. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett hatásköröket, és voltak-e eltérések a tagállamok között e hatáskörök gyakorlásában;
- c) az intézmények és szervezetek szavatolótökéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összesített szintje és összetétele, a tárgyidőszakban kibocsátott instrumentumok értéke, valamint az alkalmazandó követelmények teljesítéséhez szükséges további összegek.

(2) Az EBH-nak az (1) bekezdésben előírt éves jelentésen felül háromévenként jelentést kell benyújtania a Bizottságnak, amelyben értékeli a következőket:

- a) a szavatolótökére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény által, valamint az említett minimumkövetelmény esetleges javasolt harmonizált szintje által a következőkre gyakorolt hatás:
 - i. a pénzügyi piacok általában, és ezen belül különösen a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és a származtatott pénzügyi eszközök piaca;
 - ii. az intézmények üzleti modelljei és mérlegstruktúrái, különösen az intézmények forrásbevonási profilja és forrásbevonási stratégiája, valamint a csoportok jogi és működési struktúrája;
 - iii. az intézmények nyereségessége, különös tekintettel forrásbevonási költségeikre;
 - iv. a kitétségek áthelyezése olyan szervezetekbe, amelyek nem tartoznak prudenciális felügyelet hatálya alá;
 - v. a pénzügyi innováció;
 - vi. a szavatolótöke-instrumentumok és az alárendelt leírható, illetve átalakítható instrumentumok előfordulási gyakorisága, továbbá az ilyen instrumentumok jellege és értékesíthetősége;

▼ **M3**

- vii. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek kockázatvállalási magatartása;
 - viii. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek eszközei megterhelésének a szintje;
 - ix. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek által a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedések és különösen az, hogy a minimumkövetelmények teljesítésének eléréséhez milyen mértékben vettek igénybe eszközállomány-csökkentést, hosszú lejáratú hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását és tőkebevonást; továbbá
 - x. a hitelintézetek általi hitelezés szintje, különös tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli intézményeknek való hitelezésre, valamint a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelnyújtást is;
- b) a minimumkövetelmények és az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelmények, tőkeáttétel és likviditási követelmények kölcsönhatása;
- c) az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek annak érdekében történő független tőkebevonásra vagy piaci forrásbevonásra való képessége, hogy meg tudjanak felelni az esetlegesen javasolt harmonizált minimumkövetelményeknek.
- (3) Az (1) bekezdésben említett jelentést a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év szeptember 30-ig kell benyújtani a Bizottságnak. Az első jelentést ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja utáni év szeptember 30]-ig kell benyújtani a Bizottságnak.

A (2) bekezdésben említett jelentésnek három naptári évre kell vonatkoznia, és azt a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év december 31-ig kell benyújtani a Bizottságnak. Az első jelentést 2022. december 31-ig kell benyújtani a Bizottságnak.

*45m. cikk***Átmeneti és a szanalást követő intézkedések**

(1) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanalási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy meg tudjanak felelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) és (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek. Az intézményeknek és a szervezeteknek 2024. január 1-jétől meg kell felelniük a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek.

A szanalási hatóságnak a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelmények, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meg kell határoznia egy olyan közbenső célszintet, amelyet az intézményeknek és a 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek 2022. január 1-én teljesíteniük kell. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy a szavatolótőkéhez és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekhez kapcsolódó követelmények egy egyenletes folyamat során, fokozatosan kerüljenek teljesítésre.

▼ M3

Amennyiben az a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján kellően indokolt és célravezető, a szanalási hatóság a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat a következőkre figyelemmel:

- a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;
- b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek; valamint
- c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében, valamint ezen irányelv 45b. cikkében vagy 45f. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek, és ha nem, akkor az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarának tudható be.

(2) A 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett követelmények minimumszintjének teljesítésére vonatkozó határidő 2022. január 1.

(3) A 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében említett követelmények minimumszintjei nem alkalmazandók a következő naptól számított kétéves időszakban:

- a) amikor a szanalási hatóság a hitelezői feltőkésítési eszközt alkalmazta; vagy
- b) amikor a szanalás alá vonható szervezet olyan, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett olyan alternatív magánszektorbeli intézkedést vezetett be, amellyel tőkeinstrumentumokat és egyéb kötelezettségeket írt le vagy elsődleges alapvető instrumentumokká alakított át, vagy amikor a leírási vagy az átalakítási hatásköröket az 59. cikkel összhangban az említett szanalás alá vonható szervezet tekintetében gyakorolják a szanalás alá vonható szervezet szanalási eszközök alkalmazása nélküli feltőkésítése céljából.

(4) A 45b. cikk (4) és (7) bekezdésében említett követelményeket, valamint a 45c. cikk (5) és (6) bekezdését nem kell alkalmazni az attól a naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanalás alá vonható szervezetet vagy azt a csoportot, amelynek a szanalás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanalás alá vonható szervezet a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett helyzetbe került.

(5) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanalási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek való megfelelésre azon intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, amelyek tekintetében szanalási eszközök alkalmazására, vagy a leírásra, illetve az átalakításra vonatkozó, az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlására került sor.

(6) Az (1)-(5) bekezdés alkalmazásában a szanalási hatóságoknak az átmeneti időszakon belüli minden 12 hónapos időtartamra vonatkozóan közölniük kell az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény tervezett mértékét, ezzel segítve elő a veszteségviselő és feltőkésítési képesség fokozatos kiépülését. Az átmeneti időszak végén a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek adott esetben meg kell egyeznie a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésében, a 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 45e. vagy a 45f. cikkben meghatározott összeggel.

▼ M3

(7) Az átmeneti időszakok meghatározásakor a szanalási hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- b) a tőkepiacokhoz való hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- c) milyen mértékben szükséges a szanalás alá vonható szervezetnek az elsődleges alapvető tőkére támaszkodnia a 45e. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.

(8) Az (1) bekezdésre figyelemmel a szanalási hatóságokat nem lehet megakadályozni abban, hogy utólagosan módosítsák akár az átmeneti időszakot, akár a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek a (6) bekezdés szerint közölt, tervezett mértékét.

▼ B

3. A l s z a k a s z

A hitelezői feltőkésítés alkalmazása

46. cikk

A hitelezői feltőkésítés összegének meghatározása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén a 36. cikknek megfelelő értékelés alapján meghatározzák a következők aggregátját:

- a) adott esetben azon összeg, amellyel a ► **M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket ◀ le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanalás alatt álló intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő; továbbá
- b) adott esetben azon összeg, amellyel a ► **M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket ◀ át kell alakítani részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká, annak érdekében, hogy az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató helyreálljon az alábbiak valamelyike esetében:
 - i. a szanalás alatt álló intézmény; vagy
 - ii. az áthidaló intézmény.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a ► **M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket ◀ le kell írni vagy át kell alakítani egyrészt a szanalás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása érdekében, figyelembe véve a szanalásfinanszírozási rendszerből az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott minden tőkehozzájárulást is, másrészt annak érdekében, hogy a szanalás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.

▼ C3

Amennyiben a szanalási hatóságok a 42. cikkben említett eszközelkülönítési eszközt szándékoznak alkalmazni, akkor azon összegnek, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket csökkenteni kell, adott esetben figyelembe kell vennie az áthidaló intézmény és a vagyonkezelő szervezet tőkeszükségleteinek prudens becslését.

▼B

(3) Amennyiben a tőkeinstrumentumokat az 59–62. cikkel összhangban leírták, a 43. cikk (2) bekezdése alapján hitelezői feltőkésítést alkalmaztak, és a leírás szintje a 36. cikk szerinti előzetes értékelés alapján meghaladja a követelményeket a 36. cikk (10) bekezdése szerinti végleges értékeléshez képest, akkor a szükséges mértékben felértékelési eszközt lehet alkalmazni a hitelezők, majd a részvényesek kártalanítására.

(4) A szanálási hatóságoknak eljárásokat kell kidolgozniuk és működtetniük annak biztosítására, hogy az becslés és az értékelés a szanálás alatt álló intézmény eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, az ésszerűség határain belül a lehető legfrissebb és legátfogóbb információkon alapuljon.

*47. cikk***A részvényesek kezelése a hitelezői feltőkésítés, illetve a tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása során**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumoknak az 59. cikk szerinti leírása vagy átalakítása során a szanálási hatóságok a részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosai tekintetében megtegyék az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét:

- a) a meglévő részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok törlése, illetve feltőkésített hitelezők számára történő átadása;
- b) amennyiben a 36. cikknek megfelelően elvégzett értékeléssel összhangban a szanálás alatt álló intézmény pozitív nettó értékkel rendelkezik, a meglévő részvényeseknek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok tulajdonosainak a hígítása, az alábbiak részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká történő átalakítása eredményeképpen:
 - i. az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok az 59. cikk (-2) bekezdésében említett hatáskör alapján; vagy

▼C3

- ii. a szanálás alatt álló intézmény által a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hatáskör alapján kibocsátott hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek.

▼B

Tekintettel az első albekezdés b) pontjára, az átalakítást olyan átváltási rátával kell végrehajtani, amely a részvényekből és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokból álló meglévő csomagok jelentős mértékű hígulását eredményezi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket azon részvényeseknek és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosainak a vonatkozásában is meg kell tenni, akiknek a szóban forgó részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumai az alábbi körülmények között kerültek kibocsátásra vagy átruházásra:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását követően, ahol az átalakításra az eredeti hitelviszonyt megtestesítő instrumentum szerződéses feltételei szerint, egy olyan esemény bekövetkezte kapcsán került sor, amely esemény megelőzte vagy egyidejűleg következett be a szanálási hatóság azon megállapításával, miszerint az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket;
- b) a releváns tőkeinstrumentumok 60. cikk szerinti, elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká alakítását követően.
- (3) Annak mérlegelése során, hogy mely intézkedés megtételére kerüljön sor az (1) bekezdésnek megfelelően, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:
 - a) a 36. cikkel összhangban elvégzett értékelést

▼B

b) azon összegeket, amelyek értékelésével a szanálási hatóság megállapította, hogy a 60. cikk (1) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatókat csökkenteni kell, a releváns tőkeinstrumentumokat pedig le kell írni vagy át kell alakítani; és

c) által a 46. cikk értelmében megállapított aggregált összegeket.

(4) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikke (3) bekezdésében, 11. cikke (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, valamint a 2014/65/EU irányelv 11. cikke (3) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettségtől eltérve, ha a hitelezői feltőkésítés alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumok átalakítása azt eredményezné, hogy a vevő a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti, befolyásoló részesedést szerez egy intézményben vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli, akkor az illetékes hatóságoknak kellő időben el kell végezniük az említett cikkekben előírt értékelést, hogy az ne késleltesse a hitelezői feltőkésítés alkalmazását vagy a tőkeinstrumentumok átalakítását, és ne akadályozza meg azt, hogy szanálási intézkedésekkel elérhető legyenek a releváns szanálási célok.

(5) Ha az érintett intézmény illetékes hatósága a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának időpontjáig nem fejezi be a (4) bekezdésben előírt értékelést, a 38. cikk (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának eredményeként egy vevő befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli.

(6) Az EBH 2016. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki arra vonatkozóan, hogy az e cikk (3) bekezdésében meghatározott tényezőket tekintetbe véve milyen körülmények esetében tekintendők megfelelőnek az e cikk (3) bekezdésében említett egyes intézkedések.

*48. cikk***A leírás és az átalakítás sorrendje**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazása és a tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása alkalmazása során a szanálási hatóságok a következő követelmények teljesítésével gyakorolják a leírási és átalakítási hatáskört, a 44. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kizárásokra is figyelemmel:

a) az elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató a 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban csökken;

b) akkor és csak akkor, ha az a) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;

c) akkor és csak akkor, ha az a) és b) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;

▼B

d) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és releváns tőkeinstrumentumok a), b) és c) pont szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az a), b) és c) pont szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetési-képtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint – azon hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumok tőkeösszegét, amelyek nem kiegészítő alapvető, illetve járulékos tőkeinstrumentumok;

▼M3

e) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek e bekezdés a)–d) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az e bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetési-képtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint, ideértve a betéteknek a 108. cikkben meghatározott besorolását is – a 44. cikk alapján a többi, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettség, többek között a 108. cikk (3) bekezdésében említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget.

▼B

(2) A leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazása során a szanálási hatóságoknak a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege által képviselt veszteségeket egyenlően kell elosztaniuk az azonos besorolású részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ között, mégpedig úgy, hogy az ilyen részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget az értékükkel arányosan, azonos mértékben csökkentik, kivéve, amikor – a 44. cikk (3) bekezdésében meghatározott körülmények esetében – megengedett a veszteségek azonos rangú követelések között különböző arányban történő elosztása.

Ez a bekezdés nem akadályozhatja meg, hogy a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek esetében kedvezőbb bánásmódot alkalmazzanak, mint azon ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ esetében, amelyek a rendes fizetési-képtelenségi eljárásokban ugyanabba a besorolásba tartoznak.

(3) Az (1) bekezdés e) pontjában említett leírás vagy átalakítás alkalmazása előtt a szanálási hatóságoknak át kell alakítaniuk az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett instrumentumokat vagy csökkenteniük kell ezek tőkeösszegét, ha ezek az instrumentumok tartalmazzák a következő feltételeket és még nem alakították át őket:

- a) olyan feltételek, amelyek az instrumentum tőkeösszegének csökkentését írják elő az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetére, fizetőképességére vagy szavatolótőke-szintjére vonatkozó esemény bekövetkezésekor;
- b) olyan feltételek, amelyek az instrumentum részvényekké vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá alakítását biztosítják ilyen események bekövetkezésekor.

▼B

(4) Amennyiben valamely instrumentum tőkeösszegét a (3) bekezdés a) pontjában említett jellegű feltételeknek megfelelően a hitelezői feltőkésítés alkalmazása előtt az (1) bekezdés szerint csökkentették, de nem nullára, a szanalási hatóságoknak az (1) bekezdésnek megfelelően kell alkalmazniuk e tőkeösszeg maradványára a leírási és átalakítási hatásköröket.

(5) A kötelezettség leírására vagy saját tőkévé alakítására irányuló döntés során a szanalási hatóságok nem alakíthatják át valamely kötelezettségosztály tőkeösszegét, amíg egy annak alárendelt kötelezettségosztály jelentős részét nem alakítják saját részvénnyé vagy nem írják le, hacsak a 44. cikk (2) és (3) bekezdése másként nem rendelkezik.

(6) E cikk alkalmazásában az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki az ezen irányelv, valamint az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv rendelkezései közötti kapcsolat értelmezésére vonatkozóan.

▼M3

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a szavatolótőke-elemekből származó összes követelést a rendes fizetési képesség eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben hátrébb sorolják, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.

Az első albekezdés alkalmazása céljából, amennyiben egy instrumentumot csak részben ismernek el szavatolótőke-elemként, a teljes instrumentumot szavatolótőke-elemből származó követelésnek kell tekinteni, és hátrébb kell sorolni, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.

▼B

49. cikk

Származtatott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják e cikk betartását azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóságok derivatívákból származó kötelezettségekre alkalmazzák leírási és átalakítási hatásköreiket.

(2) A szanalási hatóságok a leírási és átalakítási hatásköreiket a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekkel kapcsolatban kizárólag a származtatott ügyletek kizárását követően gyakorolhatják. A szanalás megkezdését követően a szanalási hatóságok jogosultak arra, hogy az említett célból megszüntessenek és kizárjanak minden származtatott ügyletet.

Amennyiben egy származtatott kötelezettséget a 44. cikk (3) bekezdése értelmében kizártak a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából, a szanalási hatóságoknak nem köteleességük megszüntetni vagy kizárni a származtatott ügyletet.

(3) Amennyiben egyes származtatott ügyletek nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak, a szanalási hatóságoknak vagy független értékelőnek a 36. cikk szerinti értékelés részeként a megállapodás feltételeivel összhangban nettó alapon meg kell határozniuk a szóban forgó ügyletekből eredő kötelezettséget.

(4) A szanalási hatóságok az alábbiakkal összhangban határozzák meg a származtatott ügyletekből származó kötelezettségek értékét:

- a) megfelelő módszerek a származtatott ügyletek kategóriái értékének meghatározására, beleértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező tranzakciókat is;
- b) alapelvek azon vonatkozó időpont megállapítására, amely időpontban meg kell határozni a származtatott ügylet pozíció értékét; továbbá

▼B

c) megfelelő módszertanok a származtatott ügyletek kizárásából eredő értékromlás, illetve a származtatott ügyletek által a hitelezői feltőkésítésbe való bevonásuk esetén viselendő veszteségek összegének összehasonlítására.

(5) Az EBH az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) (EÉPH) folytatott konzultációt követően szabályozási technikastandard-tervezeteket dolgoz ki a derivatívákból származó kötelezettségek értékelésének a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett módszertana és alapelvei pontos meghatározására.

A nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletek tekintetében az EBH-nak figyelembe kell vennie a nettósítási megállapodásban előírt pozíciólezárási módszert. Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*50. cikk***A kötelezettségek részvénné való átalakításának rátája**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanalási hatóságok az 59. cikk (3) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolják, az e cikk (2) és (3) bekezdésében rögzített elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban különböző átváltási rátákat alkalmazhassanak a tőkeinstrumentumok és a kötelezettségek különböző kategóriáira.

(2) Az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából eredő mindenfajta veszteségekért.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően különböző átváltási rátákat alkalmaznak, az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti előresorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási rátának nagyobbnak kell lennie, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta.

(4) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki az átváltási ráták meghatározására.

Az iránymutatás mindenekelőtt azt mutatja be, hogyan kompenzálhatók az érintett hitelezők megfelelő módon az átváltási ráta segítségével, és milyen relatív átváltási ráták tükrözhetik megfelelően az előresorolt kötelezettségek elsőbbségét az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog keretében.

*51. cikk***A hitelezői feltőkésítést kísérő helyreállítási és reorganizációs intézkedések**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanalási hatóságok a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett valamely intézmény vagy

▼B

szervezet feltőkésítésére a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, intézkedéseket fogadjanak el annak biztosítására, hogy az intézmény vagy szervezet számára az 52. cikknek megfelelően reorganizációs tervet dolgozzanak ki és hajtsanak végre.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések kiterjedhetnek arra, hogy a szanálási hatóságok a 72. cikk (1) bekezdésének megfelelően kineveznek egy vagy több személyt az 52. cikkben előírt reorganizációs terv a kidolgozásának és végrehajtásának céljából.

*52. cikk***Reorganizációs terv**

(1) A tagállamok előírják, hogy az azt követő egy hónapon belül, hogy egy intézmény vagy egy, az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, a vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy az e cikk (4) és (5) bekezdésében foglalt követelményeket teljesítő reorganizációs tervet dolgozzon ki, és azt nyújtsa be a szanálási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tagállamok biztosítják, hogy a szóban forgó terv összeegyeztethető legyen az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által a keretrendszer értelmében a Bizottságnak benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.

(2) Amennyiben a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a csoporthoz tartozó két vagy több vállalkozásra alkalmazzák, a reorganizációs tervet a 7. és a 8. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően az EU-szintű anyaintézménynek kell elkészítenie, a tervnek a csoporthoz tartozó minden intézményre ki kell terjednie, és azt a csoportszintű szanálási hatóságnak kell benyújtani. A csoportszintű szanálási hatóságnak közölnie kell a tervet az egyéb érintett szanálási hatóságokkal és az EBH-val.

(3) Kivételes körülmények között, és amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges, a szanálási hatóság maximum két hónappal a hitelezői feltőkésítés alkalmazása utánig meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

Amennyiben az uniót az állami támogatási keretrendszer értelmében értesíteni kell a reorganizációs tervről, a szanálási hatóság attól függően, hogy melyik időpont a korábbi, a hitelezői feltőkésítés alkalmazásától számítottan maximum két hónappal vagy az uniós állami támogatási keretrendszer által meghatározott határidőig meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

(4) A reorganizációs tervnek tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy ésszerű időn belül helyreállítsák az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, illetve egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Ezen intézkedéseknek az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet működését meghatározó gazdasági és pénzügyi piaci feltételekre vonatkozó reális feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervben figyelembe kell venni többek között a pénzügyi piacok pillanatnyi állapotát és jövőbeli kilátásait, tükrözve mind a legjobb, mind a legrosszabb esetet jelentő feltevéseket, ideértve az olyan helyzeteket, amelyek lehetővé teszik az intézmény leginkább sérülékeny pontjainak azonosítását. A feltevéseket megfelelő szektorszintű referenciaértékekhez kell hasonlítani.

▼B

(5) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet csődjét vagy valószínűsíthető csődjét okozó tényezők és problémák, valamint a nehézségekhez vezető körülmények részletes elemzése;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó, elfogadásra váró intézkedések leírása;
- c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.

(6) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak is:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tevékenységének az átszervezése;
- b) az intézményen belüli műveleti rendszerek és infrastruktúra változásai;
- c) a veszteséget termelő tevékenységek megszüntetése;
- d) a versenyképessé tehető, meglévő tevékenységek újraszervezése;
- e) eszközök vagy üzletágak értékesítése.

(7) Az érintett szanalási hatóságnak a reorganizációs terv benyújtásától számított egy hónapon belül értékelnie kell annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreáll az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképessége. Az értékelést a megfelelő illetékes hatósággal egyeztetve kell elvégezni.

Amennyiben a szanalási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel megvalósítható ez a cél, akkor a szanalási hatóságnak jóvá kell hagynia a tervet.

(8) Amennyiben a szanalási hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a tervvel megvalósítható a (7) bekezdésben meghatározott cél, akkor kételyeiről az illetékes hatósággal egyetértésben tájékoztatnia kell a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt, és fel kell őket kérnie, hogy úgy módosítsák a tervet, hogy az orvosolja aggályait.

(9) A vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a (8) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított két héten belül jóváhagyásra nyújtja be a szanalási hatósághoz a módosított tervet. A szanalási hatóság értékeli a módosított tervet, és egy héten belül tájékoztatja a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.

(10) A vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a szanalási hatóság és az illetékes hatóság jóváhagyásának megfelelően végrehajtja a reorganizációs tervet, és legalább hathavonta jelentést nyújt be a szanalási hatóságnak a terv végrehajtásában elért eredményekről.

▼B

(11) Amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal egyeztetve úgy véli, hogy a tervet a (4) bekezdésben említett cél eléréséhez módosítani kell, akkor a vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személynek jóváhagyás céljából módosított tervet kell benyújtania a szanalási hatósághoz.

(12) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a következők pontosabb meghatározása érdekében:

- a) a reorganizációs tervben az (5) bekezdés értelmében minimálisan szerepeltetendő elemek; továbbá
- b) a (10) bekezdés szerinti jelentés minimális tartalma.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(13) Az EBH 2016. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

(14) Az EBH – szükség esetén figyelembe véve a (13) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. A l s z a k a s z

Hitelezői feltőkésítés: kiegészítő rendelkezések

53. cikk

A hitelezői feltőkésítés hatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóság az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskört gyakorolja, a tőkeösszeg vagy az összeg csökkentése, az átalakítás vagy a bevonás érvényesen megtörténik, és azonnal kötelező a szanalás alatt álló intézményre és az érintett hitelezőkre és részvényesekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóság rendelkezzen az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy elvégezze vagy elvégeztesse az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskörgyakorlás folyamánainak érvényesítéséhez szükséges összes adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve a következőket:

- a) az összes vonatkozó nyilvántartás módosítása;

▼B

- b) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdéről való kivzetése vagy a kereskedésből való kivonása;
- c) az új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés engedélyezése;
- d) a már leírt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti tájékoztató kötelező közzététele nélküli újbóli tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés újraengedélyezése.

(3) Amennyiben a szanálási hatóság egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem keletkezett, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanálás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utód-szervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.

(4) Amennyiben egy szanálási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén részben, azaz nem nullára csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget, úgy:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;
- b) az eredeti kötelezettséget létrehozó vonatkozó instrumentum vagy megállapodás alkalmazandó továbbra is a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanálási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett hatáskör révén előírányozhat.

*54. cikk***A hitelezői feltőkésítés eljárási akadályainak megszüntetése**

(1) A 63. cikk (1) bekezdése i) pontjának sérelme nélkül a tagállamok adott esetben megkövetelik az intézményektől vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetektől, hogy mindenkor tartsanak elegendő összegű engedélyezett alaptőkét vagy egyéb elsődleges alapvető tőkeinstrumentumot, hogy amennyiben a szanálási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjában említett hatásköröket gyakorolja egy intézménnyel vagy egy, az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel vagy annak leányvállalataival szemben, az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet képes legyen elegendő új részvényt vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot kibocsátani annak érdekében, hogy a kötelezettségek részvényvé vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá történő alakítása ténylegesen végrehajtható legyen.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

▼B

(2) A szanálási hatóságoknak értékelniük kell, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben meghatározott követelményt az adott intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett adott szervezettel szemben bevezetni az adott intézményre vagy csoportra vonatkozó szanálási terv kidolgozásának és naprakészen tartásának keretében, különösen a tervben előírányzott szanálási intézkedések figyelembevételével. Amennyiben a reorganizációs terv rendelkezik a hitelezői feltőkésítés lehetséges alkalmazásáról, a hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az engedélyezett alaptőke vagy az egyéb elsődleges alapvető tőkeinstrumentum elégséges-e a 47. cikk (3) b) és c) pontjában említett összegek együttes összege fedezésére.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezettségek részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását ne gátolják olyan eljárási akadályok, amelyek az alapító okirataikból vagy alapszabályaikból eredhetnek, ideértve a részvényesek elővásárlási jogát vagy a tőkeemelését illetően a részvényesek beleegyezésére vonatkozó követelményeket.

(4) E cikk nem érinti a 82/891/EGK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU irányelvnek, valamint a 2012/30/EU irányelvnek ⁽¹⁾ az ezen irányelv X. címében meghatározott módosításait.

▼M3*55. cikk***A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése**

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy foglaljanak bele a szerződésbe egy olyan szerződéses feltételt, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban vagy instrumentumban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírasi és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rá nézve kötelező erejűek, feltéve, hogy e kötelezettség megfelel valamennyi alábbi feltételnek:

- a) a kötelezettség nincs kizárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;
- b) a kötelezettség nem a 108. cikk a) pontjában említett betét;
- c) a kötelezettség harmadik ország jogának hatálya alá tartozik;
- d) a kötelezettség a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja után kerül kibocsátásra vagy keletkezik.

A szanálási hatóságok dönthetnek úgy, hogy az e bekezdés első albekezdésében foglalt kötelezettség nem alkalmazandó azon intézményekre vagy szervezetekre, amelyekre vonatkozóan a 45. cikk (1) bekezdése szerinti követelmény megegyezik a 45c. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott veszteségviselési összeggel, amennyiben az első albekezdés a)-d) pontjában említett feltételeket teljesítő és az említett albekezdésben meghatározott szerződéses feltételt nem tartalmazó szerződésekből adódó kötelezettségek nem számítanak bele e követelmény teljesítésébe.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségek vagy instrumentumok a harmadik ország joga vagy az ezzel a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás értelmében valamely tagállam szanálási hatósága leírasi és átalakítási hatásköreinek hatálya alá tartozhatnak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/30/EU irányelve (2012. október 25.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

▼ M3

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet arra a megállapításra jut, hogy jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető, hogy az (1) bekezdésben említett feltételt kikösse a releváns kötelezettséget szabályozó szerződéses rendelkezésekben, az intézmény vagy szervezet értesíti a szanálási hatóságot erről a megállapításáról, indokolást fűz hozzá, valamint megjelöli, hogy a szóban forgó kötelezettség melyik osztályba tartozik. Az intézménynek vagy szervezetnek át kell adnia a szanálási hatóságnak valamennyi olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a szanálási hatóság az értesítés kézhezvételét követő észszerű időtartamon belül kéri annak a szanálási hatóság általi értékeléséhez, hogy a szóban forgó értesítés milyen hatást gyakorol az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára.

A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés első albekezdése szerinti értesítés esetén az (1) bekezdéssel összhangban előírt feltételnek a szerződéses rendelkezésekbe foglalására vonatkozó kötelezettség automatikusan felfüggesztésre kerüljön, mégpedig azonnal, amint a szanálási hatóság kézhez kapja az értesítést.

Ha a szanálási hatóság – figyelembe véve, hogy biztosítani kell az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságát – arra a következtetésre jut, hogy jogi vagy egyéb szempontból kivitelezhető az (1) bekezdésnek megfelelően előírt valamely feltételt belefoglalni a szerződéses rendelkezésekbe, az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő észszerű időn belül elő kell írnia e szerződéses feltétel szerződésbe foglalását. A szanálási hatóság emellett előírhatja az intézmény vagy szervezet számára, hogy módosítsa a hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése alóli mentesítés alkalmazására vonatkozó gyakorlatait.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségek nem foglalhatnak magukban kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, járulékos tőkeinstrumentumokat és a 2. cikk (1) bekezdése 48. pontjának ii. alpontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amennyiben az említett instrumentumok biztosíték nélküli kötelezettségek. Az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségeket továbbá előbbre kell sorolni a 108. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja, valamint a 108. cikk (3) bekezdése szerinti besorolású kötelezettségeknél.

Ha a szanálási hatóság egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálhatóságának a 15. és 16. cikkel összhangban történő értékelése keretében, vagy bármely más időpontban azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek az e bekezdés első albekezdésével összhangban nem tartalmazzák az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételt, valamint azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási vagy átalakítási eszközök alkalmazásából, vagy amelyek a 44. cikk (3) bekezdése alapján valószínűleg ki lesznek zárva az említett eszközök alkalmazásából, együttesen meghaladja az adott osztály 10 %-át, haladéktalanul fel kell mérnie e konkrét ténynek az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását, beleértve a szanálhatóságra gyakorolt azon hatást is, amely a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása során a 73. cikkben előírt hitelezői védintézkedések megszegésének kockázatából ered.

Ha a szanálási hatóság az e bekezdés ötödik albekezdésében említett értékelés alapján arra a megállapításra jut, hogy azok a kötelezettségek,

▼ **M3**

amelyek az e bekezdés első albekezdésével összhangban nem tartalmazzák az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételt, jelentős akadályt jelentenek a szanálhatóság szempontjából, adott esetben a 17. cikkben meghatározott hatáskörök gyakorlásával kell kiküszöbölnie a szanálhatóság előtt álló adott akadályt.

Azok a kötelezettségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglalja bele a szerződéses rendelkezésekbe az e cikk (1) bekezdésében előírt feltételt, vagy amelyek esetében e bekezdéssel összhangban nem alkalmazandó ez a követelmény, nem vehetők figyelembe a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény kiszámításakor.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok előírassák az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltétel jogi végrehajthatóságára és hatályosságára vonatkozó jogi szakvéleményt nyújtsanak be a hatóságokhoz.

(4) Amennyiben egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglal bele az e cikk (1) bekezdésében előírt valamely szerződéses feltételt egy releváns kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez nem akadályozhatja meg a szanálási hatóságot abban, hogy a szóban forgó kötelezettség tekintetében gyakorolja a leírási, illetve átalakítási hatásköröket.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia abból a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdésben említett kizárás hatálya alá tartozó kötelezettségek jegyzékét és az (1) bekezdésben előírt szerződéses feltétel tartalmát, figyelembe véve az intézmények különböző üzleti modelljeit.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

- a) azon a feltételek, amelyek mellett jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt kikösse a kötelezettségek bizonyos kategóriáira vonatkozóan;
- b) azon feltételek, amelyek mellett a szanálási hatóságnak elő kell írnia a (2) bekezdés harmadik albekezdése szerinti szerződéses feltétel-szerződésbe foglalását;
- c) az az észszerű időtartam, amelyen belül a szanálási hatóságnak elő kell írnia a (2) bekezdés harmadik albekezdése szerinti szerződéses feltétel szerződésbe foglalását.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

▼ **M3**

(7) A szanalási hatóságnak, amennyiben szükségesnek ítéli, meg kell határozni a kötelezettségek azon kategóriáit, amelyek esetében az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet megállapíthatja, hogy a (6) bekezdés alkalmazásnak eredményeként részletesebben meghatározott feltételek alapján jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltétel szerződésbe foglalása.

(8) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (2) bekezdés alkalmazása céljából a szanalási hatóságok részére tett értesítések egységes formátumának és mintáinak meghatározása érdekében.

Az EBH-nak az említett végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadjja.

▼ **B**

56. cikk

Állami pénzügyi stabilizációs eszközök

(1) A tagállamok rendkívüli állami támogatást nyújthatnak további pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazása révén e cikk (3) bekezdésével, a 37. cikk (10) bekezdésével és az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszerrel összhangban, annak érdekében, hogy részt vegyenek egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanalásában, többek között azért, hogy közvetlenül beavatkoznak a felszámolás megakadályozása céljából, a szanalás tekintetében a tagállamokkal és az unió egészével összefüggésben a 31. cikk (2) bekezdésében rögzített célkitűzések megvalósítása érdekében. Ezeket a tevékenységeket az illetékes a tagállam vagy a minisztérium vagy kormányzat irányításával hajtják végre, a szanalási hatósággal szoros együttműködésben.

(2) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazására tekintettel a tagállamok biztosítják, hogy illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik rendelkezzenek a 63–72. cikkben említett megfelelő szanalási hatáskörökkel, valamint biztosítják a 66., 68., 83. és 117. cikkek alkalmazását.

(3) Kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközöket végső megoldásként kell alkalmazni, miután a lehető legteljesebb mértékben értékelték és kihasználták az egyéb szanalási eszközöket – a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett –, ahogyan azt az illetékes minisztérium vagy kormányzat a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően elhatározza.

(4) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik és a szanalási hatóságok csak akkor alkalmazzák az eszközöket, ha a 32. cikk (1) bekezdésében előírt összes feltétel, valamint a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanalási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy egyéb szanalási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez;

▼B

- b) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézetet;
- c) az illetékes minisztérium vagy kormányzat az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal való konzultációt követően az ideiglenes államosítási eszköz tekintetében úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben az intézmény korábban már a részvény-finanszírozási eszközökből nyújtott állami részvénytőke támogatásban részesült;
- d) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézményt.
- (5) A pénzügyi stabilizációs eszközök a következőket foglalják magukban:
- a) az 57. cikkben említett szavatolótőke-finanszírozási eszköz;
- b) az 58. cikkben említett ideiglenes államosítási eszköz.

*57. cikk***Állami részvény -finanszírozási eszköz**

(1) A tagállamok az 575/2013/EU rendeletben rögzített követelmények függvényében – a nemzeti társasági jogi rendelkezések tiszteletben tartása mellett – egy intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikk (1) bekezdése c) vagy d) pontjában említett szervezet számára az alábbi eszközökért cserébe biztosított tőke révén részt vehetnek azok feltökésítésében:

- a) elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok;
- b) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, járulékos instrumentumok;

(2) A tagállamok biztosítják – az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetben való részvénytulajdonlásuk által megengedett mértékben –, hogy az e cikk értelmében állami tőketámogatásban részesülő intézményeket vagy szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák.

(3) Amennyiben egy tagállam e cikk értelmében állami tőketámogatást bocsát rendelkezésre, biztosítja, hogy az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b) c) vagy d) pontjában említett szervezetben meglévő tulajdonát a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül átadják a magánszektornak.

*58. cikk***Ideiglenes államosítási eszköz**

(1) A tagállamok ideiglenes jelleggel állami tulajdonba vehetik az intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket.

(2) Ebből a célból a tagállamok egy vagy több részvénytranszferálási megbízást kezdeményezhetnek, amelyeknél a kedvezményezett:

- a) a tagállam által kijelölt személy; vagy
- b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló valamely társaság.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk értelmében ideiglenesen állami tulajdonba vett intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák, valamint hogy azokat a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül a magánszektorra adják át.

*V. FEJEZET***▼M3**

Tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírása vagy átalakítása

▼B*59. cikk***▼M3**

A releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását előíró követelmény

(1) A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör a következőképpen gyakorolható:

- a) szanálási intézkedéstől függetlenül; vagy
- b) szanálási intézkedéssel együtt, amennyiben a 32., a 32a. vagy a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesülnek.

Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket a szanálás alá vonható szervezet közvetlenül, az ugyanabba a szanálás alá vonható csoportba tartozó más szervezeteken keresztül vásárolta meg, a veszteségek tényleges áthárítása, valamint az érintett szervezetnek a szanálás alá vonható szervezet általi feltőkésítése céljából az említett releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásával egyidejűleg ugyanezt a hatáskört az érintett szervezet anyavállalata vagy a nem szanálás alá vonható szervezetnek minősülő más anyavállalatok szintjén is gyakorolni kell.

A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlását követően el kell végezni a 74. cikkben előírt értékelést, és alkalmazni kell a 75. cikket.

(1a) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlása csak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vonatkozásában lehetséges, amelyek – a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltétel kivételével – megfelelnek az ezen irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatáskör gyakorlásakor a leírásra vagy átalakításra a 34. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett elvvel összhangban kerüljön sor.

(1b) Amennyiben egy szanálás alá vonható szervezetre, illetve – rendkívüli körülmények esetén, a szanálási tervtől eltérve – egy szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetre vonatkozóan szanálási intézkedést hoznak, a 60. cikk (1) bekezdésével összhangban az adott szervezet szintjén csökkentett, leírt vagy átalakított összegeket figyelembe kell venni az érintett szervezetre alkalmazandó, a 37. cikk (10) bekezdésében és 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában vagy a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában megállapított küszöbértékekre vonatkozó számításokban.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkeznek az intézmény vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezet releváns ►**M3** tőkeinstrumentainak, valamint az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírásához, vagy részvényre vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummal alakításához szükséges hatáskörrel.

▼M3

(3) A tagállamok előírják, hogy a szanálási hatóságok a 60. cikkel összhangban, késedelem nélkül gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) bármiféle szanálási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 32., a 32a. és a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesültek; vagy
- b) az érintett hatóság megállapítja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem lesz többé életképes, hacsak a releváns tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében nem gyakorolják az említett hatáskört;

▼B

c) valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatoló-tőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága és a leányvállalat tagállamának a megfelelő hatósága a 92. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban együttes határozat formájában közösen megállapítja hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;

d) az anyavállalat szintjén kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatoló-tőke-követelményeknek az anyavállalat szintjén történő egyéni vagy összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága megállapítja, hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;

e) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve a 32. cikk (4) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott esetek valamelyikét.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekintendő úgy, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport többé nem életképes, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve nincs ésszerű kilátás arra, hogy a ►**M3** tőkeinstrumentumok vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ – akár önállóan, akár szanálási intézkedéssel kombinálva alkalmazott – leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen egyéb intézkedéssel,

▼B

például alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel (a korai beavatkozási intézkedéseket is ideértve) ésszerű időn belül megelőzhető lenne az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport csődje.

(5) Az e cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, ha a 32. cikk (4) bekezdésében meghatározott körülmények közül egy vagy több fennáll.

(6) A (4) bekezdés a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy csoport fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, ha a csoport olyan módon megsérti, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben meg fogja sérteni az összevont alapú prudenciális követelményeket, hogy az indokolná az illetékes hatóság intézkedését többek között, de nem kizárólag azért mert a csoport olyan mértékű veszteséget szenvedett el vagy fog valószínűleg elszenvedni, hogy az teljesen vagy számottevő mértékben felemészti a szavatolótőkéjét.

(7) A valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok a (3) bekezdés c) pontja alapján nem írhatók le nagyobb mértékben vagy nem alakíthatók át rosszabb feltételek mellett, mint amilyen mértékben és feltételek mellett az anyavállalati szintű azonos besorolású tőkeinstrumentumokat leírták vagy átalakították.

(8) Amennyiben valamely megfelelő hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett megállapításra jut, erről haladéktalanul értesítenie kell a szóban forgó intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanalási hatóságot, amennyiben az egy másik hatóság.

(9) A megfelelő hatóságnak teljesítenie kell az 62. cikkben meghatározott értesítési és konzultációs követelményeket azt megelőzően, hogy az e cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tenne egy olyan leányvállalatra vonatkozóan, amely a szavatolótőke-követelmények mind egyéni, mind összevont alapon történő teljesítéseként elismert, releváns tőkeinstrumentumokat bocsát ki.

(10) A ►**M3** tőkeinstrumentumok vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanalási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a 36. cikkel összhangban sor kerüljön az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek az értékelésére. Ez az értékelés képezi az alapját a veszteségek viselése érdekében a releváns ►**M3** tőkeinstrumentumokra vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ alkalmazandó leírás értékének, illetve a releváns ►**M3** tőkeinstrumentumokra vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet feltőkésítése érdekében a releváns ►**M3** tőkeinstrumentumokra vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ alkalmazandó átalakítás szintjének a kiszámításához.

*60. cikk***▼M3**

A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó rendelkezések

▼B

(1) Az 59. cikkben meghatározott kötelezettség teljesítése során a szanalási hatóságoknak úgy kell gyakorolniuk a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket, hogy az megfeleljen a követelések rendes fizetéképtelenségi eljárás szerinti kielégítési sorrendjének és a következőket eredményezze:

▼B

- a) elsőként az elsődleges alapvető tőkeinstrumentum mutató csökken a veszteséggel arányosan, a veszteségviselő képessége erejéig. A szanalási hatóság az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok birtokosai tekintetében elvégzi a 47. cikk (1) bekezdésében említett egyik vagy mindkét intézkedést;
- b) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanalási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;
- c) a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanalási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

▼M3

- d) az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 31. cikkben említett szanalási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns leírható, illetve átalakítható kötelezettségek mértékéig, attól függően, hogy melyik a kisebb.

(2) Amikor egy releváns tőkeinstrumentum vagy egy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszege leírásra kerül:

- a) a tőkeösszeg csökkenésének tartósnak kell lennie, a 46. cikk (3) bekezdésében szereplő visszatérítési mechanizmussal összhangban lévő bármilyen leírást feltételezve;
- b) a releváns tőkeinstrumentum vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve az esetleges már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzáción kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor a releváns tőkeinstrumentumok vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett kötelezettségek birtokosai részére.

▼B

(3) ►**M3** A releváns tőkeinstrumentumoknak és az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti átalakítása céljából a szanalási hatóságok előírhatják az intézményeknek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezeteknek, hogy bocsássanak ki elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat a releváns tőkeinstrumentumok és az ilyen leírható, illetve átalakítható kötelezettségek birtokosai számára. A releváns tőkeinstrumentumok és az ilyen kötelezettségek csak akkor alakíthatók át, ha teljesülnek a következő feltételek: ◀

- a) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy annak anyavállalata bocsátja ki, mégpedig az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanalási hatóságának vagy adott esetben az anyavállalat szanalási hatóságának az egyetértésével;

▼B

- b) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat azt megelőzően bocsátják ki, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet részvényeket vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki az állam vagy egy kormányzati szerv általi szavatolótőke-nyújtás céljára;
- c) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az átalakítási hatáskör gyakorlása után haladéktalanul odaítélik és átadják;
- d) ►**M3** az egyes releváns tőkeinstrumentumok vagy az egyes, az 59. cikk (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek ◀ kapcsán nyújtott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel az 50. cikkben rögzített alapelveknek és minden, az EBH által az 50. cikk (4) bekezdése alapján kidolgozott iránymutatásnak.

(4) Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak a (3) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása céljából a szanalási hatóságok előírhatják az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a megfelelő számú elsődleges alapvető tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedéllyel.

(5) Amennyiben az intézmény teljesíti a szanalási feltételeket, és a szanalási hatóság az adott intézményre vonatkozóan szanalási eszköz alkalmazásáról dönt, a szanalási hatóság az érintett szanalási eszköz alkalmazása előtt teljesíti az 59. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményt.

*61. cikk***A megállapításokért felelős hatóságok**

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságok az e cikkben meghatározott hatóságok.
- (2) Minden tagállam a nemzeti joga alapján kijelöli azt a megfelelő hatóságot, amelynek a feladata lesz az 59. cikk szerinti megállapítások megtétele. A megfelelő hatóság, az illetékes hatóság vagy a szanalási hatóság lehet, a 32. cikkel összhangban.
- (3) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat az 575/2013/EU rendelet 92. cikkével összhangban elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni alapon történő teljesítéseként, akkor az ezen irányelv 59. cikkének (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságnak azon tagállam megfelelő hatóságának kell lennie, amelyben az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.

▼M3

Ha az ezen irányelv 59. cikkének (1a) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentumokat vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket figyelembe veszik az ezen irányelv 45f. cikkének (1) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez, az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésében említett megállapítás megtételéért azon tagállam megfelelő hatósága a felelős, amelyben az intézményt vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.

▼B

(4) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat olyan az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett olyan intézmény vagy szervezet bocsátotta ki, amely leányvállalat, és a releváns tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatoló-tőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, akkor az 59. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért a következő hatóság felelős:

- a) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett megállapítások megtételéért annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhellyel rendelkezik;
- b) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének c) pontjában említett, együttes határozatok formáját öltő megállapítások közös megtételéért egyrészt az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága, másrészt annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhellyel rendelkezik.

*62. cikk***Konszolidált alkalmazás: megállapítási eljárás****▼M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 45f. cikkben említett követelmény egyedi alapon történő teljesítése céljából releváns tőkeinstrumentumokat vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kibocsátó, vagy a szavatoló-tőke-követelmények egyedi vagy összevont alapon történő teljesítése céljából elismerhető releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó leányvállalatra vonatkozó, az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóság teljesítse az alábbi követelményeket:

- a) az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontja szerinti megállapítás megtételének mérlegelésekor az érintett szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságával való konzultációt követően a megfelelő hatóságnak az említett szanálási hatósággal folytatott konzultációt követő 24 órán belül értesítenie kell:
 - i. az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint – amennyiben az egy másik hatóság – annak a tagállamnak a megfelelő hatóságát, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság található;
 - ii. az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó olyan egyéb szervezetek szanálási hatóságait, amelyek közvetlenül vagy közvetve a 45f. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket vásároltak a 45f. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezettől;
- b) az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás megtételének mérlegelésekor a megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell egyrészt az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó valamennyi intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős illetékes hatóságot, amely instrumentumok kapcsán a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorolni kell, ha a megállapítás megtételére sor kerül, másrészt – amennyiben az egy másik hatóság – azoknak a tagállamoknak a megfelelő hatóságát, amelyekben az említett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.

▼B

(2) Amikor egy határokon átnyúló tevékenységet folytató intézmény vagy csoport szanálása esetén az 59. cikk (3) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában említett megállapításokat teszik, a megfelelő hatóságok figyelembe veszik a szanálás lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol az intézmény vagy csoport működik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti értesítéshez a megfelelő hatóság magyarázatot csatol, amelyben bemutatja, hogy mely okokból mérlegeli a szóban forgó megállapítás megtételét.

(4) ►**M3** Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóságnak az említett bekezdés a) pontjának i. alpontjával vagy b) pontjával összhangban értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően értékelnie kell a következőket: ◀

a) rendelkezésre áll-e a leírási vagy átalakítási hatáskörnek az 59. cikk (3) bekezdése szerinti gyakorlásától eltérő, alternatív intézkedés;

b) amennyiben ilyen alternatív intézkedés rendelkezésre áll, annak alkalmazása megvalósítható-e;

c) amennyiben ilyen alternatív intézkedés alkalmazása megvalósítható, van-e reális kilátás arra, hogy ez az intézkedés megfelelő időkereten belül orvosolja azokat a körülményeket, amelyek máskülönben az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítás megtételét tennék szükségessé.

(5) E cikk (4) bekezdésének alkalmazásában az alternatív intézkedések az ezen irányelv 27. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedések vagy a forrás- vagy tőketranszfer az anyavállalattól.

(6) Ha a (4) bekezdés alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy egy vagy több alternatív intézkedés áll rendelkezésre, alkalmazásuk megvalósítható és az említett bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor e hatóságoknak biztosítaniuk kell a szóban forgó intézkedések alkalmazását.

(7) Amennyiben a (4) bekezdés a) pontjában említett esetben és e cikk (4) bekezdése alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy nem áll rendelkezésre olyan alternatív intézkedés, amely a (4) bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor a megfelelő hatóságnak döntenie kell arról, hogy megfelelő-e az 59. cikk (3) bekezdésében említett, mérlegelés tárgyát képező megállapítás.

(8) Ha egy megfelelő hatóság úgy határoz, hogy az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tesz, akkor erről haladéktalanul értesítenie kell azon tagállamok megfelelő hatóságait, amelyekben az érintett leányvállalatok találhatóak, és a megállapításnak a 92. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt együttes határozat formáját kell öltenie. Amennyiben nem születik együttes határozat, akkor nem tehető az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás.

(9) Azon tagállamok szanálási hatóságainak, amelyekben az egyes érintett leányvállalatok találhatóak, a körülmények sürgető jellegét kellő módon figyelembe véve azonnal végre kell hajtaniuk a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó, e cikknek megfelelően hozott határozatot.

▼B

VI. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

63. cikk

Általános hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges minden hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket. A szanálási hatóságok mindenekelőtt a következő szanálási hatáskörökkel rendelkeznek, melyeket külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazhatnak:

- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják minden olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyet a szanálási hatóság megkíván a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését, valamint a helyszíni vizsgálatok során nyújtandó információk kérését is;
- b) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló intézmény részvényeseire, egyéb tulajdonosaira és vezető testületére ruházott összes jog és hatáskör gyakorlására;
- c) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására;
- d) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény meghatározott jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más szervezethez történő átadására az említett szervezet beleegyezésével;

▼C3

- e) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;

▼B

- f) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeit ◀ átalakítsák annak az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, érintett anyaintézménynek vagy áthidaló intézménynek a törzsrészvényeire vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaira, amelyhez az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeit, jogait és kötelezettségeit átadták;
- g) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír törlésére, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;

▼B

- h) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, akár nullára csökkentésére, valamint e részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- i) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az érintett anyaintézmény számára előírják új részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve egyéb tőke-instrumentumok, többek között elsőbbségi részvények és feltételesen átalakítható instrumentumok kibocsátását;
- j) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ lejáratának, az ilyen instrumentumok és egyéb ►**M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ alapján fizetendő kamatösszegnek vagy annak az időpontnak a módosítására, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- k) hatáskör pénzügyi szerződések vagy származtatott ügyletre vonatkozó szerződések lezárására és felmondására a 49. cikk alkalmazásában;
- l) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének és felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét.

(2) A tagállamok megteszik az összes szükséges lépést annak biztosítására, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságokra ne vonatkozzon a következő követelmények egyike sem, melyek máskülönben a nemzeti jog, szerződés vagy más rendelkezések alapján alkalmazandók lennének:

- a) a 3. cikk (6) bekezdésétől és a 85. cikk (1) bekezdésétől függően valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;
- b) a hatáskör gyakorlását megelőzően bármely személy tájékoztatására vonatkozó eljárási követelmények, ideértve az értesítés vagy tájékoztató füzet közzétételére vagy bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményeket is.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az e cikk szerinti hatásköröket – máskülönben adott esetben alkalmazandó – korlátozások nélkül és az erre vonatkozó hozzájárulás előírása nélkül gyakorolhassák a szóban forgó pénzügyi instrumentumok, jogok, eszközök vagy kötelezettségek átruházása tekintetében.

Az első albekezdés b) pontja nem érinti a 81. és a 83. cikkben meghatározott követelményeket, valamint az állami támogatások uniós keretrendszeréhez kapcsolódó értesítési követelményeket.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamely szervezet esetében a szervezet sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható az e cikk (1) bekezdésében felsorolt bármely hatáskör, a szanálási hatóságok olyan hatáskörökkel rendelkezzenek, amelyek – hatásaikat tekintve is – a lehetséges legnagyobb mértékben hasonlóak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóságok a (3) bekezdés szerint gyakorolják a hatásköröket, az ezen irányelvben foglalt biztosítékoknak vagy ugyanolyan hatással járó biztosítékoknak kell vonatkozniuk az érintett személyekre, ideértve az érdekeltet, a hitelezőket és a partnereket is.

*64. cikk***Kiegészítő hatáskörök**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok rendelkezzenek a következő hatáskörökkel:

- a) a 78. cikkre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átadásra az átadandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor; e célból az ezen irányelv szerinti semmilyen kompenzációs jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek;
- b) a további részvények vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függesse fel a pénzügyi instrumentumoknak szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy az átvevő fél a szanálás alatt álló intézmény bármely joga és kötelezettsége, illetve a szanálás alatt álló intézmény által hozott bármely intézkedés tekintetében – ideértve a 38. és 40. cikk hatálya alá tartozó, a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot és kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha ő lenne a szanálás alatt álló intézmény;
- e) annak előírása a szanálás alatt álló intézmény vagy az átvevő fél számára, hogy a másikat lássa el információval és támogatással; továbbá
- f) az olyan szerződések feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, illetve valamely átvevő fél helyettesítése részes féli minőségében.

(2) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésében meghatározott hatásköröket, ha úgy ítélik meg, hogy azok helyénvalók a szanálási intézkedés hatékonyságának biztosítása, illetve egy vagy több szanálási cél megvalósítása szempontjából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. március 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok előírassák azokat az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedéseket, amelyek szükségesek a szanálási intézkedés hatékonyságának és adott esetben annak a biztosításához, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átadott üzleti tevékenységet. Ezek a folytonossági intézkedések különösen a következőket foglalják magukban:

- a) a szanálás alatt álló intézmény által kötött szerződések folyamatosága oly módon, hogy az átvevő fél átvállalja a szanálás alatt álló intézmény bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanálás alatt álló intézmény helyébe lép;
- b) a szanálás alatt álló intézmény átvevő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörök nem érintik a következőket:

- a) a szanálás alatt álló intézmény munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
- b) a 69., a 70. és a 71. cikke is figyelemmel valamely szerződés részes felének azon joga, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, amennyiben erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló intézménynek az átadást megelőző, illetve az átvevő félnek az átadást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

65. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy a szanálás alatt álló intézménnyel azonos vállalatcsoportba tartozó vállalkozás számára előírják mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés többek között akkor is alkalmazandó, ha a szanálás alatt álló intézmény vagy csoporthoz tartozó érintett vállalkozás ellen rendes fizetésektelenségi eljárás indult.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságaik hatáskörrel rendelkezzenek azon kötelezettségek érvényesítésére, amelyeket más tagállambeli szanálási hatóságok a területükön letelepedett, csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozóan határoztak meg az (1) bekezdés értelmében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények csak a működési szolgáltatásokra és létesítményekre korlátozódnak, és a pénzügyi támogatás semmilyen formáját nem foglalják magukban.

▼B

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbi feltételekkel történik:

- a) amennyiben a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanalási intézkedés előtt, megállapodás alapján biztosították a szanalás alatt álló intézménynek, úgy a megállapodás érvényességi ideje alatt ugyanazon feltételek mellett;
- b) amennyiben nincs megállapodás, illetve amennyiben a megállapodás lejárt, úgy ésszerű feltételek mellett.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon szolgáltatások és létesítmények minimulistájának részletes meghatározása céljából, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő fél hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

*66. cikk***Más tagállam által hozott válságkezelési vagy válságmegelőzési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör**

(1) Amennyiben a részvények, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása a szanalási hatóság tagállamtól eltérő tagállamban található eszközöket vagy a szanalási hatóság tagállamtól eltérő tagállam joga által szabályozott jogokat vagy kötelezettségeket is magában foglal, a tagállamok biztosítják, hogy az átruházás e másik tagállamban vagy e másik tagállam joga szerint hatályos legyen.

(2) A tagállamok minden ésszerű segítséget megadnak annak a szanalási hatóságnak, amely az átruházást végrehajtotta vagy végrehajtani szándékozik, annak biztosítására, hogy a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetőleg az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása az átvevő félre az alkalmazandó nemzeti jog követelményeivel összhangban történjen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átadása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek az eszköz fellelhetősége szerinti tagállam jogának, illetve a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra, jogokra és kötelezettségekre irányadó jognak egyetlen rendelkezése alapján se legyenek jogosultak az átadás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.

▼C3

(4) Amennyiben valamely tagállam („A” tagállam) szanalási hatósága gyakorolja leirási vagy átalakítási hatáskörét, beleértve azoknak az 59. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok kapcsán történő alkalmazását, és a szanalás alatt álló intézmény hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségei

▼B

- a) olyan instrumentumok vagy kötelezettségek, amelyekre a leirási vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanalási hatóság tagállamtól eltérő tagállam („B” tagállam) joga irányadó;
- b) a „B” tagállamban található hitelezőkkel szembeni kötelezettségek.

▼B

A „B” tagállam biztosítja, hogy e kötelezettségek vagy instrumentumok tőkeösszegét az „A” tagállam szanálási hatósága által gyakorolt leírási vagy átalakítási hatáskörökkel összhangban csökkentésék, illetve a kötelezettségeket vagy jogokat ennek megfelelően átalakítsák.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett leírási vagy átalakítási hatáskörök által érintett hitelezők a „B” tagállam jogának semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az instrumentum vagy kötelezettség tőkeösszeg-csökkentésének, illetve átalakításának megtámadására.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy az alábbiak a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljenek meghatározásra:

- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átadását;
- b) a hitelezők azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják az e cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontja alá tartozó instrumentumok és kötelezettségek tőkeösszeg-csökkentését vagy átalakítását;
- c) az (1) bekezdésben említett eszközök, jogok és kötelezettségek részleges átadásához kapcsolódó, a VII. fejezetben említettek szerinti biztosítékok.

67. cikk

Harmadik országokban található eszközökkel, jogokkal, kötelezettségekkel, részvényekkel és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben a szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található eszközöket, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve jogokat vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírhatják a következőket:

- a) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;
- b) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a részvényeket, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, méltányolható költségek kiegyenlítésére a 37. cikk (7) bekezdésében előírt bármely módon sor került.

▼B

(2) Amennyiben a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy annak ellenére, hogy a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, az (1) bekezdés a) pontja szerinti személy megtett minden szükséges lépést, igen valószínűtlen, hogy az átadás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válik bizonyos, harmadik országban található eszköz, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek tekintetében, a szanálási hatóság nem kezdheti meg az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést. Amennyiben már elrendelte az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést, ez a rendelkezés semmisé válik az érintett eszköz, részvények, tulajdont megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában.

68. cikk

 Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

(1) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedéseknek az ezen irányelv szerinti valamely szervezettel kapcsolatban történő alkalmazása – az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezését is beleértve – a szervezet által kötött szerződés vonatkozásában önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárás-ként vagy a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetésképtelenségi eljárás-ként, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek.

E válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés továbbá önmagában még nem tekinthető jogérvényesítési eljárás-ként vagy fizetésképtelenségi eljárás-ként a következők által kötött szerződések vonatkozásában:

- a) az intézmény leányvállalatai, amelyek esetében a kötelezettségek teljesítését az anyavállalat vagy egy csoporthoz tartozó szervezet garantálja vagy másképpen támogatja; vagy
- b) az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(2) Amennyiben a 94. cikk szerint elismerik a harmadik országbeli szanálási eljárásokat, vagy amennyiben egy szanálási hatóság úgy határoz, az ilyen eljárások e cikk alkalmazásában válságkezelési intézkedésnek minősülnek.

(3) ►**M3** Feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek, a válságmegelőzési intézkedések alkalmazása, egyes kötelezettségeknek a 33a. cikk szerinti felfüggesztése, illetve a válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezése – önmagában egyik fél számára sem teszi lehetővé az alábbiakat: ◀

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:
 - i. leányvállalat kötött, és amelyek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy másképpen támogatja;

▼B

- ii. az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek kötöttek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, vagy az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezet vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az érintett, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy az azzal azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.
- (4) Ez a cikk nem érinti a személyek arra vonatkozó jogát, hogy a (2) bekezdésben említettek szerinti intézkedést hozzanak, amennyiben ez a jog a válságmegelőzési intézkedéstől, a válságkezelési intézkedéstől – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménytől – eltérő, egyéb esemény következtében keletkezett.

▼M3

- (5) A 33a., 69. vagy 70. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az e cikk (1) és (3) bekezdésének, valamint a 71. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.

▼B

- (6) Az e cikkben foglalt rendelkezések az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke értelmében imperatív rendelkezésnek minősülnek.

*69. cikk***Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör**

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszék az olyan szerződésekből eredő kifizetéseket vagy kötelezettségteljesítéseket, amely szerződésekben a szanálás alatt álló intézmény részes fél.
- (2) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül a felfüggesztési időtartam lejártakor válik esedékessé.
- (3) Ha egy szanálás alatt álló intézménynek a szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeit az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, akkor a szanálás alatt álló intézmény ugyanazon szerződés szerinti partnereinek fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

▼M3

- (4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók olyan fizetési és szállítási kötelezettségekre, amelyek a következőkkel szemben állnak fenn:

- a) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek és rendszerüzemeltetők;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és A Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

▼ M3

- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek;
- c) központi bankok.

▼ B

(5) A szanalási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

▼ M3

A szanalási hatóságoknak meg kell határozniuk a szóban forgó hatáskör hatályát, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit. A szanalási hatóságoknak különösen gondosan kell mérlegelniük a felfüggesztés kiterjesztését a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott biztosítható betétekre, különösen pedig az olyan biztosított betétekre, amelyek természetes személyeknek valamint a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak a birtokában vannak.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör gyakorlására biztosítható betétek tekintetében kerül sor, a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek ezekből a betétekből megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.

▼ B*70. cikk***Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, korlátozásról szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanalás alatt álló intézmény szanalási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig korlátozzák a szanalás alatt álló intézmény biztosított hitelezőinek birtokában levő hitelbiztosítékoknak a szanalás alatt álló intézmény eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.

▼ M3

(2) A szanalási hatóságok nem gyakorolhatják az e cikk (1) bekezdésben meghatározott hatáskört az alábbiak viszonylatában:

- a) a 98/26/EK irányelv alkalmazása keretében kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők hitelbiztosítékai;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felek; továbbá
- c) a központi bankok, olyan eszköz vonatkozásában, amelyre a szanalás alatt álló intézmény letéttel vagy más fedezettel biztosítékot nyújtott.

▼ B

(3) Amennyiben a 80. cikk alkalmazandó, úgy a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskör alapján kirótt korlátozások minden olyan, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában következetesen legyenek, amelyek kapcsán szanalási intézkedésre kerül sor.

▼B

(4) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

*71. cikk***A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszék a szanálás alatt álló intézménnyel szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, feltéve, hogy a fizetési és szállítási kötelezettségeket továbbra is tiszteletben tartják és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy felfüggeszék a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatával szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, amennyiben:

- a) a szóban forgó szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését a szanálás alatt álló intézmény garantálja vagy másképpen támogatja;
- b) a szóban forgó szerződés szerinti felmondási jog kizárólag a szanálás alatt álló intézmény fizetésképtelenségén vagy pénzügyi helyzetén alapul; továbbá
- c) ha az átadási hatáskört a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatban gyakorolták vagy az vele kapcsolatban gyakorolható,
 - i. a leányvállalatban meglévő, a szóban forgó szerződéshez kötődő minden eszközt és kötelezettséget adtak át vagy azok átadhatók az átvevő félhez és az átvevő fél azokat átvállalta; vagy
 - ii. a szanálási hatóság bármilyen más módon megfelelő védelmet biztosít e kötelezettségekre nézve.

A felfüggesztés a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatának letelepedése szerinti tagállam ideje szerint éjfélig hatályos.

▼M3

(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben említett felfüggesztés nem alkalmazható

- a) a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felek; vagy
- c) a központi bankok vonatkozásában.

▼B

(4) Valamely személy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átadásra az átvevő félhez; vagy
- b) nem kerülnek leírásra vagy átalakításra a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban történő alkalmazása keretében.

(5) Ha a szanálási hatóság gyakorolja az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott hatáskört, és ha nem került sor az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítésre, akkor az említett jogok a 68. cikkre is figyelemmel, a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:

- a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezethez átadták, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő szervezetnél folyamatosan fennáll vagy bekövetkezik egy jogérvényesítési esemény;
- b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló intézménynél maradnak és a szanálási hatóság a szóban forgó szerződés tekintetében nem alkalmazta a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint, úgy a partner az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával, amint az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama lejárt.

(6) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

(7) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok előírhatják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen a pénzügyi szerződésekről.

Az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság kérésére a kereskedési adattárnak elérhetővé kell tennie a szükséges információkat az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízataik ellátását a 648/2012/EU rendelet 81. cikkével összhangban.

(8) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdés szerinti következő elemek részletes meghatározása céljából:

- a) azon pénzügyi szerződésekre vonatkozó minimális információ, amelyekről részletes nyilvántartást kell vezetni; és
- b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén elő kell írni részletes nyilvántartás vezetését.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼ **M3***71a. cikk***A jogfelfüggesztő szanálási hatáskör szerződéses elismerése**

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy az általuk megkötött és harmadik ország jogának hatálya alá tartozó pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan rendelkezéseket, amelyek alapján a felek elismerik, hogy a pénzügyi szerződés a szanálási hatóság azon hatáskörei gyakorlásának hatálya alá tartozhat, melyek értelmében az a 33a., a 69., a 70. és a 71. cikknek megfelelően jogokat és kötelezettségeket függeszthet fel vagy korlátozhat, továbbá elismerik, hogy a 68. cikkben említett kötelezettségek kötelező erejűek rájuk nézve.

(2) A tagállamok előírhatják azt is, hogy az uniós anyavállalatok gondoskodjanak arról, hogy harmadik országbeli leányvállalataik az (1) bekezdésben említett pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan feltételeket, amelyekben kizárják annak lehetőségét, hogy az EU-szintű anyavállalat jogait és kötelezettségeit felfüggesztő vagy korlátozó hatáskör szanálási hatóság általi, (1) bekezdés szerinti gyakorlása a szóban forgó szerződések viszonylatában érvényes indokként szolgáljon a korai felmondásra, a felfüggesztésre, a módosításra, a nettósításra, az egymással szembeni elszámolási jog gyakorlására vagy a hitelbiztosítékok érvényesítésére.

Az első albekezdésben foglalt követelmény alkalmazására az olyan harmadik országbeli leányvállalatok viszonylatában kerülhet sor, amelyek:

- a) hitelintézetek;
- b) befektetési vállalkozások (vagy befektetési vállalkozások lennének, ha központi irodájuk a releváns tagállamban lenne); vagy
- c) pénzügyi vállalkozások.

(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely:

- a) az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;
- b) egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amely vonatkozásában a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikk alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre tagállami jog lenne az irányadó.

(4) Ha valamely intézmény vagy szervezet nem illeszti be az e cikk (1) bekezdésével összhangban előírt szerződéses rendelkezést, az nem jelenti azt, hogy a szanálási hatóság az adott pénzügyi szerződés viszonylatában nem élhet a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikkeken említett hatáskör alkalmazásának a lehetőségével.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia abból a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdés értelmében beillesztendő rendelkezés tartalmát, figyelembe véve az intézmények és a szervezetek különböző üzleti modelljeit.

Az EBH-nak 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

72. cikk

Szanálási hatáskörök gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási intézkedés meghozatala érdekében a szanálási hatóságok ellenőrzést tudjanak gyakorolni a szanálás alatt álló intézmény felett a következők céljából:

- a) a szanálás alatt álló intézmény működtetése, tevékenységeinek folytatása és szolgáltatásainak nyújtása az intézmény részvényeseinek és vezető testületének minden hatáskörével; és
- b) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által kinevezett személy vagy személyek. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok által biztosított szavazati jogokat a szanálás alatt ne lehessen gyakorolni.

(2) A 85. cikk (1) bekezdésétől függően a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban, a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlása nélkül, végrehajtási határozat révén is végrehajthassák a szanálási intézkedést.

(3) A szanálási hatóságok egyedi alapon döntenek arról, hogy a szanálási intézkedést az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott módszerek révén megfelelő-e végrehajtani, tekintettel a szanálási célokra és a szanálásra vonatkozó általános elvekre, a szóban forgó, szanálás alatt álló intézmény egyedi körülményeire és annak szükségességére, hogy elő kell mozdítani a határokon átnyúló tevékenységű csoportok hatékony szanálását.

(4) A szanálási hatóságok nem tekintendők a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

VII. FEJEZET

Védintézkedések

73. cikk

Részvényesek és hitelezők kezelése részleges transzferek esetén és a hitelezői feltőkésítés alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy egy vagy több szanálási eszköz alkalmazása esetén és különösen a 75. cikk céljából:

- a) kivéve ha a b) pont alkalmazandó, amennyiben a szanálási hatóságok a szanálás alatt álló intézmény jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét adják át, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek a követeléseit nem adták át, a követelések kielégítésére kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló intézmény közvetlenül a transzfer előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában;
- b) amennyiben a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek, illetve amelyeknek a követeléseit leírták vagy tulajdoni részesedéssé alakították át, az elszenvedett veszteség nem lehet nagyobb, mint az a veszteség, amely akkor érte volna őket, ha a szanálás alatt álló intézmény közvetlenül a leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában.

▼B

74. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás és a szanálás közötti különbség értékelése

(1) Annak felmérésére, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alatt álló intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül, többek között a 73. cikk alkalmazásában, de nem kizárólag erre korlátozva, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lehető leghamarabb a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően független személy által folytatott értékelésre kerüljön sor. Ez az értékelés elkülönül a 36. cikk szerint végrehajtott értékeléstől.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők vagy az érintett betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;
- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők a szanálás alatt álló intézmény szanálása során részesültek; továbbá
- c) az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás közötti esetleges eltérést.

(3) Az értékelés:

- a) feltételezi, hogy a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került;
- b) feltételezi, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására nem került sor;
- c) figyelmen kívül hagy a szanálás alatt álló intézménynek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyek meghatározzák az ebben a cikkben szereplő értékelés végzésének módszertanát, különös tekintettel arra a módszertanra, amelyet annak felmérésére kell alkalmazni, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna abban az esetben, ha a szanálás alatt álló intézmény a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

75. cikk

Részvényesek és hitelezők védelme

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a 73. cikkben említett bármely részvényes vagy hitelező, vagy a 109. cikk (1) bekezdése szerinti betétbiztosítási rendszer, nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkorát rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el, jogosult legyen arra, hogy a szanálás-finanszírozási rendszerekből megkapja a különbözet összegét.

▼B

76. cikk

A részleges átruhzásban részt vevő felek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott védelem alkalmazandó legyen a következő körülmények között:

- a) a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét egy másik szervezetre, vagy szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló intézményről illetve vagyongazdálkodó szervezetről egy másik személyre ruházza át;
- b) a szanálási hatóság a 64. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja.

(2) A tagállamok megfelelő védelmet biztosítanak a következő megállapodásoknak és a megállapodások részes feleinek:

- a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik a transzfer tárgyat képező eszközben vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét eszközzel vagy jogokkal, vagy vagyont terhelő („lebegő”) zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;
- b) tulajdonjog-áttruhzási pénzügyi biztosítéki megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruházza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruhzását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;
- c) egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, amelyek alapján a szanálás alatt lévő intézmény és egy partner közötti kettő vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
- d) nettósítási megállapodások;
- e) biztosítékkal fedezett kötvények;
- f) strukturált finanszírozási rendszerek, többek között értékpapírosítások és fedezeti célokra használt olyan instrumentumok, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyongazdálkodó, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

Az e bekezdés a)–f) pontjában meghatározott megállapodás-kategóriák esetében megfelelőnek minősülő védelmi formákat a 77–80. cikk tovább részletezi, és azokra a 68–71. cikkben meghatározott korlátozások vonatkoznak.

(3) A (2) bekezdés szerinti követelmény a megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:

- a) szerződés, vagyongazdálkodási megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva automatikusan jönnek-e létre;

▼B

b) más tagállam törvénye alapján jönnek-e létre vagy teljességében vagy részben az alapján szabályozottak-e.

(4) A Bizottság a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdése a)–f) pontjának hatálya alá tartozó megállapodáskategóriák további részletezése céljából.

*77. cikk***Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodásoknak, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásoknak és nettósítási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen, megakadályozandó a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló intézmény és egy másik személy közötti transzferét, és az ilyen tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell az ilyen megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

*78. cikk***Védelem biztosítéki megállapodások esetén**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítéki megállapodások alapján biztosított kötelezettségeknek megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) azon eszközök transzfere, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átadják;
- b) a biztosított kötelezettség transzfere, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átadják;
- c) a biztosíték hasznának transzfere, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átadják;

▼B

d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá

b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

*79. cikk***Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítékkal fedezett kötvények esetében**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a strukturált finanszírozási rendszereknek, beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat is, megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 68. cikk (2) bekezdésének da) és e) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná, továbbá

b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

*80. cikk***Részleges transzferek: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

a) a szanálási hatóság a szanálás alatt álló valamely intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét átadja egy másik szervezetnek; vagy

▼B

b) a 64. cikk szerinti hatásköröket felhasználva törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, vagy valamely átvevőt helyettesíti annak részes féli minőségében.

(2) Mindenekelőtt az e cikk (1) bekezdésében említett transzfer, bevonás vagy módosítás nem okozhatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak a 98/26/EK irányelv 5. cikkét sértő visszavonását; és nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak és a nettósításnak az említett irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét, az eszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek az említett irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználását vagy a nyújtott biztosítéknak az említett irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmét.

*VIII. FEJEZET**Eljárási kötelezettségek**81. cikk***Értesítési követelmények**

(1) A tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete számára, hogy értesítse az illetékes hatóságot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a 32. cikk (4) bekezdése fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik.

(2) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett szanálási hatóságokat minden, az ezen irányelv (1) bekezdése szerinti értesítés beérkezéséről és minden válságmegelőzési intézkedésről, illetve az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára előírt bármilyen, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedésről.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel összefüggésben teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell az alábbi hatóságokat, amennyiben ezek más hatóságok:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálási hatósága;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet illetékes hatósága;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének illetékes hatósága;
- d) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének szanálási hatósága;
- e) a központi bank;
- f) azon betétbiztosítási rendszer, amelyhez a hitelintézet tartozik, amennyiben ez szükséges a betétbiztosítási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- g) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv, amennyiben ez szükséges a szanálásfinanszírozási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;

▼B

- h) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóság;
- i) az illetékes minisztérium;
- j) amennyiben az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóság; továbbá
- k) az ERKT és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés f) és g) pontjában említett információk továbbítása nem biztosítja a megfelelő szintű titoktartást, az illetékes hatóságnak vagy a szanálási hatóságnak olyan alternatív kommunikációs eljárást kell létrehoznia, amely ugyanazon célok megvalósulása mellett biztosítja a titoktartás megfelelő szintjét.

*82. cikk***A szanálási hatóság határozata**

(1) Miután a 81. cikk (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatást kapott az illetékes hatóságtól, vagy saját kezdeményezésére a szanálási hatóság a 32. cikk (1) bekezdése és a 33. cikk szerint megállapítja, hogy a szóban forgó, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában teljesülnek-e az abban a bekezdésben meghatározott feltételek.

(2) Az arról szóló határozatban, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében hozzanak-e szanálási intézkedést, az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) a határozat indokolását, beleértve annak megállapítását, hogy az intézmény teljesíti-e a szanálási feltételeket;
- b) az intézkedést, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik, beleértve adott esetben a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetési képtelenségi eljárás szerinti, illetve a 37. cikk (9) bekezdésétől függően a nemzeti jog szerinti intézkedést.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következő követelményekhez kapcsolódó eljárások és tartalom részletes meghatározása érdekében:

- a) a 81. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett értesítések,
- b) a felfüggesztés 83. cikkben említett közzététele.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

83. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok teljesítsék a (2), (3) és (4) bekezdésben rögzített követelményeket, mihamarabb ez a szanálási intézkedés meghozatalát követően ésszerűen kivitelezhető.
- (2) A szanálási hatóság a szanálási intézkedésről értesíti a szanálás alatt álló intézményt és az alábbi hatóságokat, ha ezek vele nem azonosak:
- a) a szanálás alatt álló intézmény illetékes hatóságát;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény valamennyi fióktelepének illetékes hatóságát;
 - c) a központi bankot;
 - d) azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez a szanálás alatt álló hitelintézet tartozik;
 - e) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szervet;
 - f) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
 - g) az illetékes minisztériumot;
 - h) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
 - i) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot és az ERKT-t;
 - j) a Bizottságot, az Európai Központi Bankot, az ESMA-t, az 1094/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság) (EIOPA) és az EBH-t;
 - k) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 98/26/EK irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározottak szerinti intézmény, azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben részt vesz.
- (3) A (2) bekezdésben említett értesítés tartalmazza azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a vonatkozó hatáskörök gyakorlására sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés vagy intézkedések hatályosak.
- (4) A szanálási hatóság az alábbiak révén közzéteszi azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait –, valamint adott esetben a 69., 70. és 71. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt, illetve biztosítja ezek közzétételét:
- a) hivatalos weboldalon;
 - b) amennyiben az különbözik a szanálási hatóságtól, az illetékes hatóság weboldalon és az EBH weboldalon;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény weboldalon;

▼B

d) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényeit vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.

(5) Ha a részvényeket vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóság biztosítja, hogy a (4) bekezdésben említett instrumentumok bizonyítékaul szolgáló dokumentumok eljussanak a szanálás alatt álló intézmény részvényeseihez és hitelezőihez, akik a szanálás alatt álló intézménynek a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

*84. cikk***Titoktartás**

(1) A következő személyeket kötik a szakmai titoktartás követelményei:

- a) szanálási hatóságok;
- b) az illetékes hatóságok és az EBH;
- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az ezen irányelv értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyongfelügyelők;
- e) a szanálási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vásárlók, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük az üzletértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vásárlók által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) a betétbiztosítási rendszereket kezelő szervek;
- h) befektetővédelmi rendszereket kezelő szervek;
- i) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv;
- j) központi bankok és a szanálási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- k) áthidaló intézmény vagy vagyongkezelő szervezet;
- l) az a)–k) pontban megnevezett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó minden más személy;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

▼B

m) a fenti a)–k) pontokban említett szervek vagy szervezetek felső vezetése, vezető testületének tagjai és alkalmazottai kinevezésük alatt és után;

(2) Az (1) és (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h), j) és jk) pontjában említett személyeknek biztosítaniuk kell, hogy az említett célból belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek az információ titkosságát a szanalási eljárásban közvetlenül érintett személye esetében biztosítják.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt követelmények általánosságának sérelme nélkül, a bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során, illetve az illetékes hatóságtól vagy a szanalási hatóságtól annak ezen irányelv szerinti funkciói kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha az az ezen irányelv szerinti funkcióik gyakorlása során, vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek nem azonosíthatók, illetve kivéve azt az esetet, ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek által nyilvánosságra hozott információ nem tartalmaz bizalmas információt, és biztosítják annak értékelését, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

Az információ tudomásra hozásának hatásai vizsgáló eljárásnak magukban kell foglalniuk egy külön értékelést az 5., 7., 10., 11. és 12. cikkben előírt helyreállítási és szanalási tervek tartalmának és részleteinek, illetve a 6., 8. és 15. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek tudomásra hozásával járó hatások tekintetében.

Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel bírnak, amennyiben megszegik e cikket.

(4) Ez a cikk nem akadályozza meg, hogy:

a) az (1) bekezdés a)–j) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői az egyes szerveken vagy szervezeteken belül egymás között információt osszanak meg; vagy

b) a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok, beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is, szanalási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és más uniós szanalási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, betétbiztosítási rendszerekkel, befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetésektelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező auditok végrehajtásával megbízott személyekkel, az EBH-val, vagy a 98. cikkre is figyelemmel, a szanalási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy, a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vásárlóval vagy szükség esetén egyéb személlyel.

▼B

(5) E cikk bármely egyéb rendelkezésétől függetlenül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az alábbiak valamelyikével:

- a) szigorú titoktartási követelményekre is figyelemmel, bármely más személlyel amennyiben az a szanálási intézkedés végrehajtásához szükséges;
- b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságaival, saját tagállamuk számvevőszékével vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szerveivel megfelelő körülmények között; és
- c) a következők felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokkal: fizetési rendszerek, a rendes fizetésképtelenségi eljárásért felelős hatóságok, olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, olyan tagállami hatóságok, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizték a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzéséért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatot végző személyek;

(6) E cikk nem sérti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.

(7) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki annak részletes meghatározására, hogy a (3) bekezdés céljából hogyan nyújtandó összefoglaló vagy összegzett formájú információ.

*IX. FEJEZET****Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása****85. cikk***Előzetes bírósági jóváhagyás és a határozatok megtámadására vonatkozó jog**

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a válságmegelőzési intézkedések vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok legyenek előzetes bírósági jóváhagyáshoz kötve feltéve, hogy a válságkezelési intézkedések igénybevételére vonatkozó, nemzeti jog szerinti határozatok esetében a jóváhagyás kérelmezésére és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.

(2) A tagállamok a nemzeti jogukban biztosítják az ezen irányelv szerinti válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatok ellen való fellebbezés jogát.

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett személyeknek legyen joguk a határozat ellen fellebbezni. A tagállamok biztosítják, hogy a felülvizsgálat gyors legyen, valamint hogy a nemzeti bíróságok saját értékelésükhöz alapként használják fel a szanálási hatóságok által az adatok vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket.

▼B

(4) A (3) bekezdésben említett, fellebbezéshez való jogra a következő rendelkezések alkalmazandók:

- a) a fellebbezés benyújtása nem vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését;
- b) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.

Amennyiben arra a szanálási eszközöket alkalmazó vagy a szanálási hatásköreiket gyakorló szanálási hatóságok eljárása során a szanálás alatt álló intézmény részvényeiből, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból vagy kötelezettségeiből vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelme céljából szükség van, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket, amelyeket az érintett szanálási hatóság a megsemmisített határozat alapján hozott. Ebben az esetben a szanálási hatóságok által hozott jogsértő határozatra vagy intézkedésre vonatkozó jogorvoslatnak a kérelmező által a határozat vagy intézkedés eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.

*86. cikk***Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások**

(1) A 82. cikk (2) bekezdésének b) pontja sérelme nélkül a tagállamok biztosítják a szanálás alatt álló intézmény vagy az olyan, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában, amelynek esetében a szanálás feltételeinek teljesülése megállapításra került, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárás csak akkor kezdődhessen meg, ha ezt a szanálási hatóság kezdeményezi, valamint hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság beleegyezésével lehessen meghozni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok késlekedés nélkül értesítést kapjanak, ha egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem érkezik, tekintet nélkül arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálás alatt áll-e vagy arról a 83. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban tettek-e közzé határozatot;
- b) a kérelemről csak akkor lehessen döntést hozni, ha az a) pontban említett értesítésekre sor került és a következők valamelyike fennáll:
 - i. a szanálási hatóság értesítette a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokat arról, hogy nem áll szándékában szanálási intézkedést hozni az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében;

▼B

- ii. az a) pontban említett értesítések időpontjától számított 7 napos időtartam lejárt.

(3) A hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó, a 70. cikk szerinti korlátozások sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhessék a bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő hosszúságú időszakra függeszzen fel minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló intézmény érintett fél vagy azzá válik.

V. CÍM

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ TEVÉKENYSÉGŰ CSOPORTOK SZANÁLÁSA*87. cikk***A több tagállamot érintő döntéshozatallal kapcsolatos általános alapelvek**

A tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha az ezen irányelv alapján meghozott döntések vagy intézkedések egy vagy több másik tagállamra is hatást gyakorolnak, a hatóságaik vegyék figyelembe az alábbi általános alapelveket:

- a) a szanálási intézkedések esetében alapvető jelentőségű a döntéshozatal hatékonysága és a szanálási költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása;
- b) kellő időben, valamint szükség esetén sürgősséggel döntéseket hoznak és intézkedéseket tesznek;
- c) a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtétele koordinált és hatékony módon valósuljon meg;
- d) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- e) azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben az EU-szintű anyavállalatok székhellyel rendelkeznek, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- f) azoknak az egyes tagállamoknak az érdekeit, amelyekben leányvállalatok rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- g) minden egyes olyan tagállam érdekeit, amelyekben jelentős fióktelepek rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására;

▼B

- h) megfelelően figyelembe kell venniük azt, hogy a különböző érintett tagállamok érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni, és el kell kerülni azt, hogy egyes tagállamok érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek, beleértve a terhek tagállamok közötti igazságtalan elosztását is;
- i) az ezen irányelv szerinti azon kötelezettség, amelynek értelmében a döntés vagy az intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, minimálisan azt a kötelezettséget jelenti, hogy a szóban forgó hatósággal konzultálni kell a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről, amelyek hatást gyakorolnak, vagy valószínűsíthetően hatást gyakorolnak majd:
- i. az esettől függően az EU-szintű anyavállalatra, a leányvállalatra vagy a fióktelepre, valamint a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről,
- ii. annak a tagállamnak a stabilitására, ahol az EU-szintű anyavállalat, a leányvállalat vagy a fióktelep letelepedett vagy található;
- j) szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanalási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nincsenek előírva.
- k) átlátható módon kell eljárni abban az esetben, ha a javasolt döntés vagy intézkedés valószínűsíthetően hatást gyakorol bármely tagállam pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanalási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére; és
- l) figyelembe kell venni azt, hogy a koordináció és az együttműködés jó eséllyel eredményre vezet, ami csökkenti a szanalás összköltségét.

*88. cikk***Szanalási kollégiumok**

(1) ►**M3** A 89. cikkre is figyelemmel a csoportszintű szanalási hatóságoknak szanalási kollégiumokat kell létrehozniuk abból a célból, hogy azok végrehajtsák a 12., 13., 16., 18., 45–45h., 91. és 92. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítsák a harmadik országok szanalási hatóságaival való együttműködést és koordinációt. ◀

A szanalási kollégiumok mindenekelőtt keretet biztosítanak a csoportszintű szanalási hatóság és a többi érintett szanalási hatóság, valamint adott esetben az érintett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóságok számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a csoportszintű szanalási tervek kidolgozása, az előkészítési és megelőzési hatáskörök csoportokra történő alkalmazása és a csoportszintű szanaláshoz kapcsolódó információk cseréje;

▼B

- b) a 12. és 13. cikk szerinti csoportszintű szanálási tervek kidolgozása;
- c) a 16. cikknek megfelelően a csoportok szanálhatóságának értékelése;
- d) a 18. cikknek megfelelően a csoportok szanálhatósága előtt álló akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása;
- e) döntés a 91. vagy 92. cikkben említett csoportszintű szanálási program létrehozásának szükségességéről;
- f) a 91. vagy 92. cikknek megfelelően javasolt csoportszintű szanálási programról való megállapodás elősegítése;
- g) a csoportszintű szanálási stratégiákról és rendszerekről szóló nyilvános kommunikáció koordinálása;
- h) a VII. cím szerint létrehozott finanszírozási rendszerek alkalmazásának összehangolása;
- i) a csoportokra összevont és leányvállalati szinten vonatkozó minimumkövetelmények a ►**M3** 45–45h. cikknek ◀ megfelelően.

Ezen túlmenően a szanálási kollégiumokat a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásával kapcsolatos egyes kérdések megvitatására szolgáló fórumként is igénybe lehet venni.

(2) A szanálási kollégiumok az alábbi tagokból állnak:

- a) a csoportszintű szanálási hatóság;
- b) minden olyan tagállam szanálási hatósága, amelyben összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalatot hoztak létre;
- c) azoknak a tagállamoknak a szanálási hatóságai, amelyekben a csoport egy vagy több intézményének az 1. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett szervezetnek minősülő anyavállalata székhellyel rendelkezik;
- d) azon tagállamok szanálási hatóságai, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók;
- e) azoknak a tagállamoknak az összevont felügyeletet ellátó hatósága és illetékes hatóságai, amelyekben a szanálási hatóság tagja a szanálási kollégiumnak. Ha egy tagállam illetékes hatósága nem a tagállam központi bankja, akkor az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy őt a tagállam központi bankjának egy képviselője is elkísérje;
- f) az illetékes minisztériumok, amennyiben a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok nem azonosak az illetékes minisztériumokkal;

▼B

g) a tagállam betétbiztosítási rendszeréért felelős hatóság, amennyiben az adott tagállam szanálási hatósága tagja egy szanálási kollégiumnak;

h) az EBH, figyelemmel a (4) bekezdésre.

(3) Harmadik országbeli szanálási hatóságokat, amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező anyavállalatnak vagy intézménynek ezekben a harmadik országokban leányintézménye vagy olyan fióktelepe van, amely jelentősnek minősülne, ha az Unióban lenne, kérelmekre megfigyelői státusban meg lehet hívni a szanálási kollégiumban való részvételre feltéve, hogy az ezek vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint egyenértékűek a 98. cikkben szereplő titoktartási követelményekkel.

(4) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez. Ezek biztosítása érdekében az EBH-t meg kell hívni a szanálási kollégium üléseire. Az EBH-nak nincs szavazati joga a szanálási kollégiumok keretén belül folyó szavazások során.

(5) A szanálási kollégium elnöki tisztét a csoportszintű szanálási hatóság tölti be. Ebben a minőségében a csoportszintű szanálási hatóság:

a) a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályokat és eljárásokat alkot;

b) koordinálja a szanálási kollégium valamennyi tevékenységét;

c) összehívja a szanálási kollégium üléseit és ellátja azok elnöki tisztét, valamint teljes körűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium minden tagját a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó napirendi pontokról;

d) tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait a tervezett ülésekről annak érdekében, hogy azok kérelmezhessék az azon való részvételt;

e) a sajátos igények figyelembevételével határoz arról, hogy mely tagok és megfigyelők kapjanak meghívást a szanálási kollégium egyes üléseire, figyelembe véve azt, hogy a megvitatandó kérdés mennyire releváns ezen tagok és megfigyelők szempontjából, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásra;

f) a kollégium valamennyi tagját folyamatosan és kellő időben tájékoztatja a meghozott határozatokról és a szóban forgó ülések eredményeiről.

A szanálási kollégiumban részt vevő tagok szorosan együttműködnek.

▼B

Az e) pont ellenére a szanálási hatóságoknak joguk van részt venni a szanálási kollégium üléssein minden olyan esetben, amikor közös döntéshozatal hatálya alá tartozó vagy a tagállamhoz tartozó csoporthoz tartozó vállalkozással kapcsolatos ügyek szerepelnek az ülés napirendjén.

(6) Csoportszintű szanálási hatóságoknak nem kötelező szanálási kollégiumot létrehozni, ha egyéb csoportok vagy kollégiumok az ebben a cikkben meghatározott funkciókkal megegyező funkciókkal rendelkeznek és ugyanazokat a feladatokat hajtják végre, valamint megfelelnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben megállapított valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve a szanálási kollégiumokban való tagsággal és részvétellel kapcsolatosakat is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével szabályozási standard-tervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a szanálási kollégiumok operatív működését az (1) bekezdésben említett feladatok teljesítése tekintetében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M3*89. cikk***Európai szanálási kollégiumok**

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat két vagy több tagállamban rendelkezik Unióban letelepedett leányvállalattal vagy EU-szintű anyavállalattal, vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett két vagy több uniós fiókteleppel, azon tagállamok szanálási hatóságainak, ahol az említett szervezetek letelepedtek, vagy ahol az említett jelentős fióktelepek találhatóak, egyetlen európai szanálási kollégiumot kell létrehozniuk.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett európai szanálási kollégiumnak az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek, és a kapcsolódó feladatok esetében a fióktelepek tekintetében kell végrehajtaniuk a 88. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.

Az e bekezdés első albekezdésében említett feladatok közé kell tartoznia a 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározásának.

A 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározása során az európai szanálási kollégium tagjainak figyelembe kell venniük a harmadik országbeli hatóságok által elfogadott globális szanálási stratégiát, amennyiben van ilyen.

Ha a globális szanálási stratégia értelmében az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy az EU-szintű anyavállalat és annak leányintézményei, amelyek nem szanálás alá vonható szervezetek, és az európai szanálási kollégium tagjai egyetértenek ezzel a stratégiával, akkor az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy összevont alapon az EU-szintű anyavállalat kötelesek teljesíteni a 45f. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a 45f. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett instrumentumok kibocsátásával valamely harmadik országban

▼M3

letelepedett végső anyavállalatuk vagy az említett végső anyavállalat ugyanabban a harmadik országban letelepedett leányvállalatának, vagy a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételek mellett egyéb szervezetek részére való kibocsátásával.

(3) Ha csak egyetlen EU-szintű anyavállalat tulajdonában van a harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat összes unióbeli leányvállalata, az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét azon tagállam szanálási hatóságának kell betöltenie, ahol az EU-szintű anyavállalat letelepedett.

Amennyiben az első albekezdés nem alkalmazható, azon EU-szintű anyavállalat vagy unióbeli leányvállalat szanálási hatóságának kell betöltenie az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét, amely mérleg szerinti eszközeinek összértéke a legnagyobb.

(4) A tagállamok minden érdekelt fél közös megegyezése alapján eltekinthetnek az európai szanálási kollégium létrehozására vonatkozó követelmény teljesítésétől, ha egy másik csoport vagy kollégium ellátja az ebben a cikkben meghatározottakkal megegyező funkciókat és feladatokat, valamint megfelel valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve az európai szanálási kollégiumokban való tagságnak és részvételnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben meghatározott feltételeit és eljárásait is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, az európai szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdésére is figyelemmel az európai szanálási kollégiumnak egyéb tekintetben a 88. cikknek megfelelően kell működenie.

▼B*90. cikk***Információcsere**

(1) A 84. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak kérésre biztosítaniuk kell egymás számára a többi hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges összes információt.

(2) A csoportszintű szanálási hatóság koordinálja minden kapcsolódó információ szanálási hatóságok közötti áramlását. A csoportszintű szanálási hatóság mindenképp a 88. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b)–i) pontjában említett feladatok ellátásának elősegítése céljából kellő időben a többi tagállam szanálási hatóságainak rendelkezésére bocsát minden kapcsolódó információt.

(3) A harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információra vonatkozó kérést követően a szanálási hatóság a harmadik ország szanálási hatóságának egyetértését kéri ezen információ továbbításához, kivéve, ha a harmadik ország szanálási hatósága már hozzájárult az információ továbbításához.

A szanálási hatóságok nem kötelesek tájékoztatást adni a harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információról, amennyiben a harmadik ország szanálási hatósága nem járult hozzá annak továbbításához.

(4) A szanálási hatóságok megosztják az információkat az illetékes minisztériumokkal, amennyiben azok olyan döntéshez vagy ügyhöz kapcsolódnak, amelyhez szükség van az illetékes minisztérium értesítésére, az azzal való konzultációra vagy amely közpénzeket érint.

▼B*91. cikk***A csoport valamely leányvállalatát érintő csoportszintű szanálás**

(1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, amely egy csoport leányvállalata, megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, akkor az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot, ha az egy másik hatóság, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a szóban forgó csoport szanálási kollégiuma tagjait a következő információkról:

- a) az arról szóló határozat, hogy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek;
- b) a szanálási hatóság által az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedésekről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételekor a csoportszintű szanálási hatóság az érintett szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően felméri az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedésnek vagy egyéb intézkedéseknek a csoportra és a más tagállamokban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatását és különösen azt, hogy a szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik-e azt, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet esetében teljesülnek a szanálási feltételek.

(3) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, az intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanálási hatóság meghozhatja az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedéseket vagy egyéb intézkedéseket.

(4) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított legfeljebb 24 órán belül csoportszintű szanálási programot kell javasolnia, és a javaslatot be kell nyújtania a szanálási kollégiumnak. A 24 órás határidő az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést végrehajtó szanálási hatóság engedélyével meghosszabbítható.

▼B

(5) A csoportszintű szanálási hatóság által végzett értékelés hiányában 24 órán vagy a megállapodás szerinti hosszabb időtartamon belül, az (1) bekezdés szerinti értesítés beérkezését követően az (1) bekezdésben említett értesítést megtevő szanálási hatóság végrehajthatja az említett bekezdés b) pontjának megfelelő értesítés szerinti szanálási vagy egyéb intézkedéseket.

(6) A (4) bekezdésben előírt csoportszintű szanálási program:

- a) figyelembe veszi és követi a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nem szerepelnek.
- b) felvázolja azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságoknak végre kell hajtaniuk az uniós szintű anyavállalat vagy egyes csoporthoz tartozó vállalkozások vonatkozásában annak érdekében, hogy teljesüljenek a 31. és a 34. cikkben említett szanálási célok és alapelvek;
- c) meghatározza, hogy az említett szanálási intézkedéseket hogyan kell koordinálni;
- d) finanszírozási tervet dolgoz ki, amely figyelembe veszi a csoportszintű szanálási tervet, a felelősség megosztásának a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjában meghatározott elveit, valamint a 107. cikkben említett kölcsönösséget.

(7) A (8) bekezdésre is figyelemmel, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(8) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolttól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a csoportszintű szanálási programtól való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

▼B

(9) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (8) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(10) A (7) vagy a (9) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (8) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(11) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

(12) Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló valamennyi, a csoporthoz tartozó vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

(13) A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságok rendszeresen és teljes körűen tájékoztatják a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

*92. cikk***Csoportszintű szanálás**

(1) Ha a csoportszintű szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy a felelősségi körébe tartozó uniós anyavállalat megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, haladéktalanul értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, ha az más hatóság, és a szóban forgó csoporthoz tartozó szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező más szanálási hatóságokat a 91. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett információkról.

A 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a szanálási vagy fizetéseképtelenségi intézkedések közé tartozhat a 91. cikk (6) bekezdésével összhangban kialakított csoportszintű szanálási program végrehajtása, ha az alábbi körülmények bármelyike fennáll:

- a) a 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt, anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételek;
- b) az anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem elégségesek a helyzet stabilizálásához, vagy valószínűsíthetően nem járnak optimális eredménnyel;

▼B

- c) egy vagy több leányvállalat az azokért felelős szanálási hatóságok megállapítása szerint megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben előírt feltételeknek; vagy
- d) a szanálási intézkedések vagy egyéb csoportszintű intézkedések előnyeiből a csoport leányvállalatai oly módon részesülnek, amely miatt a csoportszintű szanálási program alkalmazása helyénvaló.

(2) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések nem tartalmazzak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálási kollégium tagjaival folytatott konzultációt követően kell meghoznia határozatát.

A csoportszintű szanálási hatóságnak határozatában figyelembe kell vennie:

- a) és követnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nincsenek előírva;
- b) az érintett tagállamok pénzügyi stabilitását.

(3) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések tartalmazzak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program hatálya tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(4) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolt csoportszintű szanálástól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a szanálási rendszertől való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

▼B

(5) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (4) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(6) A (3) vagy az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a csoporthoz tartozó összes érintett vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságoknak rendszeresen és teljes körűen tájékoztatniuk kell a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

93. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban a Tanács elé terjesztheti javaslatait többek között a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok között az intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra és harmadik országbeli intézményekre vonatkozó helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások tekintetében, a következő helyzetekben:

- a) amikor egy harmadik országbeli anyavállalatnak leányintézményei vagy fióktelepei vannak – amennyiben e fióktelepeket jelentősnek tekintik – kettő vagy több tagállamban;
- b) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező anyavállalatnak, egy vagy több leányintézménye van valamely harmadik országban;
- c) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban anyavállalattal, leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézménynek egy vagy több fióktelepe van egy vagy több harmadik országban.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködést szolgáló folyamatokat és szabályokat a 97. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben.

(3) Az (1) bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak rendelkezéseket egyes intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra vagy harmadik országbeli intézményekre vonatkozóan.

(4) A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal az (1) és a (2) bekezdésben említett ügyeket illetően azt megelőzően, hogy hatályba lépne az (1) bekezdésben említett, az érintett harmadik országgal kötött megállapodás, amennyiben e kétoldalú megállapodások összhangban vannak e címmel.

*94. cikk***Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása**

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) Amennyiben szanálási kollégiumot hoztak létre a 89. cikknek megfelelően, az közös döntést hoz arról, hogy elismerik-e és végrehajtják-e a valamely harmadik országbeli intézménnyel vagy anyavállalattal összefüggő harmadik országbeli szanálási eljárásokat – a 95. cikkben előírtak kivételével –, amennyiben a szóban forgó intézmény vagy anyavállalat:

- a) két vagy több tagállamban rendelkezik uniós leányvállalattal vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett uniós fiókteleppel rendelkezik, vagy
- b) rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek két vagy több tagállamban vannak vagy e tagállamok joga által szabályozottak.

Amennyiben határozatot hoznak a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésére vonatkozóan, a megfelelő nemzeti szanálási hatóságok nemzeti jogszabályaikkal összhangban végrehajthatják az elismert harmadik országbeli szanálási eljárást.

(3) Az európai szanálási kollégiumban részt vevő szanálási hatóságok közötti döntés hiányában, illetve az európai szanálási kollégium hiányában minden érintett szanálási hatóság – a 95. cikkben foglaltak kivételével – önálló döntést hoz arról, hogy valamely harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat tekintetében elismeri és végrehajtja-e a harmadik ország szanálási eljárásait.

▼B

A határozatnak megfelelően figyelembe kell vennie azon egyes tagállamok érdekeit, amelyekben a harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat működik és különösen a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport egyéb részeire és e tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek legalább a következő hatáskörökkel:

a) szanálási hatáskör gyakorlása a következőkre vonatkozóan:

- i. harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;
 - ii. harmadik országbeli intézmény olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban lévő uniós fióktelep könyvel el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;
- b) a kijelölt tagállamban letelepedett uniós leányvállalat részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;
- c) a 69., 70. és 71. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek; és
- d) a szerződések felmondása, likvidálása vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett vállalkozások vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások a szerződéses jogainak befolyásolása, amennyivel e jogok a vállalkozás harmadik országbeli intézményének, anyavállalatának vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, történjen az maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által vagy az ország szanálási intézkedéseire vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásainak megfelelő egyéb módon, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, beleértve a fizetési és a szállítási kötelezettségeket is, valamint a biztosíték garantálása továbbra is teljesülnek.

(5) Amennyiben arra a közérdek miatt szükség van, a szanálási hatóságok szanálási intézkedéseket hozhatnak egy anyavállalattal szemben, amennyiben az érintett, harmadik országbeli hatóság úgy határoz, hogy egy, a harmadik országhoz tartozó intézmény az adott harmadik ország jogának értelmében megfelel a szanálás feltételeinek. Ennek céljából a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok bármilyen szanálási eszközt alkalmazhatnak az adott anyavállalat tekintetében, továbbá a 68. cikk alkalmazandó.

▼B

(6) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az adott esetben ezen irányelvvel összhangban alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárásokat.

*95. cikk***Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasításához való jog**

Ha a 89. cikkel alapján európai szanálási kollégium jött létre, a szanálási hatóság az egyéb szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően elutasíthatja a harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 94. cikk (2) bekezdése szerinti elismerését vagy végrehajtását, ha úgy ítéli meg, hogy:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a szanálási hatóság tagállamának pénzügyi stabilitására, vagy az eljárások hátrányos hatást gyakorolnának egy másik tagállam pénzügyi stabilitására;
- b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely uniós fióktelep kapcsán a 96. cikk szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;
- c) a valamely tagállamban elhelyezkedő vagy kifizetendő hitelezők, különösen a betétesek, a harmadik országbeli székhely szerinti szanálási eljárás alapján nem részesülnének a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel és betétesekkel egyenlő elbánásban.
- d) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a tagállam számára; vagy
- e) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

*96. cikk***Az Unió fióktelepeinek szanálása**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel az olyan uniós fióktelepek tekintetében meghozandó intézkedések megtételéhez, amelyek nem állnak harmadik országbeli szanálási eljárás alatt, vagy amelyek harmadik országbeli szanálási eljárás alatt állnak, és a 95. cikkben említett körülmények valamelyike érvényesül.

A tagállamok biztosítják, hogy a 68. cikk alkalmazásra kerül ezen hatáskörök gyakorlása tekintetében.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok gyakorolhassák az (1) bekezdésben előírt hatásköröket, amennyiben a szanalási hatóság megállapítja, hogy az intézkedésre közérdek miatt van szükség és a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:

- a) az uniós fióktelep már nem teljesíti, vagy valószínűleg nem teljesíti az adott tagállamon belüli engedélyezésére és működésére vonatkozó, nemzeti jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén megfelelő időkereten belül a fióktelep újra teljesítené a feltételeket, vagy megakadályozható lenne csődbe jutása;
- b) a harmadik országbeli intézmény a szanalási hatóság véleménye szerint nem képes, nem akarja vagy valószínűleg nem képes kifizetni az uniós hitelezők felé fennálló kötelezettségeit vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy könyvelt kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, és a szanalási hatóság meggyőződött arról, hogy az említett harmadik országbeli intézménnyel összefüggésben ésszerű időn belül nem került sor vagy nem fog sor kerülni harmadik országbeli szanalási eljárásra vagy fizetéseképtelenségi eljárásra vagy annak kezdeményezésére;
- c) az érintett harmadik országbeli hatóság harmadik országra vonatkozó szanalási eljárást kezdeményezett a harmadik országbeli intézmény tekintetében, vagy ilyen eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanalási hatóságot.

(3) Ha a szanalási hatóság egy uniós fióktelep tekintetében független intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanalási célokra és az intézkedést a következő elvekkel és követelményekkel összhangban kell meghoznia, amennyiben azok relevánsak:

- a) a 34. cikkben meghatározott elvek;
- b) a IV. cím III. fejezete szerinti szanalási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.

*97. cikk***Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal**

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országgal történő együttműködés tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az ezen cikkben szabályozott tárgykörrel.

(2) Az EBH nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat köthet a következő megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal:

- a) abban az esetben, ha az uniós leányvállalat kettő vagy több tagállamban rendelkezik székhellyel, annak a harmadik országnak az érintett hatóságai, ahol az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság letelepedett;

▼B

- b) abban az esetben, ha a harmadik országbeli intézmény uniós fióktelepet működtet kettő vagy több tagállamban, azon harmadik ország érintett hatósága, amelyben az említett intézmény székhellyel rendelkezik;
- c) abban az esetben, ha egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező, az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság egy vagy több harmadik országbeli leányintézménnyel rendelkezik, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett leányintézmények székhellyel rendelkeznek;
- d) abban az esetben, ha egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézmény egy vagy több fiókteleppel rendelkezik egy vagy több harmadik országban, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett fióktelepeket létrehozták.

Az ebben a bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak egyes konkrét intézményekre vonatkozó rendelkezéseket. A megállapodások nem róhatnak jogi kötelezettségeket a tagállamokra.

(3) Az (2) bekezdés szerinti együttműködési keretmegállapodások megállapítják a részt vevő hatóságok közötti, szükséges információmegosztás és együttműködés során alkalmazandó eljárásokat és szabályokat néhány vagy az összes következő feladat végrehajtására, illetve néhány vagy az összes következő hatáskör gyakorlására vonatkozóan a (2) bekezdés a)–d) pontjában említett intézmények vagy az ilyen intézményeket magukban foglaló csoportok tekintetében:

- a) szanalási tervek kialakítása a 10–13. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) a 15. és 16. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanalhatóságának értékelése;
- c) a szanalhatóság előtt álló akadályok kezelésére és kiküszöbölésére irányuló, 17. és 18. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- d) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- e) a szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök, valamint az érintett harmadik országbeli hatóságok által gyakorolható hasonló hatáskörök gyakorlása.

(4) Az illetékes hatóságok vagy a szanalási hatóságok adott esetben az EBH keretmegállapodásával összhangban lévő, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben meghatározott megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal.

▼B

E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat vagy illetékes hatóságokat abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban két- vagy többoldalú megállapodásokat kössenek harmadik országokkal.

(5) A tagállamok szanalási hatóságai és harmadik országbeli hatóságok között e cikknek megfelelően kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:

- a) a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
- b) a szanalási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 94. és 96. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
- c) a szanalási eszközök alkalmazásához és a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere, és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök;
- d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az ezen irányelv alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező intézményt vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
- e) együttes szanalási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
- f) az a)–e) pont szerinti információcsere és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben – válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.

(6) A tagállamok értesítik az EBH-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok e cikknek megfelelően kötöttek.

*98. cikk***A bizalmas információk cseréje**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 84. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság véleménye szerint egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak.

Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.

- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti – az ezen irányelv szerintihez hasonló – szanalási feladataik elvégzéséhez, és e bekezdés a) pontjára is figyelemmel, az információt nem használják fel semmilyen más célra.

▼B

(2) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok nem tehetik közzé ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok számára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt keletkeztető hatóság), hozzájárul a közzétételhez;
- b) az információt csak az információt keletkeztető hatóság által engedélyezett célból teszik közzé.

(3) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

FINANSZÍROZÁSI RENDSZEREK*99. cikk***Finanszírozási rendszerek európai rendszere**

Létrejön a finanszírozási rendszerek európai rendszere, amely a következőket foglalja magában:

- a) a 100. cikknek megfelelően létrehozott nemzeti finanszírozási rendszerek;
- b) a nemzeti finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás a 106. cikknek megfelelően;
- c) csoportszintű szanálás esetén a nemzeti finanszírozási rendszerek 107. cikkben említett kölcsönössége.

*100. cikk***Szanálás-finanszírozási rendszerek létrehozására vonatkozó követelmény**

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanálási eszközöket és hatásköröket, a tagállamok finanszírozási rendszert vagy rendszereket hoznak létre.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a finanszírozási rendszerek igénybevételét egy e célra kijelölt közhatóság vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóság rendelkezésére bocsássa.

A finanszírozási rendszerek kizárólag a 31. és a 34. cikkben meghatározott szanálási célokkal és elvekkel összhangban használhatók fel.

(2) A tagállamok a betétbiztosítási rendszereikre vonatkozó finanszírozási rendszereikhez használt adminisztratív szerkezetet is felhasználhatják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszerek megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek.

▼B

(4) A (3) bekezdésben előírt célból a finanszírozási rendszerek rendelkeznek mindenképp:

- a) a 103. cikkben meghatározott előzetes hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel a 102. cikkben megállapított célszint elérése céljából;
- b) a 104. cikkben meghatározott utólagos rendkívüli hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel, amennyiben az a) pontban meghatározott hozzájárulások nem elegendők és
- c) kölcsönök felvételére és a 105. cikkben meghatározott egyéb támogatási formák igénybevételére vonatkozó hatáskörrel.

(5) A (6) bekezdésben engedélyezett esetek kivételével minden tagállam létrehozza saját nemzeti finanszírozási rendszerét egy olyan alapon keresztül, amelynek igénybevételét szanálási hatósága rendelheti el a 101. cikk (1) bekezdésében felsorolt célok érdekében.

(6) Az e cikk (5) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére a tagállamok az e cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségeik teljesítése céljából nemzeti finanszírozási rendszerüket úgy is létrehozhatják, hogy az a területükön engedélyezett intézményektől beszedett kötelező hozzájárulásokra támaszkodjon, melyek alapjául a 103. cikk (7) bekezdésében említett kritériumok szolgálnak, és amelyek kezelése nem a szanálási hatóságuk által irányított alapon keresztül történik –, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hozzájárulások révén összegyűjtött összeg legalább a 102. cikk értelmében összegyűjtendő összeggel egyenlő;
- b) a tagállam szanálási hatóságát megillető összeg egyenlő e hozzájárulások összegével, melyet a tagállam a szanálási hatóság kérésére – kizárólag a 101. cikkben felsorolt célokra történő felhasználásra – haladéktalanul annak rendelkezésére bocsát;
- c) a tagállam tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy él azon jogkörével, hogy finanszírozási rendszerét e bekezdés szerinti struktúrára alapozza;
- d) a tagállam ezen a b) pontjában említett összegről legalább évenkénti rendszerességgel tájékoztatja a Bizottságot; továbbá
- e) az e bekezdésben megállapított, eltérő explicit rendelkezés hiányában finanszírozási rendszere megfelel a 99.– 102. cikknek, a 103. cikk (1)–(4) és (6) bekezdésének, továbbá a 104– 109. cikknek

E bekezdés alkalmazásában a 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében figyelembe veendő rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé sorolható bármely, a tagállamok által a 2010. június 17. és 2014. július 2. közötti időszak során létrehozott kötelező hozzájárulási rendszer keretében a területükön működő intézményektől a rendszer szintű kockázatokhoz, illetve az intézmények csődjéhez és szanáláshoz kapcsolódó költségek fedezése céljából beszedett kötelező hozzájárulás –, feltéve, hogy az adott tagállam teljesíti az e. címben foglalt rendelkezéseket. A betétbiztosítási rendszerekbe befizetett hozzájárulások nem számíthatók be a szanálásfinanszírozási rendszer 102. cikk szerinti célszintjének a teljesítésekor.

▼B*101. cikk***Szanálás-finanszírozási rendszerek alkalmazása**

(1) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóság a következő célból, kizárólag a szanálási eszközök hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges mértékben használhatja a 100. cikknek megfelelően létrehozott finanszírozási rendszereket:

- a) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garántálására;
- b) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet részére történő hitelnújtásra;
- c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
- d) áthidaló intézményhez és vagyonkezelő szervezethez nyújtott hozzájárulás céljára;
- e) a részvényeseknek vagy a hitelezőknek a 75. cikkel összhangban fizetendő kártérítés céljára;
- f) a szanálás alatt álló intézménybe történő befizetés céljára, amennyiben arra egyes hitelezők követeléseinek leírása vagy a kötelezettségek átalakítása helyett kerül sor, amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, és a szanálási hatóság úgy dönt, hogy a 44. cikk (3)–(8) bekezdésével összhangban egyes hitelezőket kizár a hitelezői feltőkésítés hatálya alól;
- g) a többi finanszírozási rendszer számára a 106. cikkel összhangban, önkéntes alapon nyújtott kölcsönzés céljából;
- h) az a)–g) pontokban említett intézkedések bármely kombinációja céljára.

A finanszírozási rendszer az üzletértékesítési eszközzel összefüggésben az első albekezdésben említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében vehető igénybe.

(2) A szanálásfinanszírozási rendszer közvetlenül nem használható valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek a fedezésére, illetve az ilyen intézmény vagy szervezet feltőkésítésére. Abban az esetben, ha a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (1) bekezdése céljaira történő alkalmazása közvetve azt eredményezi, hogy valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek egy része a szanálásfinanszírozási rendszerre hárul, a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételeire vonatkozóan a 44. cikkben megállapított alapelveket kell alkalmazni.

*102. cikk***Célszint**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a finanszírozási rendszereik rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjék a területükön engedélyezett összes intézmény biztosított betétei összegének legalább 1 %-át. A tagállamok az ezen összeget meghaladó célszinteket is előírhatnak.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban a finanszírozási rendszerekbe irányuló, a 103. cikk szerint beszedett hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során, megfelelően figyelembe véve azonban az üzleti ciklusokat és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások gyakorolhatnak a hozzájáruló intézmények pénzügyi pozíciójára.

Abban az esetben, ha a finanszírozási rendszerek a tagállamok területén engedélyezett összes intézmény tekintetében a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítás hatálya alá tartozó, fedezett betétek 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítenek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják a kezdeti időszakot.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulásokat. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A rendszeres hozzájárulásnak megfelelően figyelembe kell venni az üzleti ciklus fázisát és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások eredményezhetnek az éves hozzájárulások e bekezdés tekintetében történő meghatározásakor.

(4) Az EBH-nak 2016. október 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz arra vonatkozó ajánlások kíséretében, hogy mi lenne a megfelelő referenciapont a szanalásfinanszírozási rendszer célszintjének meghatározásához, különösen kitérve arra, hogy a teljes kötelezettség-állomány megfelelőbb alap-e a biztosított betéteknél.

(5) A (4) bekezdésben említett jelentés eredményei alapján a Bizottság adott esetben 2016. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arról, hogy mi alapján határozzák meg a szanalásfinanszírozási rendszerek célszintjét.

*103. cikk***Előzetes hozzájárulások**

(1) A 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a területükön engedélyezett intézmények legalább évente hozzájárulást fizessenek, az uniós fióktelepeket is beleértve.

(2) Az egyes intézmények hozzájárulását az intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és a tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény aggregált, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének az aránya alapján kell megállapítani.

▼B

E hozzájárulásokat ki kell igazítani az intézmények kockázati profiljának megfelelően, a (7) bekezdésnek megfelelően elfogadott kritériumokkal összhangban.

(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 101. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanálási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszedett hozzájárulás teljes összegének 30 %-át.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben meghatározott hozzájárulás-fizetési kötelezettség a nemzeti jog alapján érvényesíthető legyen és az esedékes hozzájárulások teljes mértékben befizetésre kerüljenek.

A tagállamok megfelelő szabályozási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségeket állapítanak meg az esedékes hozzájárulások teljes mértékű befizetésének biztosítása érdekében. A tagállamok biztosítják a hozzájárulások pontos befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedéseket. A tagállamok biztosítják azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hozzájárulás-fizetés kijátszásának, elkerülésének vagy az azzal kapcsolatos visszaélésnek a megelőzése.

(5) Az e cikknek megfelelően beszedett összegeket csak a 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra lehet felhasználni.

(6) A 37., 38., 40., 41. és 42. cikkre figyelemmel a szanálás alatt álló intézménytől vagy az áthidaló intézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem a finanszírozási rendszerekhez kerülhet.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak részletes meghatározása céljából, mit jelent a hozzájárulásnak az intézmények kockázati profiljával arányos, az e cikk (2) bekezdésében említett kiigazítása, a következők figyelembevételével:

- a) az intézmény kockázati kitettsége, beleértve kereskedelmi tevékenységének jelentőségét, mérlegen kívüli kitettségeit és a tőkeáttétel fokát;
- b) a társaság finanszírozási forrásainak és szabadon felhasználható, nagyfokú likviditással rendelkező eszközeinek stabilitása és diverzifikációja;
- c) az intézmény pénzügyi helyzete;
- d) annak valószínűsége, hogy az intézmény szanálás alá kerül;
- e) az intézmény által korábban kapott rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke;
- f) az intézmény struktúrájának összetettsége és szanálhatósága;

▼B

- g) az intézmény jelentősége egy vagy több uniós tagállam pénzügyi rendszere stabilitásának vagy gazdaságának szempontjából;
- h) az intézmény részvétele egy intézményvédelmi rendszerben.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:
- a) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek;
- b) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások szabályszerű befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedések.

*104. cikk***Rendkívüli utólagos hozzájárulások**

(1) Ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendők a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek az összegeknek a fedezésére a területükön engedélyezett intézmények rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessenek. Ezek a rendkívüli utólagos hozzájárulások a 103. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályoknak megfelelően kerülnek elosztásra az intézmények között.

A rendkívüli utólagos hozzájárulások nem haladhatják meg a 103. cikknek megfelelően meghatározott hozzájárulások éves összegének háromszorosát.

(2) Az e cikk alapján beszedett hozzájárulásokra a 103. cikk (4)–(8) bekezdései alkalmazandók.

(3) Amennyiben a hozzájárulás veszélyeztetné az intézmény likviditását vagy fizetőképességét, a szanálási hatóság teljesen vagy részlegesen elhalaszthatja az intézmény arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerbe rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessen. Az ilyen halasztást legfeljebb 6 hónapos időtartamra lehet megadni, de az intézmény kérésére megújítható. Az ezen albekezdés alapján elhalasztott hozzájárulásra egy későbbi időpontban kerül sor, amikor a kifizetés már nem veszélyezteti az intézmény likviditását vagy fizetőképességét.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyeknek esetén az e cikk (3) bekezdésének megfelelően az intézmény hozzájárulása elhalasztható.

*105. cikk***Alternatív finanszírozási eszközök**

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszereknek lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy a pénzügyi támogatás más formáinak igénybevételére intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől, amennyiben a 94. cikk szerint beszedett összegek nem elegendők a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére, és a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre vagy nem elegendők.

*106. cikk***Finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek az összes többi uniós finanszírozási rendszertől kérelmezhessenek kölcsönt, amennyiben:

- a) a 103. cikk szerint beszedett összegek nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére;
- b) a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre; továbbá
- c) a 105. cikkben előírt alternatív finanszírozási rendszerek nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek jogosultak legyenek az (1) bekezdésben meghatározott körülmények esetén kölcsönt nyújtani más uniós finanszírozási rendszereknek.

(3) Az (1) bekezdés alapján benyújtott kérést követően a többi uniós finanszírozási rendszer mindegyike dönt arról, hogy nyújt-e kölcsönt a kérelmet benyújtó finanszírozási rendszernek. A tagállamok előírhatják, hogy az említett döntést az illetékes minisztériummal vagy a kormánnyal folytatott konzultációt követően vagy annak engedélyével kelljen meghozni. A határozatot megfelelő sürgősséggel kell meghozni.

(4) A kamatlábról, a törlesztési időszakról és a kölcsönök egyéb feltételeiről a kölcsönt felvevő finanszírozási rendszernek és azon többi finanszírozási rendszernek kell megállapodnia, amelyek a részvétel mellett döntöttek. Az összes részt vevő finanszírozási rendszer által nyújtott kölcsönre ugyanazon kamatlábat, törlesztési időszakot és egyéb feltételeket kell alkalmazni, kivéve, ha az összes részt vevő finanszírozási rendszer máshogy állapodott meg.

(5) Az egyes részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek által kölcsönzött összeg nagyságát az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában található biztosított betétek összegének és a részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek tagállamaiban található biztosított betétek aggregáltjának az aránya alapján kell megállapítani. E hozzájárulási arányok az összes részt vevő finanszírozási rendszer egyetértésével megváltoztathatók.

(6) Egy másik tagállam szanálásfinanszírozási rendszerének e cikk értelmében nyújtott, fennálló kölcsönt a kölcsönt nyújtó szanálásfinanszírozási rendszer eszközeként kell elszámolni, és beszámítható ez utóbbi finanszírozási rendszer célszintjébe.

*107. cikk***A nemzeti finanszírozási rendszerek által csoportszintű szanálás esetén biztosított kölcsönösség**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 91. vagy 92. cikkben meghatározott csoportszintű szanálás esetén e cikknek megfelelően a csoporthoz tartozó minden intézmény nemzeti finanszírozási rendszere hozzájáruljon a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

▼B

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a csoportszintű szanalási hatóságnak a csoporthoz tartozó intézmények szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően – szükség esetén a szanalási intézkedés megtétele előtt – finanszírozási tervet kell javasolnia, a 91. és a 92. cikkben előírt csoportszintű szanalási program részeként.

A finanszírozási tervet a 91. és a 92. cikkben előírt döntéshozatali eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A finanszírozási tervnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a 36. cikk szerinti értékelés az érintett csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében;
- b) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások által a szanalási eszközök alkalmazásának pillanatában elszámolható veszteségek;
- c) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások esetében az egyes részvényesi vagy hitelezői osztályokra háruló veszteségek;
- d) a betétbiztosítási rendszerek által a 109. cikk (1) bekezdésével összhangban esetlegesen fizetendő hozzájárulások;
- e) a szanalásfinanszírozási rendszerekből történő teljes hozzájárulás, valamint a hozzájáruláscélja és formája;
- f) az e) pontban említett teljes finanszírozási hozzájárulás kielégítéséhez szükséges, az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanalás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összegének a kiszámításához használt alap;
- g) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanalás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összege, és e hozzájárulások formája;
- h) az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak finanszírozási rendszerei által a 105. cikkel összhangban intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól és más harmadik felektől felveendő kölcsön összege;
- i) azon időkeret, amelyen belül az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamai finanszírozási rendszereit használni lehet, és amelyet szükség szerint meg lehet hosszabbítani.

(4) A finanszírozási hozzájárulás arányításához használt, a (3) bekezdés e) pontjában említett alapnak összhangban kell lennie az e cikk (5) bekezdésével és a csoportszintű szanalási tervben a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjával összhangban előírt elvekkel, kivéve, ha a finanszírozási terv más megállapodást tartalmaz.

(5) Ha a finanszírozási terv nem tartalmaz más megállapodást, az egyes nemzeti finanszírozási rendszerek hozzájárulásának kiszámításához használt alap meghatározásánál figyelembe kell venni különösen a következőket:

- a) az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt, a kockázattal súlyozott eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;

▼B

- b) az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;
- c) a csoportszintű szanálást szükségessé tevő azon veszteségek aránya, amelyek az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában működő illetékes hatóságok felügyelete alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokban keletkeztek; továbbá
- d) azon csoportszintű finanszírozási rendszerek azon forrásainak aránya, amelyek a finanszírozási terv szerint az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában székhellyel rendelkező, csoporthoz tartozó vállalkozások közvetlen megsegítésére használhatók.

(6) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok szabályokat és eljárásokat állapítanak meg előzetesen annak biztosítására, hogy az összes nemzeti finanszírozási rendszer haladéktalanul teljesíteni tudja hozzájárulását a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

(7) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszereknek a 105. cikkben meghatározott feltételek alapján lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételére intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól, vagy egyéb harmadik felektől.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő nemzeti finanszírozási rendszerek garanciát nyújthassanak a csoportfinanszírozási rendszerek által a (7) bekezdéssel összhangban felvett kölcsönökhöz.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszerek alkalmazásából eredő bármely jövedelem vagy haszon a szanálás finanszírozásához való hozzájárulásuk mértékének megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerekhez kerüljön, a (2) bekezdésben meghatározottak szerint.

▼M2*108. cikk***A kielégítési sorrendben elfoglalt hely**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetésektelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban:

- a) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét:
- i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna őket el.

▼ M2

b) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg az a) pontban meghatározott kielégítési sorrendben elfoglalt helyet:

- i. biztosított betétek;
- ii. fizetéseképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben előbbre sorolják, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmazzak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek;
- c) a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik előbbre sorolják a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

(4) Az (5) és a (7) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik a 2016. december 31-én elfogadott formájukban alkalmazandóak legyenek az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által az (EU) 2017/2399 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ a nemzeti jogba áttültető intézkedések hatálybalépésének időpontja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére.

(5) Amennyiben egy tagállam 2016. december 31-ét követően, de 2017. december 28. előtt nemzeti jogszabályt fogadott el az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan, e cikk (4) bekezdése nem alkalmazandó az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követelésekre, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az említett nemzeti jogszabály értelmében, és az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben előbbre kell sorolni, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2399 irányelve (2017. december 12.) a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról (HL L 345., 2017.12.27., 96 o.).

▼ **M2**

- i. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
 - ii. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmazzak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek; és
 - iii. a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, a nemzeti jogszabály szerinti alacsonyabb helyükre;
- b) az említett nemzeti jogszabály értelmében az ezen albekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetésképtelenségi eljárásban előbbre kell sorolni a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

Az (EU) 2017/2399 irányelvet a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésének időpontjában az első albekezdés b) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye megegyezik az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében említett hellyel.

(6) A (2) bekezdés b) pontja és az (5) bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontja alkalmazásában azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek kamatozása változó, mivel valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól függ, valamint azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek nem a kibocsátó hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a tőke, a visszafizetés és a kamatláb ugyanabban a pénznemben denominált, pusztán e jellemzőik miatt nem tekintendők beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak.

(7) Azok a tagállamok, amelyek 2016. december 31. előtt a rendes fizetésképtelenségi eljárást szabályozó olyan nemzeti jogszabályt fogadtak el, amelynek értelmében az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követelések a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve két vagy több különböző kategóriára vannak felosztva, vagy amelynek értelmében megváltozott az ilyen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló minden egyéb rendes, fedezetlen követeléshez képest, előírhatják azt, hogy az említett rendes, fedezetlen követelések közül a kielégítési sorrendben a legalacsonyabb helyet elfoglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a kielégítési sorrendben elfoglalt helye egyezzen meg az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő követelések által elfoglalt hellyel.

▼ **B***109. cikk***Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedése esetén és feltéve, hogy ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, feleljen a következőkért:

- a) amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, az az összeg, amellyel a biztosított betétek követeléseit csökkentették volna az intézmény veszteségeinek a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontja

▼B

szerinti fedezése céljából abban az esetben, ha a biztosított betétekre kiterjedt volna a hitelezői feltőkésítés hatálya, és ha ugyanakkora mértékben csökkentették volna azokat, mint a rendes fizetési képtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezők követeléseit; vagy

- b) amennyiben egy vagy több, a hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközt alkalmaznak, azon veszteségek összege, amely a biztosított betétesekre hárult volna, amennyiben a biztosított betétesek a rendes fizetési képtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezőkre hárulóval arányos mértékű veszteséget szenvedtek volna el.

A betétbiztosítási rendszer felelőssége egyetlen esetben sem haladhatja meg annak a veszteségnek az összegét, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében számolják fel.

Amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, a betétbiztosítási rendszer számára nem írható elő, hogy hozzájáruljon az intézmény vagy az áthidaló intézmény a 46. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti feltőkésítésének költségeihez.

Ha a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a betétbiztosítási rendszer nagyobb mértékben járult hozzá a szanáláshoz, mint amekkora nettó veszteséget az intézmény rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolása során szenvedett volna el, a betétbiztosítási rendszer jogosult arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből a 75. cikkel összhangban megkapja a különbözet összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azon összeg meghatározása, mely összeg erejéig a betétbiztosítási rendszer e cikk (1) bekezdésével összhangban felelős, megfeleljen a 36. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

(3) A betétbiztosítási rendszer által az (1) bekezdés alkalmazásában tett hozzájárulás készpénzben fizetendő.

(4) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyonértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik vállalkozáshoz átadják, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem adtak át, feltéve, hogy az átadott eszközök összege egyenlő a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott aggregált kártalanítási összeghatárral, vagy meghaladja azt.

(5) Az (1)–(4) bekezdés ellenére, amennyiben a betétbiztosítási rendszer számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket annak megfelelően felhasználták és azokat ennek megfelelően a betétbiztosítási rendszer célszintjének kevesebb mint kétharmadára lecsökkentették, a betétbiztosítási rendszerhez való szokásos hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A betétbiztosítási rendszer kötelezettsége semmi esetben nem lehet nagyobb a 2014/49/EU irányelv 10. cikke által előírt célszint 50 %-a. A tagállamok a nemzeti bankszektoruk sajátosságainak figyelembevétele mellett megállapíthatnak 50 %-nál nagyobb százalékkértéket.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulása ezen irányelv szerint semmilyen körülmények között nem haladhatja meg azon veszteségeket, amelyeket rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el.

VIII. CÍM SZANKCIÓK

110. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések

(1) Annak sérelme nélkül, hogy a tagállamoknak joguk van büntetőjogi szankciókról rendelkezni és ilyen szankciókat kiszabni, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciók tekintetében nem határoznak meg szabályokat; közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb adminisztratív intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az első bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra és EU-szintű anyavállalatokra vonatkoznak, a kötelezettségek megsértése esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – adminisztratív szankciókat lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A jelen irányelvben előírt adminisztratív szankcionálási hatáskört – a jogsértés típusától függően – a szanálási hatóságokra vagy az illetékes hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságokat és az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az adminisztratív szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban valamelyik alábbi módon kell gyakorolniuk a közigazgatási szankcionálási hatáskörüket:

- a) közvetlenül,
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz benyújtott kérelem útján.

111. cikk

Különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

- a) az 5. vagy a 7. cikket megsértve nem kerül sor a helyreállítási tervek és a csoportszintű helyreállítási tervek elkészítésére, naprakészen tartására, illetőleg aktualizálására;
- b) a 25. cikket megsértve nem kerül sor az illetékes hatóság arról való értesítésére, hogy csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásának szándéka áll fenn;

▼B

(2) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a tagállami jognak megfelelő módon, név nélkül kell közzétenniük az általuk kivetett szankciókat bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a szankciót természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok nyilvánosságra hozatala az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalának arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalanul bizonyul;
- b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő büntügyi nyomozást;
- c) ha a nyilvánosságra hozatal, amennyiben meghatározható, aránytalan veszteséget okozna az intézményeknek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek vagy az érintett természetes személyeknek.

Ezekben az esetekben alternatív megoldásként az érintett adatok nyilvánosságra hozatala ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időszak során a név nélküli nyilvánosságra hozatal indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(3) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet a szanálási hatóság vagy az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

(4) Az EBH 2016. július 3-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak a szankciók tagállamok általi, (2) bekezdés szerinti név nélküli nyilvánosságra hozataláról és különösen arról, hogy e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak-e a tagállamok között. A jelentés beszámol minden olyan jelentős eltérésről, amely a tagállamoknak a szankciók nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nemzeti jogszabályai alapján a szankciók nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennáll.

*113. cikk***Központi adatbázis fenntartása az EBH által**

(1) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a 84. cikkben említett, a szakmai titoktartásra vonatkozó előírások mellett tájékoztatniuk kell az EBH-t a 111. cikk alapján általuk kivetett összes közigazgatási szankcióról, valamint az azzal kapcsolatos információkról, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye. Az EBH a bejelentett szankciókról kizárólag a szanálási hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag a szanálási hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet a szanálási hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít. Az EBH a hozzá bejelentett szankciókról kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít.

(2) Az EBH honlapot tart fenn, amelyen linkek található az egyes szanálási hatóságok, illetve az egyes illetékes hatóságok által a 112. cikk szerint nyilvánosságra hozott szankciókhoz, és amely feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra hozzák nyilvánosságra a szankciókat.

▼B*114. cikk***Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok és szanálási hatóságok általi gyakorlása**

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) az érintett természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal és szanálási hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

IX. CÍM

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK*115. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó bizottsági felhatalmazás a 2014. július 2-től számított határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A

▼B

határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk második bekezdése, a 44. cikk (11) bekezdése, a 76. cikk (4) bekezdése, a 103. cikk (7) és (8) bekezdése vagy a 104. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács értesítését követő három hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács ezen időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

(6) A Bizottság nem fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, amennyiben az Európai Parlament rendelkezésére álló ellenőrzési idő a hosszabbítással együtt is öt hónap alá csökken a szünet miatt.

X. CÍM

A 82/891/EGK, a 2001/24/EK, a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU, a 2012/30/EU ÉS a 2013/36/EU IRÁNYELV, VALAMINT AZ 1093/2010/EU ÉS A 648/2012/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

▼M1**▼B***117. cikk***A 2001/24/EK irányelv módosításai**

A 2001/24/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ez az irányelv az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke (1) bekezdésének (2) pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokra és e befektetési vállalkozásoknak a központi irodájuk helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített fióktelepeire is alkalmazandó.

(4) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) meghatározott szanalási eszközök alkalmazása, illetve szanalási hatáskörök gyakorlása esetén ezen irányelv a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra, vállalkozásokra és anyavállalatokra is alkalmazandó.

(5) Ezen irányelv értesítésre vonatkozó 4. és 7. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 83. cikke alkalmazandó.

▼B

(6) Ezen irányelv szakmai titoktartásra vonatkozó 33. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 84. cikke alkalmazandó

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- »székhely szerinti tagállam«: az 575/2013/EU rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;
- »fogadó tagállam«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;
- »fióktelep«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;
- »illetékes hatóság«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, vagy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (17) bekezdése értelmében vett szanálási hatóság, az azon irányelv szerint hozott átszervezési intézkedések tekintetében;
- »vagyonfelügyelő«: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a reorganizációs intézkedések végrehajtása;
- »közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok«: a tagállamok reorganizációs intézkedésekben, illetve felszámolási eljárásban illetékes közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai;
- »reorganizációs intézkedések«: azok az intézkedések, amelyek célja egy a 2013/575/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érintik harmadik személyek korábban megszerzett jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a követelések csökkentésének a lehetőségét is; ezek az intézkedések magukban foglalják a 2014/59/EU irányelvben előírt szanálási eszközök alkalmazását és szanálási hatáskörök gyakorlását;

▼B

- »felszámoló«: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a felszámolási eljárás lebonyolítása;
- »felszámolási eljárás«: egy tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által indított és figyelemmel kísért eljárások összessége, amelyek célja az eszközöknek az adott hatóságok felügyelete alatt történő értékesítése, ideértve azt az esetet is, amikor az eljárás egyezség vagy más hasonló intézkedés következtében megszűnik;
- »szabályozott piac«: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac (*);
- „eszköz”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 50. pontjának b) alpontjában meghatározott pénzügyi eszköz;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacáról és a 2002/92/EK és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 349 o.)”

3. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Nettósítási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke sérelme nélkül a nettósítási megállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

4. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Visszavásárlási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke, valamint ezen irányelv 24. cikke sérelme nélkül a repomegállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

118. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosítása

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ezen irányelv 4.–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítéki megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a helyreállításról és szanalásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének V. vagy VI. fejezete értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármilyen efféle, a

▼B

tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében a (2) bekezdés c) pontjának iv. alpontjában és d) pontjában említett, legalább a helyreállításról és szanálásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében rögzített biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező szervezetek rendezett szanálásának előmozdítása érdekében meghatározott korlátozásokra. (*)

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

2. A 9a. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv.

Ezen irányelv nem sérti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelvet.”

119. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 2004/25/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

▼M1**▼B**

121. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosítása

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

▼B

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

2. Az 5. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv alkalmazásában a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhasson vagy módosíthassa az alapszabályt annak előírása tekintetében, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlést az e cikk (1) bekezdésében meghatározottnál rövidebb időn belül össze lehessen hívni – feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, a 2014/59/EU irányelv 27. vagy 29. cikkében foglalt feltételek (korai beavatkozást kiváltó feltételek) teljesülnek, és a tőkeemelés az említett irányelv 32. és 33. cikkében meghatározott szanálási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában a 6. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, időtartam meghatározására vonatkozó kötelezettség, a 6. cikk (4) bekezdésében előírt, a felülvizsgált napirend kellő időben történő hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség, valamint a 7. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, egységes fordulónap meghatározására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó.”

▼M1**▼B***124. cikk***A 2013/36/EU irányelv módosítása**

A 2013/36/EU irányelv 74. cikkéből a (4) bekezdést el kell hagyni.

*125. cikk***Az 1093/2010/EU rendelet módosítása**

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. »illetékes hatóság«:

- i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában, valamint a 2007/64/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott illetékes hatóság;

▼B

- ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
- iii. a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18) pontjában meghatározott kijelölt hatóság;
- iv. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről, (HL L 173, 2014.6.12., 149 o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 40. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”.

126. cikk

Az 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet 81. cikkének (3) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

- „k) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

XI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

127. cikk

EBH Szanálási Bizottság

Az EBH az ezen irányelvben előírt határozatainak előkészítése céljából az 1093/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó belső bizottságot hoz létre, melyeket annak 44. cikkének megfelelően kell meghozni, beleértve a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetekre vonatkozó határozatokat, melyek a szanálási hatóságokra ruházott feladatokra vonatkoznak. Különösen az 1093/2010/EU rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH biztosítja, hogy a határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével. A belső bizottság az ezen irányelv 3. cikkében említett szanálási hatóságokból áll.

Ezen irányelv alkalmazásában az EIOPA és az EBH az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében együttműködik az EÉPH-val és az EBFH-val.

Ezen irányelv alkalmazásában az EBH biztosítja, hogy a szanálási bizottság és az 1093/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönülnek egymástól. A szanálási bizottság elősegíti a szanálási tervek kifejlesztését és koordinálását, valamint módszereket dolgoz ki a csődhelyzetben lévő pénzügyi vállalkozások szanálására.

128. cikk

Az EBH-val folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok – ezen irányelv céljából és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban – együttműködnek az EBH-val.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul az EBH rendelkezésére bocsátják feladatainak az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően történő ellátásához szükséges valamennyi információt.

129. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2018. június 1-jéig felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és jelentést nyújt be arról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Mindenekelőtt az alábbiakat értékeli:

- a) az EBH-nak a 4. cikk (7) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;
- b) az EBH-nak a 45. cikk (19) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;

▼B

c) az ezen irányelvben az EBH-ra ruházott szerep működése és hatékonysága, beleértve a közvetítő szerep betöltését is.

E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is kell csatolni.

Az első albekezdésben előírt felülvizsgálat ellenére a Bizottság 2017. július 3-ig külön felülvizsgálja a 13., a 18. és a 45. cikk alkalmazását az EBH kötelező jellegű közvetítési jogköre tekintetében, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozás jövőbeli alakulásának a figyelembevételére céljából. Ezt a jelentést és azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

*130. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok 2014. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2015. január 1-től alkalmazzák.

Mindazonáltal a tagállamok a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának való megfelelés érdekében elfogadott rendelkezéseket legkésőbb 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

2. Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

3. A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*131. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 124. cikk 2015. január 1-jén lép hatályba.

*132. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A helyreállítási tervben feltüntetendő információk

A helyreállítási terv a következőket tartalmazza:

- (1) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása és összefoglaló az általános helyreállítási képességről;
- (2) az intézmény előző helyreállítási tervhez képest bekövetkezett lényegi változásainak összefoglalása;
- (3) kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogyan kívánja a vállalkozás kezelni az esetleges negatív piaci reakciókat;
- (4) az intézmény pénzügyi helyzetének fenntartásához vagy rendezéséhez szükséges, a tőkével és a likviditással kapcsolatos intézkedések köre;
- (5) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- (6) a terv hatékony és kellő időben történő végrehajtását gátló lényegi akadályok részletes leírása, ideértve a csoport többi tagjára, az ügyfelekre és szerződéses partnerekre gyakorolt hatás figyelembevételét;
- (7) a kritikus funkciók meghatározása,
- (8) az intézmény fő üzletágai, működési folyamatai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes leírása;
- (9) annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási terv hogyan illeszkedik az intézmény vállalatirányítási struktúrájába, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó politikák és eljárások részletes leírása, és a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek azonosítása;
- (10) az intézmény szavatolótőkéjének megőrzésére vagy helyreállítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (11) szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy az intézmény megfelelően hozzáférjen válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, a rendelkezésre álló biztosíték értékelése, valamint a csoporthoz tartozó szervezetek és üzletágak közötti likviditásképezés lehetőségének felmérése annak érdekében, hogy az intézmény folytatni tudja működését és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
- (12) a kockázat és a tőkeáttétel csökkentésére irányuló szabályok és intézkedések;
- (13) a kötelezettségek szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (14) az üzletágak szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (15) a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való folyamatos hozzáférés fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (16) az intézmény működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is ideértve – folyamatosságának fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (17) előkészítő intézkedések, amelyek lehetővé teszik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához megfelelő időkeretben történő értékesítését;

▼B

- (18) az ügyvezetés egyéb intézkedései, illetve stratégiái a pénzügyi stabilitás helyreállítására, és ezen intézkedések és stratégiák várható pénzügyi hatása;
- (19) az intézmény által tett vagy tervezett előkészítő intézkedések a helyreállítási terv végrehajtásának előmozdítására, az intézmény kellő időben történő feltőkésítéséhez szükséges intézkedéseket is beleértve;
- (20) indikátorokból álló keret, amely meghatározza, hogy mely ponton hoznák meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedéseket.

B. SZAKASZ**A szanalási hatóságok által a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához az intézményektől bekérhető információk**

A szanalási hatóságok felkérhetik az intézményeket arra, hogy a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához biztosítsák legalább az alábbi információkat:

- (1) az intézmény szervezeti struktúrájának részletes leírása, az összes jogi személy listáját is beleértve;
- (2) az egyes jogi személyek szavazati jogot biztosító, illetve nem biztosító részvényei közvetlen tulajdonosainak azonosítása és a részesedés százalékos aránya;
- (3) az egyes jogi személyek telephelye, bejegyzése szerinti joghatósága, engedélyei és felső vezetése;
- (4) az intézmény kritikus működési folyamatainak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a működési folyamatokhoz és üzletágakhoz kapcsolódó jelentősebb eszközportfóliókat és kötelezettségeket – jogi személyenkénti bontásban;
- (5) az intézmény és összes jogi személyre kötelezettségeit alkotó elemek részletes leírása, legalább típusonként és összegenként elkülönítve a rövid és hosszú lejáratú tartozásokat, a biztosított, a biztosíték nélküli és az alárendelt kötelezettségeket;
- (6) az intézmény említett kötelezettségei közül a ► **M3** hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek ◀ részletezése;
- (7) azon eljárások azonosítása, amelyekkel megállapítható, hogy az intézmény kinek nyújtott biztosítékot, kinél van a biztosíték, és melyik a biztosíték helye szerinti joghatóság;
- (8) az intézmény és jogalanyai mérlegen kívüli kitettségeinek leírása, az adott jogi személy kritikus működési folyamatait és fő üzletágait is beleértve;
- (9) az intézmény jelentős fedezeti ügyletei, a jogi személyhez való hozzárendelést is beleértve;
- (10) az intézmény legjelentősebb vagy legkritikusabb partnereinek azonosítása, valamint a legjelentősebb partnerek csődje által az intézmény pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás elemzése;
- (11) minden olyan rendszer, amelyen az intézmény jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, az intézmény jogi személyeinek, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (12) minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek az intézmény közvetlenül vagy közvetve a tagja – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;

▼B

- (13) a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes leltára és leírása, beleértve az intézmény által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozási beszámolási rendszereket – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz való hozzárendelést is beleértve;
- (14) a 13. pontban meghatározott rendszerek tulajdonosainak azonosítása, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint a szoftverek és rendszerek vagy licenciák – az intézmény jogi személyeihez, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz hozzárendelve;
- (15) a jogi személyek azonosítása és felvázolása, valamint a különböző jogi személyek közötti kapcsolódások és kölcsönös függések, mint például:
- közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - tőke-, finanszírozási, illetve likviditási megállapodások;
 - fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - keresztagarancia-megállapodások, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - kockázatruházások és back-to-back kereskedési megállapodások; szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;
- (16) az, hogy az egyes jogi személyek melyik illetékes és szanálási hatósághoz tartoznak;
- (17) az intézmény szanálási tervének elkészítéséhez szükséges információk biztosításáért felelős irányító testület tagja, valamint a különböző jogi személyekért, a kritikus működési folyamatokért és a fő üzletágakért felelős vezetők, amennyiben különböznek az említett vezető tisztségviselőtől;
- (18) az intézménynél bevezetett azon intézkedések leírása, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság által meghatározott, a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásához szükséges összes információt a szanálási hatóság rendelkezésére bocsássák;
- (19) az intézmények és jogi személyeik által harmadik felekkel kötött összes olyan megállapodás, amelynek esetében előfordulhat, hogy a hatóságok szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó határozata a megállapodás felmondását okozhatja, továbbá információk arra vonatkozóan, hogy a felmondás következményei a szanálási eszköz alkalmazására is kihatással lehetnek-e;
- (20) a szanálást támogató potenciális likviditási források leírása;
- (21) az eszközök terheire, a likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, a fedezeti stratégiákra és a könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ**Szemponatok, amelyeket a szanálási hatóság egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelni köteles**

A szanálási hatóságnak egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelni kell az alábbiakat.

▼B

Valamely csoport szanalhatóságának értékelésekor az intézményre való hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy az az 1. cikk (1) pontjának c) vagy d) pontjában említett, a vállalaton belüli minden intézményt magában foglal:

- (1) az, hogy az intézmény mennyire tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus működési folyamatokat az egyes jogi személyekhez;
- (2) az, hogy a jogi és a vállalati struktúrák mennyire vannak összehangolva a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal;
- (3) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan intézkedések, amelyek célja a fő üzletágak és a kritikus működési folyamatok támogatása és fenntartása érdekében az alapvető személyzetről, az infrastruktúráról, a finanszírozásról, a likviditásról és a tőkéről való gondoskodás;
- (4) az, hogy az intézmény által fenntartott szolgáltatási megállapodások mekkora hányada érvényesíthető teljes körűen az intézmény szanalása esetén;
- (5) az, hogy az intézmény irányítási struktúrája mennyire megfelelő az intézmény szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásainak kezeléséhez, továbbá mennyire biztosítja az e megállapodásokra vonatkozó belső politikáinak betartását;
- (6) az, hogy az intézménynél létezik-e – és milyen mértékben – eljárás arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek;
- (7) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan készletési tervek és intézkedések, amelyek biztosítják a fizetési és az elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést;
- (8) az, hogy mennyire megfelelően biztosítják a vezetői információs rendszerek, hogy a szanalási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal kapcsolatban;
- (9) a vezetői információs rendszerek arra vonatkozó kapacitása, hogy az intézmény eredményes szanalásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák;
- (10) az, hogy az intézmény mennyire tesztelte a vezetői információs rendszereit a szanalási hatóság által meghatározott stresszforogatókönyvek alapján;
- (11) az, hogy az intézmény mennyire tudja biztosítani a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett intézmény és az új intézmény számára egyaránt, ha a kritikus működési folyamatokat és a fő üzletágakat elkülönítik a többi működési folyamattól és üzletágtól;
- (12) az, hogy milyen mértékben hozott létre az intézmény megfelelő eljárásokat annak biztosítására, hogy megadja a szanalási hatóságoknak a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek által biztosított összegek azonosításához szükséges információkat;
- (13) Ha a csoport csoporton belüli garanciákat használ, milyen mértékben nyújtják ezeket a garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (14) Ha a csoport back-to-back tranzakciókkal foglalkozik, milyen mértékben történnek ezek a tranzakciók piaci feltételek mellett, és mennyire megbízhatóak az e tranzakciókhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.

▼B

- (15) A csoporton belüli garanciák vagy back-to-back tranzakciók használata csoportszinten mennyire fokozza az átterjedést.
- (16) A csoport jogi struktúrája – a jogi személyek száma, a csoport struktúrájának összetettsége, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó vállalkozások egymáshoz rendelésében mutatkozó nehézségek miatt – mennyire akadályozza a szanalási eszközök alkalmazását.
- (17) az intézmény ►M3 hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeinek ◀ összege és típusa;
- (18) az, hogy – ha az értékelés vegyes tevékenységű holding társaságra is kiterjed – a csoporthoz tartozó azon vállalkozások szanalása, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, mennyire lehet negatív hatással a csoport nem pénzügyi részére;
- (19) a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és hatékonysága;
- (20) az, hogy a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanalási hatóságok szanalási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanalási eszközökkel, továbbá az uniós és a harmadik országbeli hatóságok összehangolt intézkedéseinek hatálya;
- (21) a szanalási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, amely megfelel a szanalási céloknak, tekintettel a rendelkezésre álló eszközökre és az intézmény felépítésére;
- (22) az, hogy a csoport struktúrája milyen mértékben teszi lehetővé a szanalási hatóságnak, hogy úgy állítsa helyre az egész csoportot vagy az ahhoz tartozó egy vagy több vállalkozást, hogy az ne gyakoroljon közvetlenül vagy közvetve hátrányos hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra és a gazdaságra, és a csoport egésze értékének a maximalizálását célozza;
- (23) Azok az intézkedések és eszközök, amelyek révén megkönnyíthető olyan csoportok szanalása, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek;
- (24) Annak hitelessége, hogy a szanalási eszközök alkalmazásának módja megfelel a szanalási céloknak, tekintettel a hitelezőkre, partnerekre, ügyfelekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásra és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire;
- (25) az, hogy mennyire megfelelően értékelhető az intézmény szanalásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása;
- (26) az, hogy az intézmény szanalása mennyire jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást gyakorolhat a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra;
- (27) az, hogy a szanalási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén mennyire tartható vissza a más intézményekre vagy a pénzügyi piacokra való továbbterjedés;
- (28) az, hogy az intézmény szanalása mennyire jelentős hatást gyakorolhat a fizetési és az elszámolási rendszerek működésére.